

មនុស្សម្នាក់រត់ចេញពី វត្តមានរបស់ព្រះអម្ចាស់

 ចូរយើងខិនក្បាលចុះ។ ព្រះអង្គជាទីស្រឡាញ់ ទូលបង្គំរីករាយនៅរសៀលនេះសម្រាប់ឯកសិទ្ធិនេះ ដែលយើងមានក្នុងការជួបជុំគ្នាម្តងទៀត។ ហើយមានតែព្រះអង្គប៉ុណ្ណោះ ព្រះអម្ចាស់អើយ ជ្រាបពីរបៀបដែលចិត្តរបស់យើងបានប្រាថ្នាសម្រាប់ម៉ោងនេះ នៅពេលដែលយើងអាចឈរនៅចំពោះមុខរាស្ត្ររបស់ទ្រង់ម្តងទៀតនៅទីនេះ ហើយនាំមកនូវសារនេះ ដែលយើងមានអារម្មណ៍ថាវាបន្ទាន់ណាស់នៅក្នុងម៉ោងនេះ។ ទ្រង់បានចាប់ឆ្មោតយើងប៉ុន្មានថ្ងៃនេះ ហើយយើងអធិស្ឋាន ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ សូមឲ្យព្រះហស្តនៃសេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ទ្រង់នឹងសណ្ឋិតលើយើង ដើម្បីដឹកនាំយើងនិងតម្រង់យើង។ ហើយផ្តល់ឱ្យយើងនូវអ្វីដែលយើងត្រូវការ ព្រះអម្ចាស់អើយ សម្រាប់ដួងចិត្តរបស់យើងចង់ស្គាល់ទ្រង់កាន់តែប្រសើរ។

2 យើងឃើញវាលច្រូតកាត់ដំដំ ពណ៌ស ទុំ ហើយដឹងថា គ្រាប់ធញ្ញជាតិបានត្រៀមរួចរាល់ហើយសម្រាប់ពេលវេលានៃការបាត់ស្រូវដ៏អស្ចារ្យ។ ព្រះអង្គជាទីស្រឡាញ់ យើងអធិស្ឋានថាទ្រង់នឹងបើកត្រឡប់មកវិញនូវសំបកពីជុំវិញយើង សូមឱ្យយើងដាក់នៅក្នុងវត្តមាននៃព្រះរាជបុត្រាឥឡូវនេះ ពីរបីថ្ងៃខាងមុខនេះ ហើយទុំទោនគរព្រះ។

3 សូមប្រទានពរដល់រាល់បទចម្រៀងដែលនឹងច្រៀង។ សូមប្រទានពរដល់រាល់ការអធិស្ឋាន ហើយឆ្លើយតបរាល់អ្នកដែលនឹងត្រូវបានអធិស្ឋាន ព្រះអម្ចាស់។ ជួយសង្គ្រោះអ្នកបាត់បង់ទាំងអស់។ ហៅទៅកាន់ដំណាក់របស់ព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់វិញ ហើយឲ្យពួកអ្នក ដែលរងរងចេញទៅ។

4 ទូលបង្គំសូមអធិស្ឋានថា ទ្រង់នឹងប្រោសអ្នកដ៏ទាំងអស់ដែលមកនៅក្រោមដំបូលរបស់យើង។ ផ្តល់វា ព្រះអម្ចាស់។ សូមកុំឲ្យមានមនុស្សទន់ខ្សោយក្នុងចំណោមពួកយើងនៅចុងបញ្ចប់នៃកិច្ចប្រជុំទាំងនេះ។

5 ហើយព្រះជាម្ចាស់ជាទីស្រឡាញ់ ដូច្នេះសម្រាប់ខ្លួនយើង ដែលអះអាងថា

នៅក្នុងម៉ោងនេះថាជាក្រុមជំនុំ ដែលបានហៅ-ចេញ អ្នកនៅជុំវិញពិភពលោក ដែលមកពីបាប៊ីឡូន ហើយដើម្បីក្លាយជាអ្នកចូលរួមនៃការប្រកបដ៏អស្ចារ្យនេះនៅ ថ្ងៃចុងក្រោយនេះ យើងអធិស្ឋាន ព្រះជាម្ចាស់ ដែលទ្រង់នឹងប្រទានពរដល់ដួងចិត្ត របស់យើងតាមរបៀបនេះ។ ព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំពិតជាស្រេកស្រួលណាស់ ហើយទទេស្ដាតចេញពីអ្វីៗទាំងអស់នៃលោកិយ ដែលយើងដឹង។ ព្រះអម្ចាស់ អើយ យើងបានទុកចោលរាល់ទម្ងន់ដែលរំខានយើង ហើយឥឡូវនេះអនុញ្ញាត ឱ្យយើងរត់ការប្រណាំងដោយអត់ធុត់ ដែលត្រូវបានកំណត់នៅចំពោះមុខយើង។ ផ្តល់វា ព្រះបិតា។ ហើយសូមឱ្យយើងកាន់តែពេញលេញ រឹងមាំ ជាគ្រីស្ទានល្អជាង នៅចុងបញ្ចប់នៃកម្មវិធីនេះ ជាងពេលដែលយើងបានចូល។ សូមឱ្យព្រះទទួល បានសិរីល្អទាំងអស់ ដ្បិតយើងសូមក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

6 ខ្ញុំគិតថានេះគឺជាឯកសិទ្ធិដ៏អស្ចារ្យមួយ នៅយប់នេះ ដែលខ្ញុំបានរង់ចាំ ពេលខ្លះ។ នៅថ្ងៃមុនខ្ញុំកំពុងប្រាប់ប្រពន្ធខ្ញុំ ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំភ័យណាស់ រង់ចាំ ទៅរោងឧបោសថ។” ខ្ញុំគ្រាន់តែ...ខ្ញុំមានមិត្តផ្សេងទៀត ពិតណាស់ ខ្ញុំមាននៅ ជុំវិញពិភពលោក ប៉ុន្តែមានអ្វីផ្សេងទៀតអំពីរោងឧបោសថនេះនៅទីនេះ។

ខ្ញុំត្រូវបានយកចេញពីផ្លូវដីនៅជុំវិញនេះ នៅពេលដែលព្រះបានប្រទានជីវិត ដល់ខ្ញុំនៅលើផែនដីនេះ ហើយខ្ញុំគិតថា ប្រសិនបើទ្រង់រង់ចាំ ខ្ញុំនឹងត្រូវបានគេកប់ នៅទីនេះនៅកន្លែងណាមួយ។ នៅពេលដែលទ្រង់យាងមក ទ្រង់នឹងរកខ្ញុំនៅទីនេះ នៅកន្លែងណាមួយ។

7 ប៉ុន្តែ មើលទៅ មានអ្វីមួយ នៅពេលដែលខ្ញុំគិតអំពីជេហ្វីសាន់រីល។ នៅ ថ្ងៃមុនខ្ញុំមានអារម្មណ៍ឯកោ ខ្ញុំនិយាយទៅកាន់ប្រពន្ធខ្ញុំថា “ខ្ញុំនឹកផ្ទះ ហើយ ខ្ញុំមិនដឹងថាខ្ញុំនឹកផ្ទះអំពីអ្វីទេ លើកលែងតែមនុស្សទាំងនោះអធិស្ឋានសម្រាប់ ខ្ញុំ។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “មែនហើយ ខ្ញុំនឹង...រឿងតែមួយគត់ដែលខ្ញុំដឹងត្រូវធ្វើ គឺត្រឡប់ទៅវិញ ហើយប្រជុំពីរបីថ្ងៃ មើលថាតើយើងមិនអាចរកឃើញអ្វីមួយពី ព្រះអម្ចាស់ទេឬ ប្រហែលជាទ្រង់ចង់ឱ្យយើងដឹងអ្វីមួយ។”

ហើយប្រធានបទសំខាន់ដ៏អស្ចារ្យដែលយើងមាននៅចំពោះមុខយើង ឥឡូវនេះគឺអាពាហ៍ពិពាហ៍និងការលែងលះ។ ហើយប្រសិនបើមានសំណួរ ត្រូវតែមានចម្លើយ។ មិនអាចមានសំណួរទេ លើកលែងតែមានចម្លើយ។ មិនថា វាជាអ្វីទេ ត្រូវតែមានចម្លើយ។ ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ ខ្ញុំចង់

ព្យាយាមនិយាយនៅលើរឿងនោះ នៅព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យ។

8 ហើយបន្ទាប់មក យប់ថ្ងៃស្អែក ខ្ញុំគិតថាយើងនឹងនៅទីនេះនៅ...តើសាលា នោះហៅថាអ្វី? [បងប្រុសនេវីលនិយាយថា “ជាកវីយូ។”—អដ។] សាលប្រជុំជាក វីយូ។ អ្វី បាទ? [“ជាកវីយូ វិទ្យាល័យ។” ជាកវីយូ វិទ្យាល័យ។ តើមានប៉ុន្មាននាក់ ដែលដឹងថាវានៅឯណា? មែនហើយ ខ្ញុំគិតថាពួកគេនឹងមានសញ្ញាចេញ មែនទេ បងប្រុសនេវីល? [“បាទ។”] ត្រូវ...វានៅខាងលើនេះ—ប្រហែលបីភាគបួននៃម៉ាយ លី ហើយនឹងមានសញ្ញាមួយ។ អ្នកត្រលប់មកវិញ ផ្លូវទាល់។ វាជាអគារខ្ពស់ ស្អាត។ វាមានកន្លែងដែលអ្នកអាចដាក់ដៃរបស់អ្នក ហើយកត់ចំណាំនូវអ្វីដែល អ្នកចង់សរសេរ និង—និង—និងអ្វីៗ។ ហើយខ្ញុំប្រាកដថាអ្នកនឹងរីករាយជាមួយវា ជាង ប្រភេទនៃការប្រជុំនៅទីនេះនៅក្នុង—នៅក្នុងរោងឧបោសថ។ នឹងមានបន្ទប់ ច្រើន បន្ទប់ចតឡានច្រើន។

9 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំគិតថាពួកគេមានបទប្បញ្ញត្តិក្នុងមួយដែលយើងត្រូវសន្យាថានឹង គោរពតាម នោះគឺ មិនមកលើជីនេះរហូតដល់ម៉ោងប្រហែលប្រាំមួយសាមសិប។ [បងប្រុសនេវីលនិយាយថា “មិនមករហូតដល់ម៉ោងប្រាំសាមសិប មិនត្រូវនៅ ទីនោះមុនម៉ោងប្រាំសាមសិប។”—អដ។] ហើយម៉ោងប៉ុន្មាន...[ទ្វារបើកនៅម៉ោង ប្រាំមួយសាមសិប។] ខ្ញុំជឿថាវាជាកំនិតល្អសម្រាប់យើងដើម្បីទៅដល់ទីនោះនៅ ម៉ោងប្រាំមួយសាមសិប។

ឥឡូវនេះ ពួកគេមានសាលប្រជុំមួយទៀតនៅក្នុងទីក្រុងដែលមានកៅអី ប្រាំមួយពាន់។ ប្រសិនបើយើងពិតជាល្អលើមួយនេះ ពួកគេប្រហែលជាអនុញ្ញាត ឱ្យយើងមានមួយផ្សេងទៀតសម្រាប់កិច្ចប្រជុំជំងឺមួយ ប្រហែលជាពេលខ្លះនៅរដូវ ក្តៅនេះនៅពេលដែលខ្ញុំត្រលប់មកពីបរទេស។

10 ដូច្នេះខ្ញុំគិតថាយើងអាចអង្គុយបាន...តើយើងអាចអង្គុយបានប៉ុន្មាននាក់ នៅទីនោះ? [បងប្រុសនេវីលនិយាយថា “យើងអាចអង្គុយបានប្រហែលបួនពាន់ នាក់។”—អដ។] បួនពាន់។ ដូច្នេះ អ្នកឃើញទេ យើងនឹងមានបន្ទប់ច្រើន។ នឹង មិនមានការប្រញាប់ទេ។ ដូច្នេះហើយឡើងនៅម៉ោងប្រាំមួយសាមសិប។ ហើយ បន្ទាប់មកអ្នករាល់គ្នាអាចចូលមកនៅពេលដ៏ត្រឹមត្រូវ អ្នករាល់គ្នារួមគ្នា ហើយខ្ញុំ ប្រាកដថាអ្នកនឹង—អ្នកមានកៅអីល្អ។ ហើយវាត្រូវបានលើកឡើងដូចនេះ ហើយ —និងកន្លែងនៅទីនេះដែលអ្នកអាចសរសេរនិងកត់ចំណាំជាដើម។ ហើយវានឹង

ចាប់ផ្តើម ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះទ័យ...

11 ខ្ញុំគិតថាឥឡូវនេះ យប់នេះ ជាការប្រជុំអធិស្ឋាននៅយប់ថ្ងៃពុធ យើងបាន ទទួល...កន្លែងនេះគឺគ្រាន់តែចាក់បំពេញ ដូច្នេះខ្ញុំគិតថាប្រហែលជាយើងចាប់ផ្តើម នៅយប់ថ្ងៃស្អែកប្រសើរជាង។ យើងបានជួលវាដោយសង្ឃឹមថា ប្រហែលជា ប្រសិនបើយើងគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីមានហូរហៀរនៅទីនេះ យើងអាចឡើងទៅទីនោះ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំជឿថា...វាជាការល្អបំផុតក្នុងការបន្តទៅមុខ តើអ្នកមិនគិតដូច្នេះទេ បងប្រុស នេវីល ដើម្បីបន្តនៅយប់ថ្ងៃស្អែក? ហើយតើមានប៉ុន្មាននាក់ដែលគិតថា នោះជាគំនិតល្អ? ហើយបន្ទាប់មកអ្នកអាចមាន—បន្ទប់ជាច្រើន។ វាជា—វាត្រូវ បានជួលរួចហើយ វាត្រូវបានបង់ដោយបងប្អូនខ្លះនៅក្នុងព្រះវិហារ។ វាគ្រាន់តែ ចំណាយយើងហាសិបដុល្លារក្នុងមួយយប់ ដែលពិតជាច្រើនណាស់...សង្ឃឹមថា ខ្ញុំមានកន្លែងនោះនៅគ្រប់ទីកន្លែង អាចអង្គុយបានច្រើនតម្លៃហាសិបដុល្លារក្នុង មួយយប់ អគារថ្មី ដំណាក់កាលដ៏ល្អ។ ហើយ ប៉ុន្តែយើង...

12 ពិតណាស់ យើងនឹងយកដង្វាយ តាមខ្ញុំស្មាន។ ហើយយើងមិនចង់ឱ្យពួកគេ បង់ថ្លៃដោយខ្លួនឯង យើងនឹងចំណាយសម្រាប់...ពួកគេវិញ។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែល យើងទទួលបានការចំណាយនិងអ្វីៗរបស់យើង មែនហើយ ពិតណាស់ យើង ឈប់យកដង្វាយ។ យើងមិន...

13 បើមានអ្នកចម្លែកជាមួយយើង យើងបានបង្កើតគោលនយោបាយមួយ មិនដែលសុំគេ ជំរុញមនុស្ស ឱ្យយកលុយ។ យើងឆ្លងកាត់បានប្រមូល ដែល គ្រាន់តែ...នោះជាទង្វើអ្នកជឿ។ ខ្ញុំបានសាកល្បងវាជាច្រើនដង សូម្បីតែមិនហុច បានប្រមូលក៏ដោយ ប៉ុន្តែវាមិនដំណើរការទេ។ ឃើញទេ? ពីព្រោះ ការផ្តល់គឺជា ផ្នែកមួយនៃជំនឿរបស់យើង។ វាជាផ្នែកមួយនៃកាតព្វកិច្ចរបស់យើង។ មិនថាវា គ្រាន់តែជាប្រាក់ដុល្លារ ឬអ្វីក៏ដោយ ឬមួយកាក់ វាគឺទាំងអស់...

14 ដូច្នេះអ្នកចាំថា ព្រះយេស៊ូវបានឃើញស្ត្រីមេម៉ាយម្នាក់ដើរកាត់ នៅថ្ងៃមួយ ដែលជាកន្លែងដែលពួកអ្នកមានបានដាក់ទ្រព្យសម្បត្តិជាច្រើនរបស់ពួកគេនៅក្នុង រតនាគារ។ ហើយស្ត្រីមេម៉ាយម្នាក់នេះដើរកាត់ ប្រហែលជាប្តីប្រពន្ធតូចៗដែល ស្រែកឃ្លានដើរកែវនាង ហើយបានផ្តល់អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលនាងមាន បីកាក់។ ហើយព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា “តើអ្នកណាចំណាយច្រើនជាងគេ?”

15 ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើខ្ញុំបានឈរនៅទីនោះ ខ្ញុំបាននិយាយថា “កុំធ្វើដូច្នោះ

បងស្រី។ យើង—យើង មើល យើងមានលុយច្រើន។” ប៉ុន្តែទ្រង់មិនដែលបញ្ឈប់ នាងទេ។ ឃើញទេ? ទ្រង់—ទ្រង់ដឹងថាទ្រង់មានអ្វីអស្ចារ្យជាងនេះសម្រាប់នាង នៅតាមផ្លូវ។ ដូច្នោះ ឃើញទេ បន្ទាប់ពីទាំងអស់ នាងមានផ្ទះនៅសិរីល្អ ដែល នាងនឹងទៅ។ ហើយទ្រង់មិនដែលបញ្ឈប់នាងឡើយ។ ទ្រង់បានអនុញ្ញាតឱ្យនាង ដាក់កាក់បីកាក់របស់នាងចូល ព្រោះវាគ្រាន់តែជាអ្វីដែលនាងចង់ធ្វើវាប៉ុណ្ណោះ។ ហើយនាងត្រូវតែចង់ធ្វើវា ជាមួយកូន និងជាស្រ្តីមេម៉ាយម្នាក់ ហើយមានតែបីកាក់ ប៉ុណ្ណោះដែលត្រូវរស់នៅ។ នាង នាងត្រូវតែចង់ធ្វើបែបនោះ។ ដូច្នោះ អ្នកឃើញទេ នៅពេលដែលមនុស្សចង់ផ្តល់ឱ្យ អ្នកត្រូវតែផ្តល់ឱកាសឱ្យពួកគេដើម្បីធ្វើដូច្នោះ។

16 ប៉ុន្តែខ្ញុំគិតពីជំហរទាំងនេះ ហើយមនុស្សនិយាយថា “តើអ្នកណានឹងឱ្យ ហាសិបដុល្លារ? តើអ្នកណានឹងឱ្យម្ភៃដុល្លារ?” ខ្ញុំគិតថាវាធ្វើឱ្យអន្តរាយដល់—ភាព វៃឆ្លាតរបស់អ្នក។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំគិតថាមនុស្សដឹងថាវាត្រូវការលុយដើម្បី—ដំណើរការ ការប្រជុំ។ ហើយខ្ញុំមិនដែលអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេធ្វើវាទេ អ្នកគ្រប់គ្រង។ ខ្ញុំបាន និយាយថា “នៅពេលណាដែលអ្នកត្រូវធ្វើដូច្នោះ ដល់ពេលដែលខ្ញុំត្រូវត្រឡប់ទៅ រោងឧបោសថវិញ។ ដូច្នោះយើងនឹងមិនចាំបាច់ធ្វើដូច្នោះទេ។” ប៉ុន្តែខ្ញុំ—ខ្ញុំគិតថា យើងត្រូវហុចបានដង្ហាយចូល—ដើម្បីធ្វើឱ្យវាក្លាយជាកម្មវិធីជំនឿពេញលេញ។

17 ដូច្នោះពួកគេប្រហែលជានឹងហុចបានតង្វាយតូចមួយរៀងរាល់យប់ និយាយ អ្វីមួយដូចជា “មែនហើយ យើងដាក់ប្រាក់ដង្ហាយឥឡូវនេះ។” ហើយពួកគេនឹង ហុចបានដង្ហាយ ហើយនោះនឹង—នោះនឹងជាទីបញ្ចប់របស់វា។

18 ហើយរាល់យប់ បើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះទ័យ ខ្ញុំគិតថាព្រះអម្ចាស់បានដាក់ ក្នុងចិត្តខ្ញុំនូវសារដ៏ជាក់លាក់មួយសម្រាប់ក្រុមជំនុំ។ ខ្ញុំបានអធិស្ឋានជាច្រើនថ្ងៃ។ ហើយខ្ញុំនឹងមិនចូលទៅក្នុងនោះទេ ព្រោះបាតុភូតដ៏អស្ចារ្យមួយបានកើតឡើងនៅ ថ្ងៃមុន ដែលពិតជាអស្ចារ្យណាស់។ ហើយខ្ញុំអន្ទះសារចង់ប្រាប់អ្នកអំពីវា។ ហើយ ឥឡូវនេះ ប្រធានបទសំខាន់ ខ្ញុំគិតថា ភាគច្រើននៃពួកគេ ប៊ីលីបាននិយាយថា បានហៅ គឺនៅលើអាពាហ៍ពិពាហ៍និងការលេងលះ។ ដែល វាជាប្រធានបទ—ដ៏ អស្ចារ្យមួយ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនដឹងពីរបៀបចូលទៅជិតវាទេ។ ហើយខ្ញុំបានឡើង ទៅអធិស្ឋានអំពីវា ហើយព្រះអម្ចាស់បានជួបខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំ...ខ្ញុំមិនមានវា ទេ ប៉ុន្តែព្រះបានប្រទានមកខ្ញុំ ខ្ញុំមានវាឥឡូវនេះ។ ព្រះបានប្រទានចម្លើយត្រឹមត្រូវ ដល់ខ្ញុំ ឃើញទេ ឃើញទេ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំដឹងថាវាជាការពិត។

19 ដូច្នោះខ្ញុំមិនទាន់ដឹងច្បាស់នៅឡើយទេ ប្រហែលជាថ្ងៃអាទិត្យ ខ្ញុំអាចសុំឱ្យ បងប្អូនស្រីរបស់យើងលុបចោលការប្រជុំដោយខ្លួនឯង ប៉ុន្តែខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ វា អាស្រ័យលើប្រសិនបើស្រ្តីដែលរៀបការហើយចង់មកជាមួយប្តីរបស់ពួកគេ។ នៅ ទីនោះ—មានរឿងសំខាន់ពិតប្រាកដមួយចំនួនដែលត្រូវប្រាប់ ការពិតអំពីវា និង របៀប...ដូច្នោះហើយ យើងចង់ដាក់ចេញជាដាច់ខាត ពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ នោះអ្នកបានទទួលវាហើយ។ អ្នកដឹងថាអ្វីជាការពិត។ ហើយខ្ញុំជឿជាក់លើទ្រង់ ដើម្បីធ្វើដូច្នោះ។

20 ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំបានមកទីនេះនៅភោជនីយដ្ឋាននៅថ្ងៃមុន ញ៉ាំអាហារ និង—ហើយជេវីនិងពួកគេទាំងអស់កំពុងស្វែងរកអ្នកទាំងអស់គ្នា។ ពួកគេបាន និយាយថា “មែនហើយ យើង...” ខ្លះ ក្មេងប្រុសម្នាក់បានក្រោកឡើង និយាយថា មិត្តម្នាក់នេះបាននិយាយថា “ខ្ញុំនឹងចេញមកបានល្អនៅសប្តាហ៍នេះ” បាននិយាយ ថា “ពួកគេបានទទួល...ឬ ពីរសប្តាហ៍បន្ទាប់។” បាននិយាយថា “ពួកគេមានការ ប្រជុំមួយនៅទីនេះ បាល់បោះ ឬអ្វីផ្សេងទៀត។” បាននិយាយថា បន្ទាប់មកបាន និយាយថា “ប្រាណហាំចុះនៅទីនោះ នឹងមានការប្រជុំ។” គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំនឹងចិញ្ចឹមមនុស្សជាច្រើន។” នៅឯ រាញ់ហៅហ៍ កន្លែងមួយក្នុងចំណោមកន្លែង ទាំងនោះនៅទីនោះ។ ហើយពួកគេ...ពិតជាល្អណាស់។

21 ហើយខ្ញុំសូមកោតសរសើរចំពោះអ្នកទាំងអស់គ្នា ព្រោះពួកគេពិតជាបានអូត ហើយនិយាយអ្វីដែលល្អអំពីអ្នក។

22 អ្នកគ្រប់គ្រងនៅទីនោះនៅឯ រាញ់ហៅហ៍ បានជួបខ្ញុំនៅព្រឹកមុន។ ខ្ញុំបាន ចូលប្រហែលពីរកន្លះពីរដួងអារីហ្សូណា។ ហើយគាត់បាននិយាយថា “មែនហើយ បងប្រុសប្រាណហាំ” បាននិយាយថា “ខ្ញុំឮថាអ្នកនឹងមានការប្រជុំមួយទៀត។” បាននិយាយថា “ខ្ញុំទទួលបានជំនួយបន្ថែមខ្លះ” គាត់បានប្រាប់។ ហើយបាន និយាយថា “បន្ទាប់មកខ្ញុំចង់និយាយរឿងមួយ ថាមនុស្សទាំងនោះដែលមកពីទី នោះ” បាននិយាយថា “ពួកគេពិតជាមនុស្សល្អ។” ឥឡូវនេះ ដែលធ្វើឱ្យខ្ញុំមាន អារម្មណ៍ល្អចំពោះអ្នក។ ឃើញទេ។

ពីព្រោះ បន្ទាប់ពីទាំងអស់ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាអ្នកជាកូនរបស់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំ ឬកូនៗ។ ដូច្នោះខ្ញុំ...កូនសំដៅលើពពែ ហើយអ្នកមិនមែនជាពពែទេ។ អ្នកគឺជា កូនចៀមរបស់ខ្ញុំ។ យ៉ាងម៉េចដែរ? អ្នកគឺជាកូនចៀមរបស់ព្រះអម្ចាស់ដែលទ្រង់

បានអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំចិញ្ចឹម។ ហើយខ្ញុំជឿថាវានឹង—វានឹង...ថាទ្រង់នឹងអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំធ្វើវា។ យើងកំពុងធ្វើដំណើរតាមផ្លូវ។

23 ហើយអំពីអាពាហ៍ពិពាហ៍និងការរំលែងលះនេះ ខ្ញុំចង់និយាយអំពីវាចាប់តាំងពីពេលដែលត្រាទាំងប្រាំពីរនោះ។ អ្នកដឹងទេ អាថ៌កំបាំង...អាថ៌កំបាំងទាំងអស់ត្រូវបានសន្មត់ថាត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងពួកគេ ដោយបើកត្រាប្រាំពីរអាថ៌កំបាំងទាំងអស់នៃព្រះគម្ពីរ។ ហើយខ្ញុំកំពុងគិតឥឡូវនេះ កាន់តែចាស់ទៅខ្ញុំ—ខ្ញុំគិតថាខ្ញុំ...ខ្ញុំគិតថាខ្ញុំគួរតែដាក់វានៅលើកាសែត ថាតើមានអ្វីកើតឡើងចំពោះខ្ញុំ នោះក្រុមជំនុំអាចឆ្ងល់ថា “ឆ្ងល់ពីអ្វីដែលគាត់មាននៅក្នុងគំនិតរបស់គាត់។ តើគាត់នឹងនិយាយអ្វី?” ហើយមុខវិជ្ជាទាំងអស់ដែលហាក់ដូចជាពិបាក ខ្ញុំគិតថា...ដោយជំនួយរបស់ព្រះអម្ចាស់ ខ្ញុំនឹងព្យាយាមនាំពួកគេមករកអ្នក។ ហើយបន្ទាប់មក—ប្រសិនបើមានអ្វីកើតឡើង ហើយប្រសិនបើខ្ញុំទៅមុនពេលទ្រង់យាងមក អ្នក—អ្នកនឹងកត់ត្រាវានៅពេលនោះ។

24 ខ្ញុំគិតថាយើងមានសៀវភៅថ្មីខ្លះចេញ។ ខ្ញុំឃើញបងស្រី វេល ខ្ញុំមិនដឹងថាត្រូវទៅទីនេះឬអត់ទេ។ តើគាត់នៅទីនេះទេ បងស្រី វេល? គាត់ប្រហែលជានៅក្នុងការប្រជុំ។ ខ្ញុំមិនឃើញគាត់ទេ។ ប៉ុន្តែ អូ បាទ ផ្លូវនៅខាងក្រោយ។ ហើយបងប្រុស វេលបានសរសេរសៀវភៅមួយ ហើយវាជា...ខ្ញុំគិតថា ខ្ញុំជឿថាពួកគេនិយាយនៅថ្ងៃនេះ ពីរ។ បងប្រុស វេល តើត្រូវទេ អ្នកមានពីរក្បាលនៅទីនេះឥឡូវនេះ? សៀវភៅពីរក្បាល។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនដឹងទេ ខ្ញុំ...របៀបដែលខ្ញុំយល់ថាមនុស្សម្នាក់ៗទទួលបានច្បាប់ចម្លង។ ដូច្នេះខ្ញុំ...ប្រសិនបើអ្នក...នោះជារបៀបដែលខ្ញុំយល់។ ខ្ញុំប្រហែលជាខុសនៅក្នុងនោះ។

25 ហើយបន្ទាប់មកសម័យកាលក្រុមជំនុំទាំងប្រាំពីរត្រូវបានបញ្ចប់ (តើត្រូវទេ បងប្រុស វេល?) ហើយនៅលើការបោះពុម្ពឥឡូវនេះ។ ហើយខ្ញុំដឹងថាអ្នកនឹងចង់យកពួកគេ ព្រោះពួកគេឆ្លើយសំណួរជាច្រើនដែលមាននៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នក។ ហើយបន្ទាប់មក យើងនឹងព្យាយាមបើកត្រាទាំងប្រាំពីរ អ្នកដឹងទេ នៅក្នុងសៀវភៅដូច្នោះម្នាក់ៗអាចអានជាទម្រង់ដែលពួកគេ—ដែលពួកគេចង់ អាចយល់និងសិក្សាវា។ ខ្ញុំគិតថានៅពេលដែលវាត្រូវបានសរសេរចេញប្រសិនបើវា...

26 ដំបូង យើងបានយកវាចេញពីខ្សែអាត់ របៀបដែលវាត្រូវបានសរសេរឬនិយាយ។ អ្នកដឹងទេ អ្នកអាចអធិប្បាយសេចក្តីអធិប្បាយ គឺជារឿងមួយ ហើយ

បន្ទាប់មកសរសេរសៀវភៅគឺជារឿងមួយទៀត។ ឃើញទេ ដូចជាខ្ញុំនឹងប៉ះលើ ប្រធានបទមួយ ដូចជាខ្ញុំចង់និយាយទៅកាន់អ្នក អ្នកនឹងយល់ ខ្ញុំនឹងនិយាយថា “ឥឡូវនេះ ពូជរបស់សត្វពស់” ឃើញទេ។

មែនហើយ ឥឡូវនេះ អ្នកអានសៀវភៅនោះ បើអ្នកយកវាចេញ នឹងឆ្ងល់ ថា “តើគ្រាប់ពូជរបស់សត្វពស់ជាអ្វី?” ឃើញទេ? ហើយពួកគេនឹងមិនដឹងទេ។ ប្រសិនបើវាកើតឡើងដើម្បីចូលទៅក្នុងកន្លែងបែបនេះដូចជាព្រីនស្តុនប្លុកកន្លែងណា មួយ ហើយពួកគេ—ពួកគេនឹងគិតថាយើងជាមនុស្សមិនឆ្លាត។

ដូច្នេះខ្ញុំបានឲ្យបងប្រុស វេលជួយខ្ញុំក្នុងរឿងនេះ ហើយរក្សាបន្ទាត់នៃគំនិត ដដែល ហើយផ្តល់វេយ្យាករណ៍។ ហើយខ្ញុំប្រាកដថាវេយ្យាករណ៍របស់ខ្ញុំនឹង...វា នឹងជាអាថ៌កំបាំងសម្រាប់ពួកគេ ប្រាកដណាស់។ ដូច្នេះ...បងប្រុស វេល ពិតជា ពូកែចំពោះរឿងនោះ ដូច្នេះគាត់ជា...

27 ហើយបន្ទាប់មក នៅក្នុងនោះ ខ្ញុំគិតថាបងប្រុសដ៏មានតម្លៃរបស់យើង ច្បាស់ជាបានលើកយកការបំផុសគំនិតបន្ថែមបន្តិច ទោះជាយ៉ាងណា ហើយ គាត់បាននិយាយថាគាត់ ដូចជា នឹងសរសេរសៀវភៅពីរបីក្បាលរបស់គាត់ ដោយខ្លួនឯង។ ហើយដូច្នេះគាត់បានសរសេរមួយហៅថា ខ្ញុំជឿថា *ហោរា-សតវត្ស ទីរ៉ូ* និងមួយទៀត *ក្រុមជំនុំឡៅឌីសេ* ខ្ញុំជឿ ឬអ្វីមួយដូចនោះ។

28 ហើយបើលីបានប្រាប់ខ្ញុំថា នៅយប់នេះ ខ្ញុំជឿថាពួកគេជាច្រើនពាន់នាក់ បានមកដល់ថ្ងៃនេះ មាននរណាម្នាក់បាននាំពួកគេមកពីរដ្ឋតិចសាស់។ ហើយ ដូច្នេះ ពួកគេនឹងនៅទីនេះ។ ហើយពួកគេនឹងប្រកាសវា ខ្ញុំគិតថា អ្វីក៏ដោយដែល ពួកគេមាន។ ខ្ញុំគិតថាពួកគេត្រូវបានឧបត្ថម្ភ។ ខ្ញុំមិនប្រាកដទេ។ ហើយប្រសិនបើ ពួកគេមាន ពួកគេនឹងត្រូវផ្តល់ឱ្យអ្នក អ្នកឃើញ ផងដែរ ដោយឥតគិតថ្លៃ។ ហើយ យើងសង្ឃឹមថាអ្នកនឹងរីករាយជាមួយវា។ ហើយបើអ្នកចាប់ដៃបងប្រុស វេល ត្រឡប់មកវិញហើយប្រាប់គាត់ថាអ្នកពេញចិត្តចំពោះវា។ ខ្ញុំមិនដែលអានវាទេ ខ្លួនខ្ញុំផ្ទាល់។ បើខ្ញុំអានវា ខ្ញុំអាចផ្លាស់ប្តូរគំនិតរបស់ខ្ញុំអំពីរឿងនោះ ដូច្នេះខ្ញុំនឹង ព្យាយាមអានវានៅសប្តាហ៍នេះ ខណៈពេលដែលខ្ញុំមានឱកាស ប្រសិនបើខ្ញុំ អាច។

29 ឥឡូវនេះជាយប់ថ្ងៃពុធ ការប្រជុំរបស់យើងនឹងចាប់ផ្តើមជាផ្លូវការនៅយប់ ថ្ងៃស្អែក។ ប៉ុន្តែខ្ញុំគិតថា ក្នុងការនៅទីនេះក្នុងចំណោមអ្នក ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំគ្រាន់តែមិន

អាចនៅផ្ទះនិង—ហើយដឹងថាអ្នកទាំងអស់គ្នានៅទីនេះ។ ខ្ញុំ...ដូចជា អ្នកដឹងទេ ដូចជាសាច់ញាតិរបស់អ្នកខ្លះចូលមក អ្នកដឹងទេ ហើយអ្នកត់ទៅចុងបញ្ចប់នៃ ផ្លូវដើម្បីជួបពួកគេ អ្នកដឹងទេ។ ហើយ—ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំគិតថាខ្ញុំគ្រាន់តែរត់ចុះហើយ —ហើយស្វាគមន៍អ្នកមកកាន់ជេហ្វីសាន់វីល។ ហើយដូច្នោះកាលពីសប្តាហ៍មុនខ្ញុំ ប្រហែល...

អត់ទេ ខ្ញុំសុំទោស វាមានរយៈពេលប្រហែលបីសប្តាហ៍មុន ខ្ញុំត្រលប់មក ផ្ទះវិញ។ ខ្ញុំបានព្យាយាម...បានចូលរួមក្នុងការប្រជុំមួយចំនួននៅអាវីហ្សូណានៅ ទីនោះ ហើយខ្ញុំត្រលប់មកវិញដើម្បីព្យាយាមសម្រាក។ ហើយខ្ញុំបានធ្វើដំណើរទៅ បរចាញ់ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំមានសត្វតោកំណត់គ្រារដ្ឋអាវីហ្សូណា។ ខ្ញុំដេញវាឆ្លងកាត់ ផ្លូវម៉ាយដើម្បីចាប់វា។

³⁰ ប៉ុន្តែបន្ទាប់មកដើម្បីគិតថា ខ្ញុំមិនដែលគិតទេពេលខ្ញុំនៅក្មេង...គ្រាន់តែដើម្បី បង្ហាញពីរបៀបដែលរឿងទាំងនេះកើតឡើង កន្លែងតូចមួយដែលព្រះអម្ចាស់បាន ប្រទានឱ្យយើងនៅទីនោះ អស់រយៈពេលជាច្រើនខែដែលយើងនៅទីនោះ និង សាលារៀនសម្រាប់កុមារ។

ខ្ញុំជាក្មេងស្រស់តូចម្នាក់។ ខ្ញុំគិតថា ជីមមីពូលនៅទីនេះយប់នេះ ប្រហែលជា ឪពុករបស់គាត់នៅទីនេះ ជីមធំ។ យើងបានទៅសាលារៀនជាមួយគ្នា ហើយខ្ញុំចាំ ថាបានអង្គុយនៅទីនោះ កាលពីក្មេងពីដើម និងស្បែកជើង ស្បែកជើងក៏ឡាវាយ កូនបាល់ ម្រាមជើងចេញពីពួកវា ខ្លីក្រដាសពីមួយទៅមួយ និងខ្មៅដៃពីមួយទៅ មួយទៀត។

³¹ ខ្ញុំធ្លាប់សរសេរកំណាព្យ។ ហើយលោកស្រី រូដ នៅទីនេះ បានឱ្យខ្ញុំសូត្រ នៅរសៀលនេះនៅលើខ្សែអាត់ អំពីហ្វូដចាស់របស់ខ្ញុំ អ្នកដឹងទេ ហើយវាជា—វា ជាការល្អ។ ឥឡូវនេះ នាងបាននិយាយថា “មែនហើយ អ្នកគួរតែផ្ញើវាទៅលោកហ្វូ ដ។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “មានសេចក្តីពិតច្រើនពេក ខ្ញុំជឿ” អំពីសំឡេងមួយនៅ ខាងមុខ និងកិននៅខាងក្រោយ និងល្បែងផ្គុំបចិនសម្រាប់ឧបករណ៍ចង្កូត។ ប៉ុន្តែខ្ញុំ...វាជា—វាជា...ប៉ុន្តែខ្ញុំតែងតែនិយាយ រឿងតែមួយគត់ដែលខ្ញុំត្រូវធ្វើគឺរាប់ សំបកកង់បួន ហើយអ្រងនវាល្មមដើម្បីឱ្យវាចាប់ផ្តើមហើយបន្ទាប់មកចូលទៅក្នុង វា។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “វាជាការល្អនៅពេលដែលខ្ញុំនឹងចាប់ផ្តើមឡើងភ្នំជាមួយវា

គ្រាន់តែទាញយីតៗ និយាយថា ‘ខ្ញុំគិតថាខ្ញុំអាច ខ្ញុំគិតថាខ្ញុំអាចធ្វើបាន ខ្ញុំគិតថា ខ្ញុំអាចធ្វើបាន។’ បន្ទាប់មកចាប់ផ្តើម ភាគីម្ខាងទៀតនិយាយថា ‘ខ្ញុំគិតថាខ្ញុំអាចធ្វើ បាន ខ្ញុំគិតថាខ្ញុំអាចធ្វើបាន។’

នោះជាវិធីដែលយើងទាញភ្នំនេះ ដូចជាដំណើរអ្នកជឿ។ ដូច្នេះយើង...

32 ខ្ញុំមានកំណាព្យខ្លីមួយដែលខ្ញុំបានសរសេរ អ្វីមួយដូចនេះ។ ហើយបាន និយាយថា...ឥឡូវនេះ គ្រាន់តែគិត ខ្ញុំមានអាយុប្រហែលដប់ពីរឆ្នាំប៉ុណ្ណោះ។ ហើយឈរនៅទីនោះ នៅថ្ងៃមុន សម្លឹងមើលអន្លង់នោះ ហើយគិតថា “សត្វតោ នោះនឹងអង្គុយនៅទីនេះក្នុងបន្ទប់រូងនេះ ដោយមើលទៅក្រៅបង្អួច” នៅក្នុងបង្អួច កញ្ចក់មួយ។ ខ្ញុំកំពុងគិតអំពីកំណាព្យខ្លីមួយ។ ខ្ញុំត្រឡប់ទៅវិញហើយរើសវា អ្វីមួយដូចនេះ។ គ្រាន់តែគិតពីរបៀបព្រះ...

33 តើអ្នកជឿថាព្រះគឺនៅក្នុងការបើកសម្តែងទាំងអស់ទេ? ព្រះត្រូវសរសេរ ចម្រៀង។ តើអ្នកជឿថាព្រះនៅក្នុងបទចម្រៀងទេ? ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលដូច្នោះ។ ទ្រង់បានសំដៅទៅដាវីឌវិញ “តើអ្នកមិនដឹងថាដាវីឌបាននិយាយអ្វីនៅក្នុងទំនុក តម្កើងទេឬ? អ្នកដឹងទេ មានវាអត់...”

34 សូមក្រឡេកមើលការឆ្កាង។ ដាវីឌបានច្រៀងវា នៅក្នុងទំនុកតម្កើងទី២២ “ព្រះនៃទូលបង្គំ ព្រះនៃទូលបង្គំអើយ ហេតុអ្វីបានជាទ្រង់បោះបង់ចោលទូលបង្គំ? ឆ្លឹងទាំងអស់របស់ទូលបង្គំ ពួកគេសម្លឹងមកទូលបង្គំ។ ពួកគេចាក់ទម្លុះដែនិង ជើងរបស់ទូលបង្គំ។” អ្នកដឹងទេ ហើយនោះជាចម្រៀង។ ទំនុកតម្កើងគឺ—គឺជា ចម្រៀង។

35 ហើយនៅក្នុងកំណាព្យនេះ គ្រាន់តែមើលពីរបៀបដែលវាកើតឡើង។ អង្គុយ នៅទីនោះ ក្មេងតូចដែលមានក្រដាសខ្ចីគេ ខ្ញុំបាននិយាយ:

ខ្ញុំឯកោ អូ ឯកោណាស់សម្រាប់នៅឆ្ងាយនិរតី
កន្លែងដែលស្រមោលធ្លាក់ជ្រៅបំផុតនៅលើកំពូលភ្នំ។
ខ្ញុំអាចមើលឃើញសត្វគោព្រៃដែលលាក់ខ្លួននៅជុំវិញអំពូ
ពណ៌ស្វាយ
ខ្ញុំអាចឮសំឡេងស្រែកបន្លឺឡើងនៅកន្លែងដែលស្នែងរំងេកស៊ី
ស្មៅ។

ហើយនៅកន្លែងណាមួយនៅលើជ្រលងភ្នំខ្ញុំអាចឮសត្វតោ
យំ

នៅក្នុងនោះឆ្ងាយពីភ្នំភាគាលីណា នៅបន្ទាត់អាវីហ្សូណា។

36 សែសីបណ្ណាំក្រោយ ខ្ញុំកំពុងអង្គុយនៅទីនោះនៅជ្រលងនោះ សត្វតោមើលមុខ
ខ្ញុំ។

ឱព្រះអង្គអើយ មានទឹកដីមួយហួសពីទន្លេនៅកន្លែងណាមួយ មិត្តអើយ។ វា
គ្រាន់តែ...វាត្រូវតែនៅទីនោះ។ ឃើញទេ? មាន—មានការនិយាយច្រើនពេកអំពី
វា។ រឿងទាំងអស់នេះមិនមែនគ្រាន់តែជាទេវកថាទេ ពួកគេ...ពួកគេគឺពិត។ ពួកគេ
គឺជាការពិត។ ខ្ញុំរីករាយណាស់ដែលបានមកទីនេះនៅយប់នេះ ដើម្បីនៅជាមួយ
មនុស្សទាំងនេះ ដែលខ្ញុំពឹងថានឹងរស់នៅទីនោះជារៀងរហូតជាមួយ កន្លែងដែល
នឹងមិនមានជំងឺ ឬការស្លាប់ ឬការបែកគ្នា។ ហើយការធ្វើដំណើរនឹងគ្មានអ្វីសម្រាប់
យើងទេ។

37 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំគិតថាគ្មានការប្រជុំណាមួយត្រូវបានបញ្ចប់ដោយមិនចាំបាច់អាន
ព្រះបន្ទូលហើយមានតិចតួចទេ...

បងប្រុសនេវីល ខ្ញុំទើបតែដើរមកទីនេះ។ ប៊ីលីបាននិយាយថាអ្នកចង់ឱ្យខ្ញុំ
និយាយ។ តើវាត្រូវទេ បងប្រុសនេវីល? [បងប្រុសនេវីលនិយាយថា "អាម៉ែន។
បាទ។ ប្រាកដណាស់។"—អដ។] ខ្ញុំ ប្រហែលជា គិតច្រើនពេកហើយ ប៉ុន្តែខ្ញុំ—ខ្ញុំ
គ្រាន់តែមានអារម្មណ៍ល្អចំពោះវា។

ដូច្នោះ ឥឡូវនេះ អ្នកដែលមានបទចម្រៀងនិងអ្វីៗ អ្នកឃើញបងប្រុស
នេវីលពេលអ្នកនឹងច្រៀង ហើយបន្ទាប់មកគ្រាន់តែមានវានៅទីនោះ។ ហើយ
មានពេលប្រហែលកន្លះម៉ោងជាបឋម ហើយសូមចូលទៅក្នុងសារដ៏ជ្រាលជ្រៅ
ពិតប្រាកដទាំងនេះ ហើយមើលអ្វីដែលយើងអាចឃើញព្រះអម្ចាស់នឹងធ្វើ។ ហើយ
ខ្ញុំគ្រាន់តែទុកចិត្ត...

38 ខ្ញុំ—ខ្ញុំជឿថាយើងមានសេចក្តីពិត។ ខ្ញុំពេញចិត្តនឹងរឿងនោះ។ ខ្ញុំជឿថា
ស្រូវសាលីគឺពិតជា សំបកកំពុងដកចេញពីវា។ អ្នកដឹងទេ។ ហើយ ឃើញទេ ខ្ញុំ
អាចនិយាយមុនបន្តិចអំពីរឿងនោះ នៅយប់ស្អែក សូមមើលពីរបៀបដែលសំបក
ត្រូវបានទាញចេញពីស្រូវសាលី។ ប៉ុន្តែស្រូវសាលីត្រូវដាក់នៅក្នុងវត្តមានរបស់
ព្រះរាជបុត្រា ដើម្បីទុំ។ ហើយនោះជាអ្វីដែលយើងនៅទីនេះសម្រាប់ មិត្តអើយ

ស្នាក់នៅក្នុងវត្តមាននៃព្រះរាជបុត្រារហូតដល់ក្រុមមនុស្សតូចរបស់យើងនៅទីនេះ រហូតដល់វាទុំដល់ព្រះគ្រីស្ទ វាក្លាយជានំប៉័ងនៅលើតុរបស់ទ្រង់។ នោះហើយជាអ្វី ដែលខ្ញុំចង់ឱ្យវាធ្វើ។

39 ហើយឥឡូវនេះមុនពេលដែលយើងចូលទៅជិតព្រះបន្ទូល បន្ទាប់ពីបានសូត្រ កំណាព្យហើយតទៅមុខទៀត សូមអធិស្ឋានម្តងទៀត។ បន្ទាប់មកយើងនឹងយក អត្ថបទមួយ។

40 ព្រះយេស៊ូវជាទីស្រឡាញ់ ជួយយើងនៅយប់នេះ នៅក្នុងពាក្យពីរបីនេះ នៅពេលយើងរង់ចាំទ្រង់។ ហើយយើងអធិស្ឋានថាព្រះគុណនិងសេចក្តីមេត្តា ករុណារបស់ទ្រង់នឹងនៅជាមួយយើងព្រះអម្ចាស់។ ហើយទន់ភ្លន់ដួងចិត្តរបស់ យើង បកសំបកទាំងអស់ បន្តា អញ្ជាញ សូមឱ្យពន្លឺព្រះអាទិត្យដ៏មានពរ របស់ព្រះធ្លាក់មកលើព្រះបន្ទូលព្រះអម្ចាស់។ ហើយសូមឲ្យយើងមានការប្រជុំដ៏ អស្ចារ្យរហូតដល់មិនមានមនុស្សដែលមិនបានសង្គ្រោះក្នុងចំណោមយើង កុមារ ទាំងអស់នឹងនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្ររបស់ព្រះ។ អស់អ្នកដែលមិនមានពិធីបុណ្យ ជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណ សូមឲ្យពួកគេទទួលព្រះវរបិតា។ សូមឲ្យអាថ៌កំបាំងដ៏ អស្ចារ្យទាំងអស់ដែលយើងត្រូវបានសន្មត់ថាដឹងនៅសម័យនេះ ព្រះអម្ចាស់អើយ ត្រូវបានបង្ហាញដល់យើង ហើយយើងនឹងឃើញភាពសាមញ្ញរបស់ព្រះ ដូច្នេះយើង នឹងដឹងពីរបៀបធ្វើខ្លួនយើងនិងធ្វើសកម្មភាព កែតម្រូវខ្លួនយើងនិងនាំសមាជិកនៃ រាងកាយរបស់យើងចូលទៅក្នុងវិន័យចំពោះព្រះបន្ទូល ដើម្បីឲ្យយើងអាចដឹងពី របៀបរស់នៅក្នុងសម័យបច្ចុប្បន្ន នៅពេលការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។

41 ដូចដែលខ្ញុំបានអានព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់នៅយប់នេះ ព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំអាច ដោយការអប់រំផ្នែកខ្លះ អាចអានពាក្យខ្លះ ហើយប្រហែលជានិយាយ ខុស។ ប៉ុន្តែ ព្រះអម្ចាស់អើយ មានតែព្រះអង្គទេដែលអាចទាញបរិបទចេញពី ទីនោះបាន។ អ្នកគឺជាមនុស្សតែម្នាក់គត់ដែលអាចធ្វើវាបាន។ គ្មាន—គ្មានផ្លូវ សម្រាប់មនុស្សអាចធ្វើវាបានឡើយ វាស្ថិតនៅក្នុងរង្វង់របស់ទ្រង់ ព្រះអម្ចាស់ អើយ។ ដូច្នេះសូមផ្តល់ឱ្យយើងរាល់យប់ នូវអ្វីដែលលាក់នៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ ទ្រង់ ថាយើងអាចក្លាយជាគ្រីស្ទានប្រសើរជាងមុន ហើយរស់នៅតាមពេលវេលា ដែលយើងកំពុងរស់នៅ ជាឧទាហរណ៍នៃគ្រីស្ទាន។ យើងសូមក្នុងព្រះនាមនៃ ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

42 ឥឡូវនេះ មនុស្សជាច្រើនក្នុងព្រះគម្ពីររបស់អ្នក ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកងាកទៅរកគម្ពីរ យ៉ូណាស។ វាជា...យើងតែងតែនិយាយច្រើនអំពីយ៉ូណាសដែលដើរថយក្រោយ និងអ្វីៗទាំងអស់។ ខ្ញុំតែងតែយកលោកយ៉ូណាស។ ខ្ញុំមិនជឿថាយ៉ូណាសជឿ លើព្រះទេ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនជឿរឿងនោះទេ។ ខ្ញុំជឿថាវាគ្រាន់តែ...ពេលខ្លះយើងប្រើវា និយាយថា “គាត់ជាយ៉ូណាស។” ប៉ុន្តែប្រសិនបើយើង...ខ្ញុំបាននិយាយរួចហើយ នៅលើវា នៅក្នុងវិធីមួយផ្សេងទៀតក្នុងការប្រាប់ពីរបៀបដែលខ្ញុំបានគិត យ៉ូណាស អ្វីដែលបានកើតឡើង។

រីឯព្រះបន្ទូលនៃព្រះយេស៊ូវ បានមកដល់យ៉ូណាស ជាកូនអមីថាយ ថា

ចូរក្រោកឡើងទៅដល់នីនីវ ជាទីក្រុងធំ ហើយស្រែកប្រកាសទាស់នឹង ក្រុងនោះ ពីព្រោះអំពើអាក្រក់របស់គេបានសាយឡើង នៅចំពោះមុខ អញហើយ។

ប៉ុន្តែយ៉ូណាស លោកក្រោកឡើង រត់ទៅក្រុងតើស៊ីសរិញ ដើម្បីឲ្យ រួចពីព្រះភក្ត្រនៃព្រះយេស៊ូវ គឺលោកចុះទៅដល់ក្រុងយ៉ុបប៉េ បានប្រទះ នឹងនាវា១ ដែលរៀបចេញទៅក្រុងតើស៊ីសរ រោះលោកចេញប្រាក់ជា ជំនួស រួចក៏ចុះនាវានោះ ដើម្បីទៅក្រុងតើស៊ីសជាមួយនឹងគេ ឲ្យរួចពីព្រះ ភក្ត្រព្រះយេស៊ូវ។

43 តើនោះមិនមែនជាការបញ្ចប់ដ៏សោកសៅទេឬ? មនុស្សម្នាក់តែចេញពីវត្តមាន របស់ព្រះអម្ចាស់ ហើយនោះជាប្រធានបទរបស់ខ្ញុំ។

44 ឥឡូវនេះ ដំបូងយើងចង់គិតពីរឿងនេះ។ យ៉ូណាសគឺ...មូលហេតុ មូលហេតុ ចម្បង ដែលខ្ញុំជឿថាគាត់បានធ្វើរឿងដ៏អស្ចារ្យនៅទីនេះ គឺដោយសារតែយ៉ូណាស ជាជនជាតិយូដា។ ហើយគាត់ត្រូវបានគេសុំឱ្យទៅទីក្រុងសាសន៍ដទៃ ដើម្បីស្រែក ប្រឆាំងនឹងវា គិតថាគាត់នឹងមិនត្រូវបានទទួលទេ។ ដោយសារតែសាសន៍ដទៃនឹង គិតថា “តើសាសន៍យូដានេះធ្វើអ្វីជាមួយយើង?” ប៉ុន្តែ អ្នកឃើញទេ រឿងមួយទៀត វាផ្តល់ឱ្យយើងនូវរឿងដ៏អស្ចារ្យនៅទីនេះដើម្បីមើល ថាព្រះមិនត្រឹមតែជាព្រះរបស់ សាសន៍យូដាប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែទ្រង់ក៏ជាព្រះនៃសាសន៍ដទៃដែរ។ ទ្រង់ជាព្រះនៃ មនុស្សទាំងអស់។

45 គាត់គ្រាន់តែជ្រើសរើសជនជាតិយូដា។ ជនជាតិយូដាត្រូវបានគេហៅថាជាមនុស្សដែលបានជ្រើសរើសរបស់ព្រះ។ ពួកគេត្រូវបានជ្រើសរើសសម្រាប់បុព្វហេតុខ្លះៗ ហើយមូលហេតុនោះគឺដើម្បីផ្តល់ឱ្យពួកគេនូវច្បាប់ ហើយពួកគេមិនអាចរក្សាវាបានទេ។ ហើយទ្រង់បានបង្ហាញ ដោយមនុស្សនោះថា ច្បាប់មិនអាចរក្សាបាន ហើយថាទ្រង់គឺជា—ជា—ព្រះនៃសេចក្តីសុចរិត។ ហើយច្បាប់បានទាមទារសេចក្តីសុចរិត ប៉ុន្តែគ្មានព្រះគុណនៅក្នុងច្បាប់ ដើម្បីនាំមនុស្សចេញ។ គ្មានការពិន័យណាមួយត្រូវបានបង់ដោយច្បាប់ទេ ប៉ុន្តែវាត្រូវការព្រះគុណដើម្បីបង់ការពិន័យនោះ ឬកន្លែងដែលច្បាប់ដាក់យើង។

46 ហើយយ៉ូណាសនៅទីនេះត្រូវបានហៅ ក្នុងនាមជាហោរាភូតមួយនៃព្រះគម្ពីរឱ្យចុះទៅទីក្រុងនេះ។

ហើយនៅទីនេះយើងរកឃើញឧទាហរណ៍របស់យើងទាំងអស់គ្នា។ យើងម្នាក់ៗ យើងតែងតែរត់ចេញពីអ្វីមួយ យើងរត់ចេញពីបញ្ហា យើងរត់ចេញពីទំនួលខុសត្រូវ យើង—យើងទាំងអស់គ្នាងាយនឹងធ្វើវា។ យើង—យើង—យើងងាយនឹងរត់ជាងយើងឈរហើយប្រឈមមុខនឹងវា។ ឃើញទេ យើងគ្រាន់តែ យើង—យើង—យើងឃើញថាខ្លួនយើងកំពុងរត់។

ពេលខ្លះយើងឃើញថាខ្លួនយើងងាយនឹងរត់ចេញពីការងារ។ យើងមិនចង់ទេ យើងមិនចង់ធ្វើការទេ។ មនុស្សខ្លះគ្រាន់តែគិតថាពួកគេអាចរស់នៅដោយមិនចាំបាច់ធ្វើការ។ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំគិតថា សាឡាម៉ូនបាននិយាយថា យើងអាចរកឃើញចម្លើយនៅទីនេះ ក្នុងការមើលស្រមោច។

47 អ្នកដឹងទេ ស្រមោចតូច ពួកគេប្រាប់ខ្ញុំប្រសិនបើស្រមោច (រាល់) មិនធ្វើការ ហើយដេកវិញ ស្រមោចនោះគ្មានអីស៊ីក្នុងរដូវរងារនោះទេ។ ដូច្នោះ គ្រប់គ្នាត្រូវតែ—ធ្វើការ។

48 យើងមានរឿងជាច្រើនដែលយើងត្រូវធ្វើ ទំនួលខុសត្រូវជាច្រើនដែលយើងត្រូវប្រឈមមុខ។ មនុស្សគ្រប់គ្នាត្រូវប្រឈមមុខនឹងការទទួលខុសត្រូវខ្លះៗ

49 នៅពេលដែលអ្នក—ពេលអ្នកមក—ដើម្បីជ្រើសរើសប្រពន្ធរបស់អ្នក ដើម្បីរៀបការ ឬជ្រើសរើសប្តីរបស់អ្នក អ្នក—អ្នកត្រូវតែទទួលខុសត្រូវ។ ហើយបន្ទាប់មក អ្នកត្រូវតែចងចាំ...ប្រហែលជាអ្នកសាងសង់ផ្ទះមួយ វាជាផ្ទះស្អាត។ ហើយ

បន្ទាប់មក ចូរចាំថា ក្នុងនាមជាស្រ្តីដែលរៀបការហើយ អ្នកត្រូវតែគិតពីទំនួលខុសត្រូវក្នុងការចិញ្ចឹមកូន។ ហើយអ្នកត្រូវតែគិតថាជញ្ជាំងស្អាត រលោងនឹងមានស្នាមម្រាមដៃកខ្វក់នៅលើពួកគេ។ បន្ទាប់មកអ្នកមានទំនួលខុសត្រូវក្នុងការអប់រំកូនរបស់អ្នក។ អ្នកមានទំនួលខុសត្រូវលើសម្លៀកបំពាក់និងកាចិញ្ចឹម។

50 អ្វីគ្រប់យ៉ាងគឺជាការទទួលខុសត្រូវ។ ហើយវាងាយស្រួលណាស់ នៅពេលដែលទំនួលខុសត្រូវប្រឈមមុខនឹងយើង ដើម្បីគេចពីពួកគេ។ ហើយយើងរកឃើញថាអាពាហ៍ពិពាហ៍គឺជាទំនួលខុសត្រូវក្នុងគ្រប់លក្ខណៈ។

51 សូម្បីតែច្រើនដង យើងរកឃើញ...នេះពិបាកនិយាយ ប៉ុន្តែវាជាការពិត អ្នកដឹកនាំនោះ ជាច្រើនដង គេចចេញពីទំនួលខុសត្រូវសម្រាប់ការឈរសម្រាប់ព្រះបន្ទូលពិតរបស់ព្រះ នៅពេលដែលពួកគេប្រឈមមុខនឹងវា។ ពួកគេនឹងគេចចេញពីការទទួលខុសត្រូវនោះ។ នៅពេលដែលសេចក្តីពិតនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះត្រូវបាននាំមកទល់មុខជាមួយយើងជាមនុស្ស យើងមាន...យើងងាយនឹងត្រឡប់ក្រោយរហូតដល់ធនធានចុងក្រោយ។

52 ខ្ញុំទើបតែបាននិយាយជាមួយក្មួយប្រុសតូចរបស់ខ្ញុំនៅទីនោះ។ គាត់ជាកាតូលិក ហើយគាត់...ហើយខ្ញុំបានធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកដល់ក្មេងប្រុសនោះ ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ នៅទីនេះកាលពីប៉ុន្មានឆ្នាំមុន ហើយគាត់បានទៅជាមួយក្មេងស្រីតូចម្នាក់ ហើយបានក្លាយជាកាតូលិក។ ហើយខ្ញុំបានកាន់ដៃម្តាយរបស់គាត់ខណៈពេលដែលនាងកំពុងស្លាប់នៅទីនោះ។ នាងនិយាយមកខ្ញុំ ពាក្យចុងក្រោយ “ថែរក្សា មែលវីន”។ ហើយគាត់ទើបតែយល់សប្តិ។ គាត់គ្រាន់តែមិនអាច...ជារៀងរាល់ថ្ងៃ សប្តាហ៍ចុងក្រោយគាត់បានយល់សប្តិ។ បាននិយាយថា “ខ្ញុំនឹងដើរចូលទៅក្នុងព្រះវិហាររបស់លោកពូប៊ីល ហើយអ្នកកំពុងឈរអធិប្បាយនៅទីនោះ។ ខ្ញុំនឹងរត់ឡើង ដើម្បីចាប់ផ្តើមសារភាព។ ខ្ញុំនឹងភ្ញាក់ឡើង។” គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំ—ខ្ញុំខុសហើយ។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “មែលវីន អ្នកមិនត្រូវការការបកស្រាយសម្រាប់រឿងនោះទេ។ កន្លែងរបស់អ្នកគឺនៅទីនោះដែលអ្នកជាកម្មសិទ្ធិ។” ហ្នឹងហើយ។ ឃើញទេ?

53 ប៉ុន្តែដើម្បីប្រឈមមុខនឹងទំនួលខុសត្រូវ ពេលខ្លះវាត្រូវការការលាក់បាំងពីយើង ដើម្បីធ្វើដូច្នោះ។ ក្នុងនាមជាឪពុក ត្រូវប្រឈមមុខនឹងទំនួលខុសត្រូវ ដើម្បីឲ្យវាយកូនរបស់អ្នក។ ពួកគេជាក្មេងតូចៗ អ្នកមិនចង់ធ្វើដូច្នោះទេ។ ប៉ុន្តែក្នុងនាម

ជាឪពុកប្អូនមួយ អ្នកត្រូវតែប្រឈមមុខនឹងទំនួលខុសត្រូវក្នុងការចិញ្ចឹមកូននោះ ពីព្រោះព្រះគម្ពីរបានចែងថា “បើមិនវាយប្រដៅកូនអ្នកនឹងបំផ្លាញកូនប្រុសរបស់ អ្នក។” ហើយវានៅតែឈរល្អនៅចំពោះមុខអ្នកចិត្តសាស្ត្រគ្រប់រូបដែលមាននៅក្នុង ពិភពលោក។ នោះនៅតែជាសេចក្តីពិតរបស់ព្រះ។ ប្រសិនបើមានការអនុវត្តបន្ថែម ទៀត យើងនឹងមិនមានការប្រព្រឹត្តខុសអនីតិជននិងវត្ថុជាច្រើន និងការរលួយ ដែលយើងមាននៅក្នុងពិភពលោកសព្វថ្ងៃនេះ។ ប៉ុន្តែច្បាប់មាសចាស់របស់ផ្ទះ ត្រូវបានខូច តាំងពីយូរយារណាស់មកហើយ ហើយពួកគេអនុញ្ញាតឱ្យក្មេងធ្វើអ្វីៗ ដែលពួកគេចង់។

54 ប៉ុន្តែសូម្បីតែដូចដែលខ្ញុំបាននិយាយ អ្នកដឹកនាំ ពួកគេនឹងមកទល់មុខនឹង សេចក្តីពិត ហើយបន្ទាប់មកដើរចេញពីវា។ ឃើញទេ ពួកគេ—ពួកគេទើបតែមាន... វាហាក់ដូចជាមានអ្វីមួយដែលពួកគេ—ពួកគេមិនចង់ប្រឈមមុខនឹងវា។

55 ជាច្រើនដងដែលខ្ញុំមានមនុស្សមកនិយាយថា “ខ្ញុំដឹងថាត្រូវហើយ បងប្រុស ប្រាណហាំ ប៉ុន្តែប្រសិនបើខ្ញុំធ្វើដូច្នោះ ពួកគេនឹងបណ្តេញខ្ញុំចេញពីព្រះវិហារ។” តើ វាយ៉ាងម៉េច? បើអ្នកមិនធ្វើទេ ពួកគេនឹងបណ្តេញអ្នកចេញ នៅទីនោះ។ ដូច្នោះអ្នក ត្រូវបណ្តេញចេញ នៅកន្លែងណាមួយ ឃើញទេ? ដូច្នោះអ្នកអាចប្រឈមមុខនឹងវា ជំនួសឱ្យការរត់ចេញពីវាហើយនិយាយថា “មែនហើយ ខ្ញុំនឹងទៅទីនេះ។ ខ្ញុំនឹងមិន ត្រឡប់មកវិញទេ។” ត្រឡប់ទៅវិញ ប្រាកដណាស់ ស្តាប់វាខ្លះទៀត។

ស្វែងរកបទគម្ពីរ។ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា “ចូរស្វែងរកបទគម្ពីរ ដ្បិតអ្នក គិតថាអ្នកមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ហើយពួកគេជាអ្នកដែលថ្លែងទីបន្ទាល់ អំពីខ្ញុំ។” ប៉ុន្តែយើងឃើញថាមនុស្សនឹងមិនប្រឈមមុខនឹងរឿងនោះទេ។

56 ត្រូវបាននាំចូលទៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ ហើយមើលនៅពេលដែលព្រះបាន ធ្វើការសន្យា ហើយព្រះមានកាតព្វកិច្ចចំពោះការសន្យានោះ។ ហើយនៅពេល ដែលទ្រង់នាំមកនូវការសន្យានោះនឹងកន្លងផុតទៅ បន្ទាប់មកមនុស្សភ័យខ្លាចក្នុង ការប្រឈមមុខនឹងការទទួលខុសត្រូវក្នុងការទប់ទល់នឹងសារនៃសម័យកាល។ យើងរកឃើញវានៅគ្រប់ទីកន្លែង។

57 ចុះអ្នកលូងជឿនវិញ? តើលូងជឿនប៉ុន្មាននាក់ខ្លាច មនុស្សខ្លាច ប្រឈមមុខនឹងសេចក្តីពិតរបស់លូងជឿននៅពេលដែលគាត់ចេញមកដោយការរាប់

ជាសុចរិត? រកមើលថាតើវាត្រូវចំណាយប៉ុន្មាន ប្រហែលជាជីវិតផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក ដើម្បីចេញមកសារភាពព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនិង—ហើយក្លាយជា—លូធើរាន។

58 សូមក្រឡេកមើលអ្នកមេតូឌីស្ទ របៀបដែលវាធ្លាប់ជា អ្នកទាំងអស់គ្នាត្រូវបានគេហៅថាអ្នកបរិសុទ្ធ។ ខ្ញុំគិតថាអ្នកបានដឹងរឿងនោះ។ ហើយពួកគេនឹងស្ថិតនៅក្រោមព្រះវិញ្ញាណ ហើយកន្ត្រាក់ទៅវិញទៅមក។ ហើយពួកគេបាននិយាយថាពួកគេ—ពួកគេមាន “មនុស្សលេងសើច។” មេត...នោះ ទេ នោះមិនមែនជាពោធិ៍កុស្តទេ នោះគឺជាមេតូឌីស្ទ ជាយូរមកហើយ។ ហើយពួកគេបានកន្ត្រាក់ហើយញ័រ ហើយធ្លាក់នៅក្រោមអំណាចនៃព្រះ។ ហើយពួកគេបានជះទឹកលើមុខរបស់ពួកគេ ហើយដាក់កង្ការជាមួយអ្នកគាំទ្រ ដោយគិតថាពួកគេបានឆ្លងផុត។ ហើយឥឡូវនេះ អ្នកត្រូវបានគេចាត់ទុកថាជាក្រុមដ៏បរិសុទ្ធ។ ប៉ុន្តែអ្នកមាន ម្តាយនិងឪពុករបស់អ្នក ត្រូវតែទទួលយកវា ប្រឈមមុខនឹងសេចក្តីពិតនិងការពិត ឬបដិសេធនាង។

59 ចុះអ្នកពោធិ៍កុស្តដែលបានទទួលការស្តារឡើងវិញនៃអំណោយទាននៅពេលដែលពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធចេញមក ជាមួយនឹងការនិយាយភាសាដទៃ និងអំណោយទាននៃព្រះវិញ្ញាណត្រឡប់មកវិញនៅក្នុងក្រុមជំនុំ? ហេតុអ្វី មេតូឌីស្ទចង់បណ្តេញអ្នកចេញ ហើយពួកគេបានធ្វើវា។ ប៉ុន្តែអ្នកត្រូវតែប្រឈមមុខនឹងវា។ វាជាអ្វីដែលអ្នកត្រូវធ្វើ។

ចុះយ៉ាងណាចំពោះបញ្ហា នៅពេលដែលវាចេញមក អំពីពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ហើយអ្នកឃើញថាវាគឺជាសេចក្តីពិត? អ្នកត្រូវតែប្រឈមមុខនឹងវា ឬធ្វើអ្វីមួយអំពីវា។

អ្នកមានទំនួលខុសត្រូវ គ្រប់គ្នាមាន ហើយអ្នកត្រូវតែប្រឈមមុខនឹងរឿងទាំងនេះ។ ត្រូវហើយ។

60 ហើយនៅពេលដែលអ្នកឃើញដូច្នោះ នៅក្នុងថ្ងៃនេះឥឡូវនេះ នៅពេលដែលព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះបានធ្វើការសន្យាទាំងនេះអំពីរឿងដែលយើងឃើញកំពុងកើតឡើងឥឡូវនេះ បន្ទាប់មកយើងមានទំនួលខុសត្រូវក្នុងការប្រឈមមុខនឹងវាឬគេចចេញពីវា។ អ្នកមាន...អ្នកមិនអាចនៅអព្យាក្រឹតបានទេ។ អ្នកត្រូវតែធ្វើអ្វីមួយអំពីវា។ បាននិយាយថា...ការផ្លាស់ប្តូរខ្លះត្រូវធ្វើ។

អ្នកមិនអាចចូលមកក្នុងទ្វារព្រះវិហារនោះហើយចេញទៅក្រៅមនុស្សដដែលដែលអ្នកចូលមក។ អ្នកនៅឆ្ងាយ ឬខិតទៅជិតព្រះ រាល់ពេលដែលអ្នកចូលឬចេញពីទីនោះ។

61 អូ វាងាយស្រួលប៉ុណ្ណាសម្រាប់មនុស្សក្នុងការបិទបាំងរឿងទាំងនេះ! ហើយខ្ញុំចង់ឱ្យយើងគិតពីការទាំងនេះនៅពេលដែលយើងចាប់ផ្តើមចូលទៅក្នុងកម្មវិធីផ្លូវការនាយប៉ូលីស្តិក នោះ ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកកត់សម្គាល់នៅពេលដែលអ្វីមួយត្រូវបានប្រឈមមុខ ប្រសិនបើអ្នក...ប្រសិនបើមានសំណួរអំពីវា ប្រសិនបើមានសំណួរអំពីវា ត្រូវតែមានចម្លើយ។

62 និយាយថា ជាឧទាហរណ៍ ខ្ញុំបាននិយាយថាខ្ញុំទៅខាងលិច ហើយអ្នកបានចង្អុលខ្ញុំតាមផ្លូវនេះ។ មែនហើយ រឿងដំបូងដែលអ្នកដឹង ខ្ញុំនឹងរត់ហួសគោលដៅរបស់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំក៏...ខ្ញុំនៅភាគពាយ័ព្យ។ មែនហើយ ចុះបើមាននរណាម្នាក់ចង្អុលខ្ញុំចុះមកតាមផ្លូវនេះ ហើយខ្ញុំទៅតាមផ្លូវនោះ? ខ្ញុំនឹងរំលងគោលដៅរបស់ខ្ញុំម្តងទៀត ខ្ញុំបានទៅភាគនិរតី។ មែនហើយ ដរាបណាមានសំណួរមួយ តើផ្លូវមួយណានៅខាងលិច ត្រូវតែមានចម្លើយផ្ទាល់នៅកន្លែងណាមួយ។

ហើយនៅពេលដែលសំណួរទាំងនេះប្រឈមមុខនឹងយើង អំពីសេចក្តីពិតនៃព្រះគម្ពីរ ត្រូវតែមានចម្លើយត្រឹមត្រូវនៅកន្លែងណាមួយ។ ហ្នឹងហើយ។ វាត្រូវតែនៅទីនោះ។

63 ហើយនៅពេលដែលយើងឃើញអ្វីមួយបង្ហាញ ខ្ញុំគិតថា ជំនួសឱ្យការរត់ចេញ និយាយថា "អា មិនសមហេតុសមផល! ខ្ញុំមិនអាចជឿរឿងបែបនេះបានទេ។ ខ្ញុំមិនអាចជឿរឿងនោះទេ" ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមិនយកព្រះគម្ពីរ ហើយអង្កុយចុះហើយប្រឈមមុខនឹងវា? សិក្សាវា។ អ្នកនៅទីនេះក្នុងការប្រជុំឥឡូវនេះ គ្រាន់តែមើលវា។ ពិនិត្យមើលវាដោយខ្លួនឯង ជាមួយនឹងព្រះបន្ទូល។ ពិនិត្យព្រះបន្ទូល ដោយព្រះបន្ទូល។ នោះជាវិធីតែមួយគត់ដើម្បីធ្វើឱ្យវាប្រាប់ការពិត។ ហើយវាត្រូវតែប្រាប់ពីសេចក្តីពិត ពីលោកុប្បត្តិដល់វិវរណៈ។

64 ព្រះគ្រីស្ទគឺជាការបើកសម្តែងនៃព្រះគម្ពីរទាំងមូល។ នៅក្នុងទ្រង់ ព្រះគ្រីស្ទភាពពេញលេញទាំងអស់។ ការបំពេញទំនាយទាំងអស់នៃព្រះគម្ពីរត្រូវបានបំពេញដោយគ្មានលក្ខខណ្ឌនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ ព្រោះទ្រង់គឺជាព្រះដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងសាច់ឈាម។

65 ឥឡូវនេះនៅពេលដែលយើងរកឃើញរឿងទាំងនេះ ទោះបីជានៅពេលដែលយើងប្រឈមមុខនិងចូលមកក្នុងការប្រជុំ ហើយឃើញអំណាចរបស់ព្រះធ្វើចលនា និងធ្វើកិច្ចការជំនឿអរូបី ហើយឃើញវាត្រូវបានអនុវត្ត ហើយមើលក្នុងព្រះគម្ពីរហើយឃើញថាវាត្រូវបានសន្យាសម្រាប់ម៉ោងនេះ បន្ទាប់មកនៅពេលដែលយើងឃើញរឿងទាំងនោះ បន្ទាប់មកយើងប្រឈមមុខនឹងទំនួលខុសត្រូវក្នុងការទទួលយកវា ខ្ញុំមានន័យថា សម្រាប់ខ្លួនយើង។

66 ឥឡូវនេះ មនុស្សជាច្រើនអាណិតអាសូរ មនុស្សជាច្រើននិយាយថាវាត្រឹមត្រូវ។ ប៉ុន្តែនោះមិន—នោះមិនធ្វើឱ្យវាជាអ្វី...នោះមិនមែនជារឿងដែលអ្នកទទួលខុសត្រូវទេ។ ដូចដែលខ្ញុំបាននិយាយ ចុះបើមាន...

67 ប្រសិនបើខ្ញុំជាបុរសវ័យក្មេង ហើយកំពុងស្វែងរកប្រពន្ធដើម្បីរៀបការ ហើយនៅទីនេះមានក្មេងស្រីម្នាក់ដែលបំពេញគ្រប់លក្ខណៈសម្បត្តិដែលខ្ញុំគិតថាវាត្រូវការដើម្បីបង្កើតបានជាស្រ្តី។ ហេតុអ្វី សីលធម៌ នាងជាមហាក្សត្រី និងគួរឱ្យស្រឡាញ់ ហើយ—និងបុគ្គលិកលក្ខណៈដ៏ល្អ ជាគ្រីស្ទានពិតប្រាកដ អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលខ្ញុំអាចគិតបាន ដើម្បីធ្វើឱ្យខ្ញុំក្លាយជាប្រពន្ធល្អ។ មិនថាខ្ញុំនិយាយថានាងល្អឥតខ្ចោះប៉ុណ្ណាទេ នាងពិតជាត្រឹមត្រូវ នាងមិនមែនជារបស់ខ្ញុំទេរហូតដល់ខ្ញុំទទួលយកនាងនិងការទទួលខុសត្រូវរបស់នាងជាប្រពន្ធរបស់ខ្ញុំ។

68 នោះជារឿងដូចគ្នាដែលសារ។ អ្នកអាចនិយាយថា “វាត្រឹមត្រូវ ឬបែបនេះ បែបនោះ ឬរៀងរៀងតៗ” ហើយនិយាយថា “ខ្ញុំអាណិតអាសូរជាមួយវា ខ្ញុំជឿថាវាជាការពិត។” ប៉ុន្តែអ្នកត្រូវតែទទួលយកវា ហើយវាត្រូវតែក្លាយជាផ្នែកមួយនៃអ្នក ហើយអ្នកជាផ្នែកមួយនៃវា។ អ្នកមាន...បន្ទាប់មក វាជារបស់អ្នក។

69 នៅពេលអ្នករៀបការជាមួយស្រ្តីណាម្នាក់ដែលអ្នកបានជ្រើសរើស អ្នកគឺជា—អ្នកគឺជាម្នាក់។

ហើយនោះជារបៀបដែលអ្នកនៅជាមួយព្រះគ្រីស្ទ។ នៅពេលដែលអ្នកឃើញទ្រង់បានបើកសម្តែងនិងធ្វើឱ្យពិត នោះអ្នកគឺជាផ្នែកមួយនៃទ្រង់ ហើយទ្រង់គឺជាផ្នែកមួយរបស់អ្នក។ ហើយរួមគ្នា អ្នកគឺជាផ្នែកមួយនៃសារ។

70 អូ តើមានកប៉ាល់និកាយប៉ុន្មានដែលយើងបានចុះទៅតាស៊ីស សម្រាប់សម័យយ៉ូណាស ប្រាំបួនរយនៃពួកគេ អ្វីមួយ កប៉ាល់ដែលប្រើផ្លូវងាយស្រួល។

មិនចង់ប្រឈមមុខនឹងវាទេ។

យ៉ូណាសមិនចង់ប្រឈមមុខនឹងការទៅដល់សាសន៍ដទៃទេ។ គាត់មិនចង់
យកសារដ៏ម៉ឺងម៉ាត់នោះនៅទីនោះទេ “ក្នុងរយៈពេលសែសិបប្រាំ អ្នកនឹងវិនាស បើ
អ្នកមិនប្រែចិត្ត។” គាត់ស្អប់ក្នុងការធ្វើដូច្នោះ។ ហើយគាត់បានគិតថា “ពួកគេជា
សាសន៍ដទៃ ពិបាកនឹងប្រាប់ពីអ្វីដែលពួកគេនឹងធ្វើចំពោះខ្ញុំ។” ប៉ុន្តែគាត់ត្រូវតែ
ប្រឈមមុខនឹងវា។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែគាត់បានយកកប៉ាល់ងាយស្រួលមួយហើយ
ចុះទៅតាស៊ីស បានចុះទៅក្នុងសំពៅហើយដេកលក់ បានយកផ្លូវងាយស្រួល។

71 វាជាវិធីងាយស្រួល វាជាវិធីពេញនិយមជាមួយមនុស្ស។ វាងាយស្រួលក្នុងការ
រើសយកវិធីដែលមនុស្សគ្រប់គ្នាអាចទះស្មារតីពីក្រោយហើយនិយាយថាអ្នកជា
មិត្តល្អ “ហើយនេះគឺដូច្នោះ-និង-ដូច្នោះនិងអ្វីមួយ” ហើយពិភពលោកនឹងមើលមក
អ្នក។ វាងាយស្រួលក្នុងការទៅតាមផ្លូវដ៏ពេញនិយម។

ប៉ុន្តែនៅពេលដែល—នៅពេលដែលអ្នកត្រូវធ្វើអ្វីមួយខុសគ្នា នៅពេលដែល
អ្នកត្រូវឈរលើការជឿជាក់របស់អ្នកចំពោះអ្វីដែលអ្នកដឹងថាជាការពិត មានកន្លែង
ដែលពិបាក នោះជាការកោស នៅទីនោះ។

72 អូ ដូចដែលយើងតែងតែប្រៀបបទចាស់នោះ៖

ស្រួលប៉ុណ្ណាពេលជិះទូកទៅសមុទ្រហើយស្ងប់ស្ងាត់
ទុកចិត្តលើកម្លាំងនៃព្រះហស្ថដ៏អស្ចារ្យរបស់ព្រះយេស៊ូវ។

ប៉ុន្តែ អូ អនុញ្ញាតឱ្យលក់ចាប់ផ្តើមបក់មក អនុញ្ញាតឱ្យ—អនុញ្ញាតឱ្យ
ខ្យល់បក់បោកនិងបក់បោកជាលក់បន្ទាប់មកតើអ្នកធ្វើអ្វី?

73 មានអ្វីមួយដូចជាខ្ញុំត្រូវបានគេប្រាប់ មានពេលមួយ ដែលស្រ្តីម្នាក់បាន
និយាយ។ គ្រលប់ទៅសម័យកាលសេះនិងសត្វចម្លែក ដែលនិយាយថាសេះរត់
ទៅជាមួយនាង ចេញពីព្រះវិហារ។ បាននិយាយថា “តើអ្នកបានធ្វើអ្វី?”

74 បាននិយាយថា “ខ្ញុំបានទុកចិត្តព្រះអម្ចាស់រហូតដល់ទីផ្តាច់ព្រាត់។”
មែនហើយ នោះជាពេលវេលាដើម្បីទុកចិត្តព្រះអម្ចាស់ បន្ទាប់ពីរាល់...បន្ទាប់ពីទី
ផ្តាច់ព្រាត់បានបំបែក។ អ្នកទុកចិត្តលើបន្ទាត់រហូតដល់ពួកវាដាច់។ បាទ។

75 ដូច្នោះហើយយើងរកឃើញថាយើងមានវិធីងាយស្រួលជាច្រើនដើម្បីទៅ
កប៉ាល់នឹងចុះទៅតាស៊ីស ព្រោះវាងាយស្រួល គ្មានទំនួលខុសត្រូវ។ វាគ្រាន់តែហូរ

ចូល អ្នកមានអ្វីគ្រប់យ៉ាងមក គ្រប់គ្នាចូលចិត្តអ្នក។ ហើយអ្នករាល់គ្នា អ្នកគឺជា... គ្មាននរណាម្នាក់មិនយល់ស្របជាមួយអ្នកទេ ឬអ្នកមិនយល់ស្របជាមួយនរណាម្នាក់ទេ។ ឥឡូវនេះ បើនោះមិនមែនជាការបោកបញ្ឆោតទេ! ហ្នឹងហើយ។ បាទ ព្រេចចុះឡើង! ហេតុអ្វី នរណាម្នាក់ ខ្ញុំមិនខ្វល់ថាអ្នកជានរណា ហើយអ្នកកំពុងឈរសម្រាប់អ្វី...ជាការពិត មនុស្សដែលមានគំនិតសមរម្យនឹងគិតពីអ្នកកាន់តែច្រើន ប្រសិនបើអ្នកនឹងឈរសម្រាប់ការជឿជាក់របស់អ្នកចំពោះអ្វីដែលត្រឹមត្រូវ។ ត្រូវហើយ។ មិនខ្វល់...

76 អ្នកយកស្រ្តីម្នាក់ នាងប្រហែលជាមិនគួរឱ្យទាក់ទាញខ្លាំងទេ ហើយអ្វីក៏ដោយ ដែលនាងមាន ប៉ុន្តែអ្នកអនុញ្ញាតឱ្យស្រ្តីនោះឈរសម្រាប់គោលការណ៍នៃភាពជាស្រ្តី អនុញ្ញាតឱ្យនាងឈរដូចជាស្រ្តី ហើយប្រសិនបើបុរសម្នាក់បានយកអំពីគាត់ គាត់នឹងយកនាង។ យ៉ាងពិតប្រាកដ។ យើងកោតសរសើរចំពោះអ្វីមួយដែល—មាននរណាម្នាក់មាន ដែលពួកគេជឿថាវាជាការពិត ហើយនឹងឈរសម្រាប់អ្វី ដែលពួកគេគិតថាត្រឹមត្រូវ។

77 គួរឱ្យអស់សំណើចណាស់ នោះហើយជាអ្វីដែលគ្រីស្ទានច្រើនពេកសព្វថ្ងៃនេះ ទន់ជ្រាយនិងអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង រហូតដល់ពួកគេគិតថាអ្វីដែលពួកគេធ្វើគឺចូលរួមព្រះវិហារ ចូលទៅកន្លែងណាមួយ ដាក់ឈ្មោះរបស់ពួកគេនៅលើសៀវភៅ ឬធ្វើអ្វីតិចតួច លោតឡើងចុះ ស្រែក ឬ—ឬអ្វីមួយដូចនោះ ហើយហៅវាថាជាគ្រីស្ទាន។

គ្រីស្ទានគឺជាជីវិតប្រចាំថ្ងៃ រីឯមាំ រស់នៅសម្រាប់ព្រះនៅក្នុង...វត្តមានលោកិយនេះ។ វាជាការឆេះឥតឈប់ឈរនៃភ្លើងនិងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះនៅក្នុងចិត្តដែលដុតអ្នកហើយដាក់អ្នកនៅខាងក្រៅជាមួយមនុស្ស ហើយធ្វើឱ្យអ្នកប្រែចិត្តជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទ។ ទំនួលខុសត្រូវ។

78 ប៉ុន្តែវាងាយស្រួលក្នុងការទៅតាមផ្លូវលោកិយ។ វាងាយស្រួលក្នុងការហូរចុះតាមដងស្ទឹង។

ចេញទៅទីនោះហើយអង្គុយចុះក្នុងទន្លេ ជាមួយទូករបស់អ្នក។ អ្នកឡើងហើយចាប់ផ្តើមទាញឡើងប្រឆាំងនឹងចរន្ត អ្នកមិនមានពេលច្រើនទេ ហើយវាពិបាក។ ប៉ុន្តែអ្នកគ្រាន់តែបន្តបន្ថយល្បឿន ហើយមើលថាតើអ្នកឆ្លងកាត់ដើមឈើលឿនប៉ុណ្ណា ទៅក្រោម ប៉ុន្តែមើលកន្លែងដែលអ្នកនឹងទៅ!

នៅពេលដែលអ្វីៗត្រូវបានអណ្តែតយ៉ាងងាយស្រួល សូមចាំថា អ្នកនឹងឆ្ពោះទៅរក—ជំងឺភ្នែកឡើងបាយដ៏ធ្ងន់ធ្ងរទីនោះ ប្រភេទមួយចំនួន។ អ្នកនឹងឆ្ពោះទៅរកទឹកធ្លាក់ ហើយវានឹងមិនយូរប៉ុន្មានទេ អ្នកនឹងឆ្លងកាត់ទឹកធ្លាក់នោះ។ គ្រាន់តែអណ្តែតជាមួយលោកិយ ដឹងងាយស្រួល វិធីដែលវាទៅ អ្នកមិនចង់បានវាទេ។ អត់ទេ បាទ។ ប៉ុន្តែអ្នកត្រូវតែ...ទទួលយកទំនួលខុសត្រូវរបស់អ្នក។

79 ឥឡូវនេះ អ្នកជឿវា ហើយអ្នកមាន...អ្នកគិតថាវាជាការពិត។

80 ហើយការទទួលខុសត្រូវដែលព្រះបានប្រទានដល់យើងនៅថ្ងៃនេះ ដើម្បីនាំយកសារនេះ! ហើយនៅពេលដែលខ្ញុំកាន់តែចាស់ ហើយខ្ញុំដឹងថាថ្ងៃរបស់ខ្ញុំកាន់តែខ្លី ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាការទទួលខុសត្រូវធំជាងអ្វីដែលខ្ញុំធ្លាប់មានអារម្មណ៍។ សង្កត់លើ យើងត្រូវតែធ្វើវា! យើងត្រូវតែចុះទៅឯវា នៅគ្រប់ទីកន្លែងដែលយើងទៅ ហើយប្រាប់សារ ហើយ—ហើយប្រាប់មនុស្សថាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនឹងយាងមកថាទ្រង់ជាព្រះ ហើយទ្រង់នឹងយាងមកឆាប់ៗនេះ។ មិនមាន—គ្មានក្តីសង្ឃឹមនៅសល់ក្នុងលោកនេះទេ ប៉ុន្តែការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់។

81 ក្រឡេកមើលទៅមិត្តភក្តិមួយចំនួនដែលនៅជាមួយខ្ញុំនៅទីនោះនៅពេលដែលទេវតារបស់ព្រះអម្ចាស់...ក្មេងប្រុសទាំងនេះអង្គុយនៅទីនេះ ខ្ញុំជឿថាពួកគេបានរកឃើញកន្លែងដែលវាបានកើតឡើងនៅទីនោះ។ ហើយគ្រាន់តែចាំពីអ្វីដែលព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលនៅថ្ងៃនោះ ទៅកាន់បងប្រុសរូដ។ កំពុងដើរឡើងលើភ្នំ។ ហើយ—ហើយគាត់យំដោយសារប្រពន្ធគាត់ឈឺ។ ហើយព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលថា “ចូររើសថ្មនោះហើយបោះវាទៅលើអាកាស ហើយនិយាយថា នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់។” ហើយខ្ញុំបានធ្វើវា។ ហើយបងប្រុសរូដកំពុងធ្វើជាសាក្សី។

82 ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “បងប្រុសរូដ វានឹងមិនយូរទេរហូតដល់អ្នកនឹងឃើញអ្វីមួយកើតឡើង។” ហើយនៅថ្ងៃបន្ទាប់ នៅពេលដែលយើងឈរនៅទីនោះ យើងទាំងអស់គ្នា...ហើយបុរសមួយក្រុមឈរនៅទីនេះយប់នេះ។

83 ត្រូវអធិប្បាយវ័យក្មេងម្នាក់នៅទីនោះ ហើយគាត់គឺជា...ខ្ញុំបានកត់សម្គាល់ឃើញថា...ខ្ញុំទើបតែបានជួបគាត់កាលពីយប់មុន។ គាត់នៅក្នុងជំរុំរបស់យើង។ គាត់បានមកនៅជាមួយយើង។ ហើយគាត់និយាយមកខ្ញុំ គាត់បាននិយាយថា “បងប្រុស ប្រាណហាំ តើអ្នកធ្លាប់ឃើញនិមិត្ត ចេញដូចនេះទេ?”

84 ខ្ញុំបាននិយាយថា “បាទ មែនហើយ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំចេញមកទីនេះដើម្បីចេញពីវា ដើម្បីសម្រាកបន្តិច។” គាត់បាននិយាយថា...“មែនហើយ” ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំ—ខ្ញុំ...ពិតណាស់ ទ្រង់បង្ហាញខ្ញុំពីរឿងនៅទីនេះ។” ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “នៅលើភ្នំនៅទីនេះ ជាកន្លែងដែលទេវតាទាំងប្រាំពីរបានបង្ហាញខ្លួននៅទីនោះ។”

គាត់បាននិយាយថា “បាទ ខ្ញុំយល់។” បាននិយាយថា “ខ្ញុំគឺជាអ្នកឧបត្ថម្ភម្នាក់ក្នុងការប្រជុំរបស់អ្នកនៅកាលបរិច្ឆេទនោះ។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “មែនហើយ ខ្ញុំពិតជារីករាយណាស់ដែលបានដឹងរឿងនោះ។”

85 ហើយខណៈពេលកំពុងឈរនៅទីនោះ ពេលនោះខ្ញុំក្រឡេកមើលជុំវិញ ហើយខ្ញុំបានឃើញគ្រូពេទ្យដែលមានរូបរាងធ្ងន់កំពុងសម្លឹងមើលភ្នែករបស់គាត់ ហើយខ្ញុំបានឮគាត់និយាយថា “អ្នកនឹងបាត់បង់ភ្នែកនោះ ពីព្រោះមានអាឡេស៊ីនៅទីនោះ។ ហើយខ្ញុំបានព្យាបាលវាអស់រយៈពេលពីរឆ្នាំ ហើយអ្នកនឹងបាត់បង់ភ្នែកនោះ។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “មូលហេតុដែលអ្នកសួរខ្ញុំព្រោះគ្រូពេទ្យរបស់អ្នកបានប្រាប់អ្នកនៅថ្ងៃមុនថាអ្នកនឹងបាត់បង់ភ្នែកនោះ។”

ហើយគាត់បាននិយាយថា “ត្រូវហើយ” ហើយគាត់មើលជុំវិញដូចនោះ។

86 ហើយខ្ញុំបានឃើញម្តាយរបស់គាត់ដោះស្រោមជើងមួយរបស់នាង ហើយចាប់ជើងរបស់នាងចេញ ជាមួយនឹងជុំសាច់តូចៗនៅចន្លោះម្រាមជើង ឡើងលើនិងជើងរបស់នាង ហើយបាននិយាយថា “ប្រសិនបើអ្នកឃើញបងប្រុសប្រាណហាំ ប្រាប់គាត់ឱ្យអធិស្ឋានសម្រាប់ការនេះ។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “ម្តាយរបស់អ្នក...នាងដាក់ជើងរបស់នាងដូចនោះ ហើយបាននិយាយថានាងមាន...មានជុំសាច់តូចៗនៅពេញ—ម្រាមជើងរបស់នាង និងដូចនោះ ហើយនិយាយថា ‘សូមឱ្យបងប្រុសប្រាណហាំអធិស្ឋាន។’”

គាត់បាននិយាយថា “បងប្រុស ប្រាណហាំ នោះជាការពិត។”

87 ខ្ញុំបានមើលទៅក្រោយ។ ពេលខ្ញុំធ្វើ ខ្ញុំឃើញគាត់ឈរសម្លឹងមកខ្ញុំបែបនោះ ដោយភ្នែកគាត់ភ្លឺ។ ខ្ញុំបានជួបគាត់នៅជួរស្លឹកឈើជ្រុះនេះ គាត់មានភ្នែក

ប្រសើរជាងអ្នកណានៅក្នុងជំរុំ។ ព្រះអម្ចាស់បានប្រោសគាត់ហើយធ្វើឱ្យគាត់
ជាសះស្បើយ។

88 ខណៈពេលដែលខ្ញុំកំពុងឈរនៅទីនោះ ព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូល បង្ហាញខ្ញុំពី
អ្វីដែលនឹងកើតឡើង។ “សាលក្រុមកំពុងដោះស្រាយតាមប្រហារឆ្នេរខាងលិច។”
ហើយទ្រង់មានបន្ទូលថា “ទៅទីនោះ ក្បែរភ្លើងនោះ។”

89 ហើយខ្ញុំមានបែលនៅក្នុងដៃ បានដើរនៅទីនោះ។ ហើយបងប្រុសវ័យ រ៉ូប៊ី
សុន យើងទាំងអស់គ្នាស្គាល់គាត់នៅទីនេះ។ គាត់មិននៅទីនេះទេនៅយប់នេះ
ដូចដែលខ្ញុំដឹង គាត់នៅអាវីហ្សូណានៅទីនោះ។ គាត់ជាប្រធានក្រុមប្រឹក្សាភិបាល
នៅទីនេះ ហើយខ្ញុំដឹងថាគាត់ជាជើងចាស់។ ហើយមានអ្វីមួយនឹងកើតឡើង
ស្អាតពិត នៅព្រឹកនៅឡើយ ប្រហែលម៉ោងដប់ព្រឹក។ ក្មេងប្រុសទាំងអស់នៅ
ទីនោះ ដប់បួនដប់ពីរនាក់ក្នុងចំណោមពួកយើង បោះតង់ និងយកស្បែកជ្រូក និង
របស់របរផ្សេងៗ។ ដូច្នោះយើង...ខ្ញុំបានដើរជុំវិញ ខ្ញុំបាននិយាយថា “វ័យ លាក់ខ្លួន
លឿន។ មានអ្វីមួយកំពុងហៀបនឹងកើតឡើង។” ខ្ញុំមិនអាចប្រាប់គាត់ទៀតទេ។
ប៉ុន្តែគ្រាន់តែជាពេលដែលខ្ញុំទៅដល់ទីនោះ...

ហើយចុះពីស្ថានសួគ៌មក ខ្យល់កូចរបស់ព្រះ ហើយទះដៃដូចជាអង្រួនភ្នំ រត់
នៅខាងក្នុងភ្នំនោះ កាត់ខ្សែជុំវិញវា ប្រហែលប្រាំហ្វីតពីលើក្បាលខ្ញុំ ហើយកាត់
កំពូលដើមឈើទាំងអស់ចេញ ដូចជាថ្មបានរមៀលទៅ។ ឡើងលើអាកាស ហើយ
ចុះមកម្តងទៀត ដោយមានពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកដ៏ធំមួយទៀត ហើយវាយទៅលើភ្នំ
ហើយគប់ដុំថ្មចេញបែបនោះ។ ធ្វើវាបីដង ហើយបន្ទាប់មកឡើងលើអាកាស។

ហើយបងប្រុសប៊ែងបានមករកខ្ញុំ បាននិយាយថា “នោះជាអ្វីដែលអ្នកបាន
និយាយកាលពីម្សិលមិញ?”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “បាទ មែនហើយ នោះពិតជាវា។” ឃើញទេ?

90 ហើយបន្ទាប់មកពីរថ្ងៃបន្ទាប់ពីនោះ ស្ទើរតែអាឡាស្កាបានលិច នៅទីនោះ។
ហើយឡើងនិងចុះនៅឆ្នេរខាងលិចគឺជាផ្លូវលាន់និងរុញច្រាននិងអ្វីគ្រប់យ៉ាង
ដែលកើតឡើង។ ហើយនៅថ្ងៃណាមួយនាងនឹងអរិលនៅក្រោមមហាសមុទ្រ។
ត្រូវហើយ។ តើវាជាអ្វី? យើងកំពុងរស់នៅក្នុងម៉ោងនៃការយាងមករបស់
ព្រះអម្ចាស់។

91 យើងឃើញនិកាយនិងអ្វីៗកើនឡើង ហើយអ្វីៗផ្សេងគ្នាទាំងអស់នេះ យើង ដឹងថាត្រូវតែមានចម្លើយពិតចំពោះរឿងនេះ។

មានមនុស្សនៅទីនេះនៅក្នុងប្រទេសឥឡូវនេះ ចូលទៅក្នុងរូងភ្នំនិងអ្វីៗ “ហើយនៅថ្ងៃទី ១៦ ខែមីនា” អ្នកបានអានវានៅក្នុងកាសែត “ព្រះអម្ចាស់នឹងយាង មក។” អ្នកដឹងថាវាមិនដូច្នោះទេ។

ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា “គ្មាននរណាម្នាក់ដឹងពីនាទីឬម៉ោងនោះទេ។”

92 នៅពេលដែលយើងឃើញរឿងទាំងអស់នេះ និងអ្វីៗកើតឡើងតាមរបៀប ដែលពួកគេមាន ហើយត្រូវតែមានចម្លើយពិតនៅកន្លែងណាមួយ។ ត្រូវតែមាន សេចក្តីពិត។ មានមួយ ខាងកើត និងមួយ ខាងលិច ប៉ុន្តែមានមួយ ភាគអាគ្នេយ៍ និងភាគពាយ័ព្យ ឬអ្វីមួយ។ ប៉ុន្តែត្រូវតែមានចម្លើយពិត នៅកន្លែងណាមួយចំពោះ បញ្ហា។ [កន្លែងទេនៅលើកាសែត—អដ។]

93 បិទមាត់នេះ? យើងត្រូវតែប្រាប់មនុស្សថាយើងកំពុងរស់នៅក្នុងម៉ោងនៃការ យាងមកនៃព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។ យើងចង់—ចង់មើល ហើយ (ព្រះ) មានចលនា គ្រប់ពេលវេលា ត្រៀមជានិច្ចដើម្បីផ្តល់ឱ្យមនុស្សនូវចម្លើយត្រឹមត្រូវ។

94 វាតែងតែតាមវិធីនោះ។ វា—វាមាននៅក្នុងមនុស្ស បានគេចចេញពីព្រះ តាំងពី អំដាម នៅក្នុងសួនច្បារអេដេន។ នៅពេលដែលអំដាមនៅក្នុងសួនច្បារអេដេន នៅពេលដែលគាត់មកទទួលខុសត្រូវដើម្បីធ្វើការជ្រើសរើសរបស់គាត់ តើគាត់ នឹងនៅជាមួយព្រះឬទៅជាមួយប្រពន្ធរបស់គាត់? គាត់ត្រូវតែធ្វើវាឡើងវិញ... គាត់ត្រូវតែធ្វើវា ទំនួលខុសត្រូវគឺអាស្រ័យលើគាត់។ គាត់ត្រូវតែយកអ្វីដែលប្រពន្ធ របស់គាត់បាននិយាយឬអ្វីដែលព្រះមានបន្ទូល។ ហើយនៅពេលដែលគាត់បាន ជ្រើសរើសទៅតាមផ្លូវរបស់ប្រពន្ធរបស់គាត់ ហើយនៅពេលដែលគាត់បានធ្វើ ដូច្នោះ គាត់បានបាត់បង់ស្ថានភាពដើមរបស់គាត់។ ហើយបាននាំពិភពលោក ទាំងមូលឲ្យស្លាប់ នៅពេលដែលគាត់ត្រូវទទួលខុសត្រូវ ឬទទួលយកពន្លឺថ្មីដែល ប្រពន្ធរបស់គាត់បានរកឃើញ ដែលផ្ទុយពីនេះ។

ឱព្រះអង្គអើយ! គិតទៅ។ ព្រះប្រទានឱ្យពួកគេត្រឹមតែប្រាំបីឬដប់ពាក្យដើម្បី រក្សា។ “តែត្រង់ដើមឈើ១ដែលនៅកណ្តាលសួននោះ មិនត្រូវបរិភោគឡើយ។” តែប៉ុនណឹងជាអ្វីដែលពួកគេត្រូវរក្សា។ ហើយត្រឹមតែជាព្រះបន្ទូលប៉ុនណឹងសោះ ពួកគេបានបំពានវា។

បន្ទាប់មកអ័ដាយត្រូវប្រឈមមុខ “តើខ្ញុំ—តើខ្ញុំនឹងធ្វើដូចប្រពន្ធរបស់ខ្ញុំបាន និយាយឬតើខ្ញុំត្រូវធ្វើអ្វីដែលព្រះបានមានបន្ទូលថាត្រូវធ្វើ?” ហើយគាត់បាន ដើរចេញទៅដោយបើកភ្នែក។ គាត់ត្រូវតែទទួលខុសត្រូវ។ ការនោះបានបោះ មនុស្សជាតិទាំងមូលរហូតដល់ស្លាប់។

95 បន្ទាប់មកមានអ័ដាយផ្សេងទៀត ដែលជាព្រះគ្រីស្ទ មិនដែលដូចទ្រង់ទេ! មាន នរណាម្នាក់និយាយថាទ្រង់មិនមែនជាព្រះទេឬ? លក្ខណៈពិសេសរបស់ទ្រង់បាន បង្ហាញថាទ្រង់ជាព្រះ។ មិនដែលមានសត្វណាស់នៅដូចទ្រង់ទេ។ ទ្រង់បាន រស់នៅក្នុងពិភពលោករបស់ទ្រង់ផ្ទាល់។ ទ្រង់បានកើតនៅខាងក្រៅអាណាចក្រនៃ ធម្មជាតិ មនុស្សមានបាប។ ហាលេលូយ៉ា! ទ្រង់គឺជាអ្នកបង្កើតអង្គទ្រង់ផ្ទាល់។

តើអ្នកណាអាចឈរនៅកន្លែងដែលទ្រង់ឈរ? តើអ្នកណាធ្លាប់និយាយដូច ទ្រង់? តើអ្នកណាអាចនិយាយអ្វីដែលទ្រង់មានបន្ទូល? តើអ្នកណាអាចធ្វើកិច្ចការ ដែលទ្រង់បានធ្វើ? លក្ខណៈពិសេសរបស់ទ្រង់បានបង្ហាញថាទ្រង់ជាព្រះ។ មិន មានហោរាឬគ្មានអ្វីផ្សេងទៀតអាចធ្វើអ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើ តើអ្នកណាអាចហៅអ្នក ស្លាប់ឱ្យចេញពីផ្ទុះ ហើយអ្នកណាអាចបញ្ឈប់មេឃ ហើយធ្វើអ្វីទាំងអស់ដែលទ្រង់ ចង់ធ្វើ។ ទ្រង់គឺជាព្រះ។ តើអ្នកណាអាចឈរជំនួសទ្រង់បាន? នរណា? តើទ្រង់ អាចជាអ្វីក្រៅពីព្រះដ៏ល្អឥតខ្ចោះនោះ ជាព្រះអមតៈ បានបង្កើតជាសាច់ឈាម ហើយគង់នៅក្នុងចំណោមយើង!

96 គ្មានអ្វីប្រៀបធៀបជាមួយទ្រង់ទេ។ ទ្រង់បានរស់នៅក្នុងពិភពលោកសម្រាប់ ទ្រង់ផ្ទាល់។ គ្មានអ្នកណានិយាយដូចទ្រង់ទេ។ នៅពេលដែលទ្រង់ទើបតែបើក មាត់របស់ទ្រង់ មានអ្វីមួយអំពីវា ដែលខុសពីអ្នកដទៃ។ អ្នកខ្លះនិយាយថាទ្រង់ គ្រាន់តែជាមនុស្សធម្មតាម្នាក់ ខ្ញុំប្រឆាំងនឹងវា។ ទ្រង់គឺជាព្រះ។ នោះហើយជាអ្វី ដែលទ្រង់មាន។ ដ្បិតគ្មានអ្នកណានិយាយដូចទ្រង់ គ្មានអ្នកណាអាចនិយាយដូច ទ្រង់ឡើយ ដោយសារតែទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូលដ៏រស់ដោយខ្លួនវាផ្ទាល់បានក្លាយជា សាច់ឈាម ការបង្ហាញនៃភាពពេញលេញនៃព្រះ។

97 ខ្ញុំនឹងសារភាពថា ពួកហោរាមានសាររបស់ពួកគេ។ ពួកគេមានវាបន្ទាប់មក ពួកគេមានវាឥឡូវនេះ។ ប៉ុន្តែមានភាពពេញលេញនៃរូបកាយព្រះ បានបង្ហាញនៅ ទីនោះ។ ទ្រង់គឺជាអង្គតែមួយគត់ ហើយទ្រង់គឺជាម្នាក់ដែលត្រូវប្រឈមមុខនឹង បញ្ហា។ ជាមួយនឹងអំណាចដ៏អស្ចារ្យទាំងអស់របស់ទ្រង់ដែលទ្រង់មាន ដែលទ្រង់

ពិតជាអាចក្លាយជាស្តេចនៃផែនដី។ ទ្រង់នឹងក្លាយជាស្តេច ហើយទ្រង់ចំពោះពួក
បរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ ឥឡូវនេះទ្រង់គង់នៅ។

98 ទ្រង់បានឈរនៅទីនោះ។ តើបុរសណានឹងក្រីក្រ មិនមានកន្លែងកើយក្បាល
ដែលសូម្បីតែដឹងថាត្រីលេបកាក់នៅឯណា? តើនរណា បុរសណាអាចយក
ពាងទឹកធំៗមកបំប្លែងវាទៅជាស្រា ហើយមិនមានកន្លែងកើយក្បាល? ទ្រង់ត្រូវ
ប្រឈមមុខនឹងទំនួលខុសត្រូវដែលត្រូវបានប្រគល់មកក្នុងព្រះហស្តរបស់ទ្រង់។
តើបុរសណាដែលអាចប្រោសមនុស្សចេញពីផ្លូវបាន បន្ទាប់ពីគាត់បានស្លាប់អស់
រយៈពេលបួនថ្ងៃហើយរលួយ?

តើទ្រង់មិនអាចសង្គ្រោះអង្គទ្រង់បានទេឬ? ប្រាកដណាស់ ទ្រង់អាច ប៉ុន្តែ
ប្រសិនបើទ្រង់បានធ្វើ ទ្រង់នឹងមិនសង្គ្រោះយើងទេ។ ទ្រង់ត្រូវប្រឈមមុខនឹង
ទំនួលខុសត្រូវ ហើយដោយសារការស្តាប់បង្គាប់របស់ទ្រង់ចំពោះព្រះបន្ទូល!
កន្លែងណា ការមិនស្តាប់បង្គាប់របស់អំដាម ហើយគាត់បានយកផ្លូវកាត់—ផ្លូវ
ចុះទៅតាស៊ីស។ ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូវបានយកផ្លូវទៅនឹងវា ទៅសាសន៍ដទៃ ដើម្បី
យកកូនក្រមុំរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់។ ខ្ញុំរីករាយដែលទ្រង់បានធ្វើវា នៅយប់នេះ។ យើង
គួរតែប្រឈមមុខនឹងការពិត ដែលយើងជាកម្មសិទ្ធិរបស់ទ្រង់ យកលោកិយ
ចេញ។ អាម៉ែន!

99 មនុស្សគ្រប់រូបត្រូវប្រឈមមុខនឹងរឿងនោះ នោះជាទំនួលខុសត្រូវនៅចំពោះ
ព្រះ។ យើងគ្រាន់តែយកខទាហរណ៍ណូអេ។ គាត់មាន។ ណូអេ ម៉ូសេ អេលីយ៉ា
និងអ្នកផ្សេងទៀត—គ្រប់សម័យកាល ត្រូវប្រឈមមុខនឹងការទទួលខុសត្រូវ។
ហើយពួកគេត្រូវតែធ្វើវា ប៉ុន្តែនោះជាហេតុផលដែលពួកគេត្រូវបានបញ្ជូននៅក្នុង
ម៉ោង។

100 សូមក្រឡេកមើលណូអេនៅក្នុងយុគសម័យវិទ្យាសាស្ត្ររបស់គាត់ របៀប
ដែលគាត់ត្រូវប្រឈមមុខនឹងរឿងដែលមិនមានលក្ខណៈវិទ្យាសាស្ត្រ។ ហេតុអ្វី
វាមិនមាន—ជា—ហេតុផលដែលវាមិនអាចជាវិទ្យាសាស្ត្រ...ឃើញទេ វា—វា
មិនមែនជាវិទ្យាសាស្ត្រទេ។ ហេតុអ្វី ពួកគេនិយាយថាវានឹងមានភ្លៀងធ្លាក់ពីលើ
មេឃ។ ពួកគេមិនដែលមានភ្លៀងធ្លាក់ពីលើមេឃទេ។ ឥឡូវនេះ គាត់ត្រូវតែ
ប្រឈមមុខនឹងវា។ ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថាវានឹងមានភ្លៀង។ ហើយបន្ទាប់មក
គាត់...

101 បន្ទាប់មកជំនឿដែលគ្មានការប្រព្រឹត្តគឺស្លាប់ ប្រសិនបើអ្នកនិយាយថា “ខ្ញុំជឿវា” ហើយកុំធ្វើអ្វី។ ដូចសារវែរ បើអ្នកនិយាយថា “ខ្ញុំជឿ” កុំធ្វើទង្វើ តើវាមានប្រយោជន៍អ្វី? ឃើញទេ? ណូអេបានទៅធ្វើការជាមួយព្យញ្ញរបស់គាត់ ហើយសង់ទូកជំនួយ ដើម្បីបញ្ជាក់ពីអ្វីដែលគាត់កំពុងនិយាយ។ នោះជាអ្វីដែលយើងត្រូវធ្វើ ផងដែរ។ យើងត្រូវទៅធ្វើការ ដើម្បីបញ្ជាក់ជំនឿរបស់យើង ដោយកិច្ចការរបស់យើង។ កិច្ចការរបស់យើងបញ្ជាក់ពីជំនឿរបស់យើង។

102 ម៉ូសេត្រូវតែធ្វើវា ហើយអេលីយ៉ាត្រូវតែធ្វើវា។ ហោរាគ្រប់រូបនៅសម័យរបស់គាត់ត្រូវតែក្រោកឈរឡើង ហើយប្រឈមមុខនឹងទំនួលខុសត្រូវទាំងនេះ។ ប៉ុន្តែពួកគេជាច្រើនមិនធ្វើដូចយ៉ូណាសទេ។ គាត់រត់ចេញ ពួកគេមិនបានធ្វើ។

103 ចំណាំ “ស្រែកប្រឆាំងនឹងវា” អូ ខ្ញុំអើយ! ហ្នឹងហើយ។ នោះជាប្រធានបទ “ស្រែកប្រឆាំងនឹងវា” មានផ្នែកត្រួតពិនិត្យ។

គ្រាន់តែទៅទីនោះហើយប្រាប់អ្នកទាំងនោះថា “និយាយថា ខ្ញុំចុះមកដើម្បីចូលរួមជាមួយអ្នក។ អ្នកដឹងទេ ខ្ញុំជឿថាខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកពីអ្វីដែលខ្ញុំនឹងធ្វើ។ ខ្ញុំមានរឿងតូចមួយនៅទីនេះ ខ្ញុំជឿថាខ្ញុំអាចធ្វើឱ្យវាក្លាយជា...នាំយើងទាំងអស់គ្នា ហើយធ្វើនេះ ធ្វើនោះ ឬរៀនទៀត។”

ប៉ុន្តែ វាគឺជា “ស្រែកប្រឆាំងនឹងវា” នៅពេលដែលអ្នកត្រូវតែស្រែកប្រឆាំងនឹងអ្វីមួយ។ ឥឡូវនេះ គាត់ត្រូវតែស្រែកប្រឆាំងនឹងអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលមាននៅទីនោះ ស្រែកប្រឆាំងនឹងទីក្រុង ស្រែកប្រឆាំងនឹងការងាររបស់ពួកគេ ស្រែកប្រឆាំងនឹងក្រុមជំនុំរបស់ពួកគេ ស្រែកប្រឆាំងនឹងហោរារបស់ពួកគេ ស្រែកប្រឆាំងនឹងពួកអ្នកបម្រើគេ ស្រែកទាស់នឹងសង្ឃរបស់ពួកគេ។ “ស្រែកប្រឆាំងនឹងវា រឿងទាំងមូល! ស្រែកប្រឆាំងនឹងវា!”

104 ណូអេបានស្រែកប្រឆាំងនឹងសម័យកាលរបស់គាត់។ ប្រាកដណាស់ គាត់បានធ្វើប្រឆាំងនឹងក្រុមជំនុំនៅសម័យរបស់គាត់។

លោកម៉ូសេពិតជាបានស្រែកប្រឆាំងនឹងសម័យកាលរបស់គាត់ ប្រជាជនបូជាចារ្យ ជាដើម។ គាត់ស្រែកពេញទីរហោស្ថាន។ រាល់ផ្លូវប្រសព្វ គាត់ស្រែកបន្តស្រែកទៅកាន់ប្រជាជន។

អេលីយ៉ាមិនមានប្រជាប្រិយភាពខ្លាំងនៅសម័យរបស់គាត់ ពីព្រោះគាត់បាន
ស្រែកប្រឆាំងនឹងសម័យកាលនោះ។ ប្រាកដណាស់។

105 យ៉ូហានបាទីស្ទមិនមានប្រជាប្រិយភាពខ្លាំងក្នុងសម័យកាលរបស់គាត់។
គាត់បានស្រែកប្រឆាំងនឹងសម័យកាលរបស់គាត់។ គាត់បាននិយាយទៅកាន់
ស្តេចថា—អំណាចនៃ—នៃទឹកដី គាត់—គាត់បានរៀបការជាមួយប្រពន្ធបងប្រុស
របស់គាត់។ គាត់ត្រូវអធិប្បាយអំពីអាពាហ៍ពិពាហ៍និងការរំលងលះ នៅព្រឹក
មួយ។ ដូច្នោះគាត់បានស្រែកប្រឆាំងនឹងវា គាត់បាននិយាយថា “វាមិនមានច្បាប់
សម្រាប់អ្នកយកនាងទេ។” វាត្រូវចំណាយលើគាត់ ក្បាលរបស់គាត់ត្រូវបាន
កាត់ចោល ក្រោយមក ប៉ុន្តែគាត់បានស្រែកឡើង ហើយគាត់បានឈរនៅមុខ
តំណែងរបស់គាត់។

គាត់មិនដែលជិះកប៉ាល់ទៅតាស៊ីសទេ ហើយនិយាយថា “មែនហើយ ខ្ញុំនឹង
យល់ស្របជាមួយអ្នក ហេរ៉ូឌ។ វាមិនអីទេ។ ដរាបណាអ្នកគិតថានាងជាស្ត្រីល្អ
នាងកំពុងធ្វើជាប្រពន្ធដ៏ល្អសម្រាប់អ្នក បន្តទៅមុខទៀត។” អូ សេចក្តីមេត្តាករុណា
ពួកគេខ្លឹមអើម! អ្នកឃើញទេ មែនហើយ គ្រាន់តែរឿងតូចតាច ហី! ហេតុអ្វី វា
គ្មានអ្វីក្រៅពីសម្អាតបានកខ្វក់។

106 ប៉ុន្តែ សូមកត់សម្គាល់ យ៉ូហានមិនមែនបែបនោះទេ។ គាត់បាន
ប្រឈមមុខនឹងវា។ គាត់បាននិយាយថា “វាមិនមានច្បាប់សម្រាប់អ្នកដែល
យកនាងទេ។” បាទ មែនហើយ។ ហើយគាត់បានឈរប្រឆាំងនឹងវា។

107 ពួកគេមិនដែលរត់ទេ។ យ៉ូហានមិនបានធ្វើទេ។ ពួកគេបានឈរហើយ
ប្រឈមមុខនឹងការពិត។ ម៉ូសេបានព្យាយាមរត់ម្តង ដូចជាយ៉ូណាស ប៉ុន្តែព្រះ
បាននាំគាត់ត្រឡប់មកវិញ។ ពួកគេជាច្រើនបានព្យាយាមគេចចេញពីវា ពួកគេនឹង
ចាប់ផ្តើម...

ប៉ុន្តែ មើលចុះ ប្រសិនបើព្រះបានហៅអ្នក ហើយអ្នកប្រាកដជាព្រះគឺនៅក្នុង
សារនោះ គ្មានអ្វីនឹងបង្វែរអ្នកមកវិញទេ។ វាមិនបានធ្វើឱ្យយ៉ូណាសត្រឡប់ទេ។
អត់ទេ បាទ។

108 អេម៉ុសពីដើម បានស្រែកឡើងថា “តោបានគ្រហឹម តើនរណាមិនខ្លាច?
ហើយព្រះមានបន្ទូល តើនរណាអាចគេចពីទាយបាន?” តើអ្នកណាអាចបើមិន

ទាយ នៅពេលដែលអ្នកឃើញព្រះមានបន្ទូល ហើយមានបន្ទូលថា រឿងមួយនឹងកើតឡើង ហើយវានៅទីនោះ?

109 សត្វតោគ្រហឹម គ្រប់គ្នាក៏យខ្លាច បាទ បើអ្នកធ្លាប់ឮសំឡេងគ្រហឹមនៅក្នុងព្រៃ។ អ្នកអាចឮសត្វតោទាំងនេះនៅជុំវិញទ្រុងទាំងនេះនៅទីនេះ ពួកវាចេះទប់តោ ប៉ុន្តែអ្នកគួរតែឮសំឡេងគ្រហឹមពិតៗម្តង។ ថ្មតូចៗនឹងធ្លាក់ពីលើភ្នំដែលមានចម្ងាយប្រាំមួយយ៉ាត។ ខ្ញុំចង់ឃើញកន្លែងដែលខ្យល់ទាំងអស់ចេញពីស្លុត។ ហើយគាត់បោះក្បាលចុះ បោះឆោមនោះឡើង ខ្ញុំមិនដែលឮអ្វីទេ...ដូចជា—កាលណាបាញ់ចេញ នៅពេលដែលគាត់ស្រែកគ្រហឹមពីក្នុងស្លុតរបស់គាត់។ អ្នកណាថាមិនខ្លាច?

ពួកគេនិយាយថា ប្រសិនបើអ្នកត្រូវបានសម្លាប់ដោយសត្វតោ វាមិនឈឺចាប់ទេ។ វាបំភ័យអ្នកដល់ស្លាប់ មុនពេលដែលវាមករកអ្នក។ ឃើញទេ អ្នកមិនកត់សំគាល់វាទេ។ វាបំភ័យអ្នកដោយសំឡេងគ្រហឹមយ៉ាងខ្លាំង ហើយនៅទីនេះវានៅលើអ្នកក្នុងមួយវិនាទី។

110 ទ្រង់មានបន្ទូលថា “សត្វតោបានគ្រហឹម តើនរណាមិនខ្លាច? ហើយព្រះមានបន្ទូល តើនរណាអាចមិនទាយបាន?” នៅពេលដែលអ្នកឃើញព្រះកំពុងធ្វើអ្វីមួយ អ្នកនិយាយថា...“ខ្ញុំប្រហែលជាមិនមែនជាហោរាទេ...” យ៉ូណាសបាននិយាយថា...“ខ្ញុំប្រហែលជាមិនមែនជាហោរា ឬជាកូនរបស់ហោរាទេ។ ប៉ុន្តែព្រះបានមានបន្ទូល តើនរណាអាចមិនទាយបាន?”

111 ខ្ញុំប្រហែលជាមិនមែនជាហោរាទេ ខ្ញុំប្រហែលជាមិនមែនជានេះ នោះ ឬរដ្ឋរាជទៀត។ នៅពេលដែលខ្ញុំឃើញព្រះធ្វើអ្វីមួយ ហើយខ្ញុំឃើញវានៅទីនេះ នៅក្នុងព្រះបន្ទូល ហើយទ្រង់បានសន្យាវា តើអ្នកណាអាចរក្សាសន្តិភាពរបស់ពួកគេបាន? ប្រាកដណាស់ ទ្រង់បានធ្វើវាហើយ។

112 យើងក៏មិនអាចលាក់ខ្លួននៅពីក្រោយគោលលទ្ធិនិងការទាំងអស់នេះនៅទីនេះ និងចុះទៅ—ទៅតាស៊ីស។ យើងមិនចង់ទៅជាមួយពួកគេទេ។

113 ប៉ុន្តែមនុស្សជាច្រើន ដូចជាអ័ដាម ធ្វើដូចគ្នា ព្យាយាមជំនួសតាមរបៀបណាមួយ ព្យាយាមរកផ្លូវចេញ និង—ហើយធ្វើការជំនួស ដើម្បីប្រឈមមុខនឹងព្រះ។ បន្ទាប់ពីពួកគេដឹងខុស ប្រឈមមុខនឹងការពិត បានទៅជាមួយប្រពន្ធរបស់

គាត់ ហើយបានធ្វើអ្វីដែលព្រះបានប្រាប់គាត់មិនឱ្យធ្វើ។ គាត់បានទៅខាងមុខ ហើយធ្វើវា ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ។ ហើយបន្ទាប់មកគាត់បានរកឃើញថាខ្លួន គាត់អាក្រាត នាងនិងគាត់ ទាំងពីរនៅក្នុងសួនច្បារអេដែន។ ភ្នែករបស់ពួកគេ បើកចំហ។ ពួកគេបានដឹងថាអ្វីដែលត្រូវនិងអ្វីដែលខុស។ ហើយបន្ទាប់មកគាត់ បានព្យាយាមរកអ្នកជំនួស ដើម្បីបិទបាំងខ្លួនឯងជាមួយវា។

ឥឡូវនេះ នោះគ្រាន់តែជាវិធីដែលយើងធ្វើនៅថ្ងៃនេះ លេសនិយាយថា “មែនហើយ ខ្ញុំប្រាប់អ្នក ប្រសិនបើវានៅទីនេះ” ឬ “ប្រសិនបើនេះ” ឬ “បើ បើ បើ”! នោះគ្រាន់តែ...ឃើញទេ? ប៉ុន្តែអ្នកត្រូវតែប្រឈមមុខនឹងវា។ វាត្រូវឬខុស។ ហើយបើវាត្រឹមត្រូវ ចូរយើងនៅជាមួយវា។ បើវាខុស សូមចេញឲ្យឆ្ងាយពីវា។ ហ្នឹងហើយ។ ទទួលបានអ្វី...ស្វែងរកអ្វីដែលត្រឹមត្រូវ។ អ្នកមិនចង់ដេញចោលទេ។ ចូរយើងស្វែងយល់ពីអ្វីដែលជាការពិត និងអ្វីដែលត្រឹមត្រូវ ហើយនៅជាមួយវា។ យើងដឹងថាវាជាការពិត។

114 ឥឡូវនេះ យើងរកឃើញថាប្រជាជនរបស់យើងគឺដូច្នោះ...វាហាក់ដូចជាភាព ស្មោះត្រង់ទាំងអស់បានចេញពីព្រះវិហារ។ ខ្ញុំ...នៅក្នុង...

115 យើងកំពុងរស់នៅក្នុងផ្ទះរបស់បងស្រីដ៏មានតម្លៃម្នាក់ដែលមកព្រះវិហារនេះ។ នាងប្រហែលជាអង្គុយនៅទីនេះយប់នេះ។ ហើយនាងបានជួលវាទៅ...បងប្អូន ក្រុមជំនុំ។ ហើយនាងមានភាពផ្អែមល្អែមចំពោះយើងអំពីកន្លែងនោះ អនុញ្ញាតឱ្យ យើងមានកន្លែងនោះ។ ដូច្នោះខ្ញុំហៅឈ្មោះនាង ប៉ុន្តែនាងប្រហែលជាមិនចង់ឱ្យខ្ញុំ ធ្វើវាទេ។ ហើយនាងមានភាពផ្អែមល្អែមចំពោះយើង មែនហើយ យើងប្រាកដជា មិន—មិនចង់បង្ហាញនាងទេ។ ប៉ុន្តែនាងជាស្រ្តីជាទីស្រឡាញ់ខ្លាំងណាស់។ ហើយ នៅក្នុងផ្ទះមានទូទស្សន៍មួយនៅម្ខាង។ យើងទទួលបានបន្តិច ពីរ ពីរ។

ខ្ញុំមានគ្រួសារធំមួយ និងក្មេងជំទង់មួយក្រុម ហើយយើង...និងអ្នក—អ្នកដឹង ទេ ហើយពួកគេត្រូវតែមានគ្រែ ហើយមានច្រើន។ ហើយអ្វីគ្រប់យ៉ាងបានប្រមូល ផ្គុំនៅលើកំពូល ហើយអ្នកត្រូវដើរឆ្លងកាត់នេះនិងតាមរយៈនោះ ដើម្បីចូលនិង ចេញ។

116 ហើយបន្ទាប់មកនៅទីនោះពួកគេមានទូទស្សន៍។ ហើយនៅក្នុងទូទស្សន៍ នេះ ក្មេងៗទាំងនេះបានមើលនៅព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យ ប្រភេទនៃការច្រៀងចម្រៀងដែល មក។ ហើយអ្នកដឹងទេ វា—វាស្ទើរតែធ្វើឱ្យអ្នកខ្មាស់អៀន ប្រសិនបើមិនមាន

គ្រីស្ទានពិតប្រាកដនៅកន្លែងណាមួយដែលអ្នកអាចដាក់ដៃរបស់អ្នក ដើម្បីមើល អ្វីដែលហៅថាគ្រីស្ទាន។ ហេតុអ្វី វាហាក់ដូចជាភាពស្មោះត្រង់ទាំងអស់បាន បាត់ចេញពីវា។ ហេតុអ្វី ពួកគេមិនធ្វើ ហាក់ដូចជាមិន...ហេតុអ្វី វាគួរឱ្យខ្លាច ណាស់នៅពេលដែលពួកគេឈរនៅទីនោះ ហើយទាញកណ្តាប់ដៃរបស់ពួកគេ ហើយវាយគ្នាទៅវិញទៅមក នៅទីនោះ ហើយព្យាយាមច្រៀងទំនុកតម្កើងនិងអ្វីៗ ដូចនោះ ហើយទាញរឿងកំប្លែងដែលស្ទើរតែនារីកម្នាក់ទាញបាន ហើយនិយាយ គ្រប់បែបយ៉ាង ក្មេងនិងបន្ត។ អ្នកដឹងទេ ភាពពិសិដ្ឋនៃ—នៃ—នៃគ្រីស្ទសាសនា ហាក់ដូចជាបាត់បង់កន្លែងរបស់វា។

117 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំទៅព្រះវិហារ—ហើយឃើញគ្រូគង្វាលក្រោកឡើងនៅទីនោះ ហើយប្រកាសថានៅទីនោះ—នឹងមាន—ឃុំហែលទឹក។ ស្ត្រីទាំងអស់នៅក្នុង ឈុតដូចទឹកទាំងនេះ ពួកគេទាំងអស់គ្នាចេញទៅទីនោះ។ ពួកគេនឹងមានការ ប្រកួត ស្ត្រីទាំងនេះ ហែលទឹក។ ហើយពួកគេនឹងមាន—ពិធីដប់លៀងមួយប្រភេទ ហើយពួកគេនឹងចៀស—មានជាច្រើន និងលេងប៊ុនកូ និង—និងរបស់ទាំងអស់នេះ ដូចនោះ។ សម្រាប់ខ្ញុំ ដែលយកភាពស្មោះត្រង់ពិតប្រាកដចេញពីគ្រីស្ទាន គ្រាន់តែ ទទួលបានជាមួយអ្វីទាំងអស់។

118 ខ្ញុំបានឃើញ មកទីនេះ យើងរកឃើញ...អ្នកដឹងទេ យើងឃើញបងប្អូនស្រី របស់យើងស្លៀកខោខ្លី នៅក្នុងប្រទេសដ៏ត្រជាក់នេះ ជាងអ្នករកឃើញពួកគេនៅ ទីនោះនៅក្នុងប្រទេសក្តៅនោះ។ ឃើញទេ វាជាការពិត។ នៅទីនោះដែលជាកន្លែង ដែលវាពិតជាគ្រោធនាស់ មិនមានពួកគេច្រើនទេដែលពាក់វា។ ប៉ុន្តែនៅទីនេះ ដែល ជាកន្លែងដែល—កន្លែងដែលវាត្រជាក់ ពួកគេ—ពួកគេធ្វើវា។ ឃើញទេ វាជា ពួកគេ មិនដឹងថាវាជាអារក្សធ្វើបែបនោះទេ។ ឃើញទេ? ឥឡូវនេះ បើវាស្រួល បើវាជួយ ខ្លួនឯង វាខុសគ្នា។ ធ្វើជាបុរស ខ្ញុំគិតថាវាមើលទៅឈឺចំពោះបុរស ប៉ុន្តែ—ប៉ុន្តែអ្នក —អ្នកនឹង—មិនយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះបុរសទេ។ ប៉ុន្តែ ស្ត្រី នាង—រាងកាយរបស់ នាងគឺពិសិដ្ឋ ហើយនាងត្រូវតែរក្សាវាតាមរបៀបនោះ។ ហើយឃើញពីដើម...

119 អ្នកអាចមើលឃើញ មនុស្សសព្វថ្ងៃនេះ។ មានវិញ្ញាណពីរ។ ហើយមួយ ក្នុងចំណោមពួកគេគឺជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ មួយផ្សេងទៀតគឺជាវិញ្ញាណមិន បរិសុទ្ធ ហើយមួយត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយការនោះ។ ហើយអ្នកទាំងពីរជាអ្នក កាន់សាសនា។ ឥឡូវនេះ មែនហើយ នោះជាផ្នែកចម្លែក ពួកគេទាំងពីរជាអ្នកជឿ

ព្រះ។ ហើយដូចជាអេសាវនិងយ៉ាកុបដែរ ទាំងពីរជឿ ដូចជាការអ៊ុននិងអេបិល ទាំងពីរជឿព្រះ ដូចជាយូដាសនិងព្រះយេស៊ូវ ទាំងជំនឿ ទាំងជឿ។ ហើយយើង ឃើញវានៅថ្ងៃនេះ ទាំងភាគីខាងជំនឿ។ ឃើញទេ វាជាវិញ្ញាណដូចគ្នា។ មនុស្ស ស្លាប់ ប៉ុន្តែវិញ្ញាណមិនស្លាប់ទេ។ វាបន្ត ទាំងជឿ។

ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែល រស់នៅបែបជីវិតដែលពួកគេគួររស់នៅ ហើយដើរតាមព្រះនិងស្មោះត្រង់។ ពួកគេ នឹងមិនវាយអ្នកចេញពីមួយកាក់ទេ ហើយពួកគេ—ពួកគេធ្វើអ្វីគ្រប់យ៉ាងដោយ ស្មោះត្រង់ដែលពួកគេអាចធ្វើបាន ដើម្បីជួយអ្នក។ ហើយអ្នកផ្សេងទៀតនឹង... ស្រស់ស្អាតដូចដែលពួកគេអាចធ្វើបាន។

ហើយអ្នកផ្សេងទៀត យើងរកឃើញ វាផ្ទុយមកវិញ។ ហើយ ប៉ុន្តែ ពួកគេ ទាំងពីរគឺជាវិញ្ញាណជំនឿ ពីរនាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ មួយ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និងមួយទៀត វិញ្ញាណមិនបរិសុទ្ធ។ ហើយប្រសិនបើអ្នកកត់សម្គាល់ វានឹង ទោះបី អះអាងថាសាសនាក៏ដោយ ពួកគេនឹងលេងសើចនឹងអ្នក ហើយហៅអ្នកថាជា អ្នកជឿងប់។ ពួកគេធ្វើអ្វីដែលពួកគេអាចធ្វើបាន។

120 ពួកគេ ព្រងើយកន្តើយនឹង—ព្រះបន្ទូលដែលមិនផ្លាស់ប្តូររបស់ព្រះ ដូចជាវា មិនដែលត្រូវបានសរសេរ។

ឃើញទេ អ្នកអាចនិយាយថា “ឥឡូវនេះ មើលនៅទីនេះ ប្រសិនបើ —ប្រសិនបើពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក...”

“ខ្ញុំមានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ!”

“ហើយឈរនៅទីនោះជាមួយបារីនោះនៅក្នុងដែរបស់អ្នក ជក់បារី?”

“បាទ ខ្ញុំមានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ! ខ្ញុំគិតថាវាមិនខុសទេក្នុងការផឹកស្រា បន្តិច។ ខ្ញុំមិនគិតទេ...” ឃើញទេ?

ហើយតើអ្នកបានកត់សម្គាល់ទេ “ខ្ញុំ មិនគិតទេ”? ប៉ុន្តែព្រះជាម្ចាស់គិតខុស គ្នា អ្នកឃើញទេ យោងតាមព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ឃើញទេ? ឃើញទេ ពួកគេ... ហើយពួកគេ—ពួកគេគ្រាន់តែដូចជា—ស្មោះទឹកមាត់ដាក់លើវា។ ហ្នឹងហើយ។

121 ដូចជាបុរសពិការជើងចាស់តូចម្នាក់នេះដែលលូនចេញមកនៅពេលនោះ នៅពេលដែលដាវខ្សែត្រូវបានគេបណ្តេញចេញពីបណ្តែងរបស់គាត់។ គាត់កំពុង

ឡើងលើភ្នំអូលីវ ចេញទៅទាំងយំ ពេលគាត់ឡើងទៅមើលក្រោយ។ ហើយ មិត្តចាស់តូចនេះបានលួនចេញពីទីនោះហើយកំពុងស្មោះទឹកមាត់ដាក់គាត់។ ហើយអ្នកយាមនោះបាននិយាយថា “ខ្ញុំនឹងដាក់...ក្បាលឆ្នែនោះនៅលើវា ហើយ ស្មោះទឹកមាត់ដាក់ស្តេចរបស់ខ្ញុំ?”

ដាវីឌបាននិយាយថា “ទុកឱ្យគាត់នៅតែគាត់ចុះ។” ឃើញទេ ពួកគេបានស្មោះ ទឹកមាត់ដាក់គាត់។

122 ប្រហែលប្រាំបីរយឆ្នាំក្រោយមក ពួកគេបានស្មោះទឹកមាត់ដាក់ព្រះរាជបុត្រា របស់ទ្រង់ គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ផងដែរ។

ហើយថ្ងៃនេះពួកគេបានស្មោះទឹកមាត់ដាក់ទ្រង់ម្តងទៀត។ ដូចជាប្រសិនបើវា មិនមែនសូម្បីតែ...មិនគោរព មិនខ្វល់ខ្វាយ គ្រាន់តែងើបក្បាលហើយដើរចេញពីវា ហើយសើចចំពោះមុខអ្នក។ ហេតុអ្វី? ពួកគេនៅលើកប៉ាល់ទៅតាស៊ីស។ នោះជា ការពិត។

ការហៅទៅកាន់ព្រះនេះ អ្នកត្រូវតែស្រែកប្រឆាំងនឹងអំពើអាក្រក់ ស្រែក ប្រឆាំងនឹងអំពើបាប ស្រែកប្រឆាំងនឹងអ្វីដែលខុស។ ឥឡូវនេះ សូមចាំថា វានឹង កើតឡើង។

ហេ អ្នកដឹងទេ លើកនេះ។ អ្នកដឹងទេ ខ្ញុំខុសគ្នាពីរម៉ោង។ ហើយនៅតុកសុ នវាគ្រាន់តែដប់នាទីបន្ទាប់ពីប្រាំពីរ ហើយ—ហើយខ្ញុំកំពុងតែមាន—ចេញពីកន្លែង របស់ខ្ញុំនៅទីនេះ។ ហ្នា? ត្រូវហើយ។

123 ឥឡូវនេះសូមចាំថា យើងនឹងត្រូវឆ្លើយសម្រាប់វា។ សូមចាំថា អស់អ្នកដែល ស្មោះទឹកមាត់ដាក់ព្រះគ្រីស្ទឆ្លើយតបចំពោះវា។

ពេលដាវីឌត្រឡប់មកពីនិរទេសវិញ ពេលគាត់រត់គេចខ្លួន ហើយពេលគាត់ ត្រឡប់មកវិញ សូមចាំថា មិត្តម្នាក់នេះក្រាបលើមុខរបស់គាត់ ហើយស្រែក រកក្តីមេត្តា។ គាត់បានស្មោះទឹកមាត់ដាក់ដាវីឌ ចេញទៅក្រៅ ប៉ុន្តែគាត់ស្ទើរតែ ត្រៀមខ្លួនជាស្រេចដើម្បីជូតជើងរបស់ដាវីឌ ដោយទឹកភ្នែក ហើយនៅពេលដែល គាត់ត្រឡប់មកវិញ។

ហើយថ្ងៃណាមួយអស់អ្នកដែលបានទម្លុះព្រះយេស៊ូវនឹងឃើញវា។

ហើយអស់អ្នកដែលទម្លុះទ្រង់នៅថ្ងៃនេះនឹងឃើញវា ផងដែរ។ ពួកគេ នៅថ្ងៃណាមួយ វានឹងត្រឡប់មកវិញ។ សូមចាំថា វិវរណៈ ២២ ទ្រង់តម្រូវឱ្យយើងរក្សាគ្រប់ព្រះបន្ទូលដែលទ្រង់បានសរសេរ គ្រប់ព្រះបន្ទូល។

124 ឥឡូវនេះយើងដឹងថាវត្តមានរបស់ទ្រង់នៅទីនេះ។ វាត្រូវបានបញ្ជាក់។ យើងកំពុងមានវា។ យើងជឿជាក់ នៅក្នុងសប្តាហ៍ខាងមុខនេះ វានឹងបន្តត្រូវបានបង្ហាញក្នុងចំណោមពួកយើង អ្នកជំងឺនឹងបានជាសះស្បើយ ហើយរឿងដ៏អស្ចារ្យនឹងកើតឡើង។

យើងមិនចង់បានគំនិតពេញនិយមទេ។ យើងចង់បានសេចក្តីពិត។ ហើយយើងមិន (ចង់) មិនចង់—យើងមិនចង់ប្រឈមមុខនឹងអ្វីទាំងអស់ ប៉ុន្តែអ្វីដែលព្រះបានមានបន្ទូលគឺជាសេចក្តីពិត។ ប៉ុន្តែ “ត្រូវប្រាកដថាអំពើបាបរបស់អ្នកនឹងរកឃើញអ្នកជានិច្ច។” ប្រសិនបើវាមិននៅទីនេះទេ វានឹងនាំអ្នកនៅឯសាលាក្រុម។ ដូច្នោះអ្នក—អ្នក...វានឹងចាប់អ្នកនៅកន្លែងណាមួយឥឡូវនេះ។ បាទ មែនហើយ។

125 ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកជាគ្រីស្ទានពិត ហៅដូចយ៉ូណាស ព្រះជាម្ចាស់បានបង់ថ្លៃសំបុត្រធ្វើដំណើររបស់អ្នករួចហើយ។ ចេញពីកប៉ាល់នោះទៅតាស៊ីស។ ព្រះបានកំណត់អ្នកជាមុនសម្រាប់ជីវិតនេះ។ បាទ មែនហើយ។ បើអ្នកពិត ហៅថាកូនរបស់ព្រះ សូមមករកព្រះគ្រីស្ទ។ ចូលមកក្នុងភាពពេញលេញនៃទ្រង់។ តើផ្លូវរបស់អ្នកត្រូវបានបង់ទៅណា? វាត្រូវបានបង់ទៅនីវេ មិនមែនទៅតាស៊ីសទេ។ អ្នកត្រូវបានតម្រូវទុកជាមុន។ កប៉ាល់របស់អ្នក...មានកប៉ាល់មួយកំពុងចាកចេញឥឡូវនេះនៅលើផ្លូវរបស់វា។ ដូច្នោះមានរឿងតែមួយគត់ដែលត្រូវធ្វើ គឺទទួលបាននៅលើវា។ ហើយបើអ្នកដូចជាព្រះ អ្នកនឹងគ្មានសន្តិភាពឡើយ...

126 ដូចជាក្មួយប្រុសតូចរបស់ខ្ញុំ កាលពីមួយរយៈមុន។ ប្រហែលដប់ឆ្នាំហើយគាត់បានចេញពីសសរមួយទៅបង្គោលមួយ។ ព្រឹកខ្លះគាត់ទៅព្រះវិហារនេះ ព្រះវិហារកាតូលិកនៅទីនេះ ហើយយកមួយនេះព្រោះអ្វីដែលឪពុកបរិសុទ្ធខ្លះគាត់និយាយគឺនៅទីនេះ និងខ្លះទៀតនៅទីនេះ និងខ្លះទៀតនៅទីនេះ។ តើវាមានន័យអ្វីទាំងអស់ហ្នឹង? ឃើញទេ? ឥឡូវនេះគាត់នៅតែស្រែកឃ្លាន។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “កន្លែងរបស់អ្នកគឺនៅអាសនៈនៅទីនោះ កូនប្រុស។” ឃើញទេ?

មិនមានវិធីដើម្បីចេញពីវាទេ។ នៅពេលដែលព្រះជាម្ចាស់យកអ្នកចេញ អ្នកក៏អាចបោះបង់ហើយបន្តទៅមុខទៀត។ ហ្នឹងហើយ។

127 ចងចាំព្រះ! មែនហើយ ព្រះគង់នៅក្នុងទូក។ ព្រះគង់នៅក្នុងព្យុះ។ ព្រះគង់នៅក្នុងត្រី។ គ្រប់ទីកន្លែងដែលគាត់បានដាក់មក ព្រះគង់នៅទីនោះ។

ឃើញទេ ព្រះទ្រង់គង់នៅទីនោះ ហើយវានឹងបន្តតាមចាប់អ្នក។ ដូច្នោះហេតុអ្វីបានជាយើងរង់ចាំទៀត? សូមចាប់ផ្តើមការប្រជុំនេះ។ ត្រូវហើយ! តើអ្នកកំពុងរង់ចាំអ្វី? យើងជឿថាការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់ជិតមកដល់ហើយ ហើយទ្រង់នឹងមានកូនក្រមុំ ហើយវារួចរាល់។ ហើយយើងមិនចង់បានកប៉ាល់ទៅកាន់តាស៊ីសទេ។ យើងនឹងទៅនឹងវា។ ហ្ន៎! យើងនឹងទៅសិរីរុងរឿង។ អាម៉ែន។ ហ្នឹងហើយ។ យើងទៅកន្លែងដែលព្រះនឹងប្រទានពរ ហើយនោះជាអ្វីដែលយើងចង់ធ្វើ។

128 ដាក់ចេញនៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ បន្ទាប់មក ដោយដួងចិត្តរបស់យើងមិនមែនដៃរបស់យើងច្រើនទេ ប៉ុន្តែចិត្តរបស់យើងនៅចំពោះព្រះ រហូតដល់ទ្រង់បានកំណត់យើង តាមរយៈនិងតាមរយៈ បែបនោះ ដោយរស្មីនៃសិរីល្អរបស់ទ្រង់ ហើយដុតនៃក្នុងយើង—សេចក្តីល្អរបស់ទ្រង់ ហើយបានទុំអ្វីដែលយើងមាន ក្លាយជាការពិត ឃើញទេ ទៅកន្លែងដែលយើងអាចបង្ហាញអ្នកដទៃថា ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទរស់នៅ។ អូ ខ្ញុំអើយ! យើងចង់ជឿរឿងនោះ។

129 ហើយចាំថា កន្លែងដែលយ៉ូណាសបានទៅ ព្រះគង់នៅក្នុងទូក ព្រះគង់នៅក្នុងព្យុះ ព្រះគង់នៅក្នុងត្រី។ ទ្រង់បានបន្តត្រឹមត្រូវជាមួយយ៉ូណាសរហូតដល់ឆន្ទៈដ៏ល្អឥតខ្ចោះរបស់ទ្រង់ត្រូវបានសម្រេច។ ហ្នឹងហើយ។

ហើយប្រសិនបើទ្រង់នៅពីក្រោយអ្នក អ្នកអាចគេចពីទីនេះ ហើយគេចទៅទីនោះ ប៉ុន្តែអ្នកនឹងវេទនារហូតដល់អ្នកត្រលប់មកវិញហើយធ្វើអ្វីដែលអ្នកបានចាប់ផ្តើមសម្រាប់ទ្រង់ដើម្បីធ្វើតាំងពីដំបូង។ ឃើញទេ? កុំទៅ រត់ចេញពីវត្តមានរបស់ព្រះ។ ប្រឈមមុខនឹងវា។ អ្នកជឿថាវាជាការពិត បន្ទាប់មកអនុញ្ញាតឱ្យ...ប្រសិនបើវាជាការពិត វាមានតម្លៃរស់នៅសម្រាប់ ស្លាប់សម្រាប់អ្វីផ្សេងទៀត។ ហើយប្រសិនបើទ្រង់បានបង្ហាញវាដល់អ្នកថាវាគឺជាសេចក្តីពិត នោះយើងមិនអាចរត់ចេញពីវាទៅណាទេ។ ទ្រង់នឹងនៅទីនោះ ដូចគ្នា។ អ្នកមិនអាចធ្វើវាបានទេ។

130 តាមរយៈហោរារបស់ទ្រង់ ជាអ្នកដែលទ្រង់បានតែងតាំងឱ្យចុះទៅទីនោះ ហើយហោរានោះ ឥឡូវនេះ មើលទៅដូចជាទ្រង់អាចបញ្ជូនហោរាម្នាក់ទៀត

ប៉ុន្តែទ្រង់បានតែងតាំងយ៉ូណាស ហើយសូម្បីតែអេលីយ៉ាក់មិនបានធ្វើដែរ យេរមា និងមិនធ្វើទេ លោកម៉ូសេនិងមិនធ្វើទេ វាគឺជាយ៉ូណាសដែលត្រូវទៅនីនីវ។ នោះ ហើយជាអ្វីទាំងអស់ដែលមានចំពោះវា។ ទ្រង់បានបង្គាប់គាត់ហើយប្រាប់គាត់ ឱ្យទៅ។ ហើយនៅពេលដែលទ្រង់មានបន្ទូលថា “ទៅទីនោះ យ៉ូណាស ទៅនីនីវ” គ្មាននរណាម្នាក់អាចទៅធ្វើដូច្នោះបានឡើយ ប៉ុន្តែគឺយ៉ូណាស។

ហើយនៅពេលដែលព្រះប្រាប់អ្នកពីអ្វីមួយ អ្នកត្រូវតែធ្វើវា គ្មាននរណាម្នាក់ ផ្សេងទៀត។ ឃើញទេ យើងគ្រាន់តែត្រូវប្រឈមមុខនឹងវា ហើយទៅធ្វើវា។

131 យើងជឿថាយើងកំពុងរស់នៅក្នុងសម័យកាលដែលព្រះកំពុងធ្វើអ្វីមួយ។ យើងជឿថាយើងកំពុងរស់នៅក្នុងចំណោមពួកគេឥឡូវនេះ។ ខ្ញុំជឿថាយប់នេះ ខ្ញុំកំពុងអធិប្បាយដល់ក្រុមជំនុំនោះ—ដែលដាក់ រង់ចាំនៅទីនោះដើម្បីទុំ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំពិតជាជឿដោយអស់ពីចិត្ត។ ខ្ញុំនឹងនិយាយថាវាដូចឥឡូវនេះដូចដែលវា តែងតែមាន។

132 ឥឡូវនេះ យើងជឿថាពេលវេលាបានមកដល់ហើយដែលយ៉ូហាន ១៤:១២ ត្រូវតែបំពេញ។ យើង យើងជឿថាម៉ាឡាក៊ី៤ត្រូវតែបំពេញ។ យើងជឿថាលូកា ១៧:៣០ ត្រូវតែបំពេញ។ យើងជឿថា ទំនាយទាំងអស់នេះដែលទ្រង់មានបន្ទូល និងកើតឡើងនៅថ្ងៃនេះ។ យើងជឿថាពួកគេត្រូវតែបំពេញ ហើយយើងជឿថាយើង កំពុងឃើញពួកគេបំពេញឥឡូវនេះ។ ហ្នឹងហើយ។

133 ឈប់រត់។ កុំចេញពីវត្តមានរបស់ទ្រង់ គ្រាន់តែចូលទៅក្នុងវត្តមានរបស់ទ្រង់។ ហ្នឹងហើយ។ ហើយខ្ញុំដឹងថានោះជាអ្វីដែលអ្នកចង់ធ្វើ។ ពីព្រោះ ខ្ញុំបានឃើញ អាជ្ញាប័ណ្ណនៅទីនោះពីរដ្ឋតិចសាស់ និងល្វីស៊ីណា និងគ្រប់ទីកន្លែង។ នោះ ហើយជាអ្វីដែលយើងនៅទីនេះ គឺមិនមែនដើម្បីរត់ចេញពីវត្តមានរបស់ទ្រង់ទេ ប៉ុន្តែ ដើម្បីរត់ចូលទៅក្នុងវត្តមានរបស់ទ្រង់។

ត្រឡប់មកវិញ ចេញពី...[កន្លែងទទេនៅលើកាសែត—អេដ។]...ធ្លាប់ជា យ៉ូណាស ប្រសិនបើអ្នកឆ្ងល់ថាតើត្រូវទៅផ្លូវណាឬអ្វីដែលត្រូវធ្វើ សូមមកលើក ប៉ាល់ជាមួយយើងនៅយប់នេះ។ យើងនឹងចុះទៅតាស៊ីស ដើម្បីស្រែក...ឬនីនីវ ដើម្បីស្រែក។ យើងអនុញ្ញាតឱ្យកប៉ាល់តាស៊ីសបន្តចុះប្រសិនបើពួកគេចង់។ យើងមានកាតព្វកិច្ចនៅចំពោះព្រះ នោះជាសារដែលយើងទទួលខុសត្រូវ។

134 ដូច្នោះក្នុងសប្តាហ៍ខាងមុខនេះ សូមនិយាយជាមុនបន្តិចនៅយប់នេះ ដើម្បីឲ្យអ្នកដឹង។ នៅពេលដែលខ្ញុំស្រែកឡើង ខ្ញុំទទួលខុសត្រូវទាំងស្រុងចំពោះសារមួយ បងប្អូន។ អ្នកជាអ្នកបម្រើព្រះនៅទីនេះ ខ្ញុំមិននៅទីនេះដើម្បីធ្វើឱ្យខូចអារម្មណ៍របស់អ្នកទេ។ ហើយអ្នកជាស្រ្តីនិងបុរស លើករណីអាពាហ៍ពិពាហ៍និងការលែងលះនេះកើតឡើង ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកចងចាំនៅយប់នេះ។ ខ្ញុំបាននិយាយទាំងអស់នេះ ដើម្បីទទួលបានរឿងនេះដល់អ្នកថាខ្ញុំទទួលខុសត្រូវចំពោះព្រះប៉ុណ្ណោះ។

ហើយបន្ទាប់មក ជាថ្មីម្តងទៀត ខ្ញុំទទួលខុសត្រូវចំពោះអ្នក ដើម្បីប្រាប់អ្នកពីការពិត។ ហើយខ្ញុំនឹងមិនប្រាប់អ្នកអ្វីក្រៅពីការពិតទេ ដរាបណាព្រះអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំដឹងថាអ្វីជាសេចក្តីពិត។ រហូតដល់ខ្ញុំដឹងការពិត ខ្ញុំនឹងមិននិយាយអ្វីអំពីវាទេ ឃើញទេ ខ្ញុំនឹងមិននិយាយអ្វីអំពីវាទេ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំជឿថាព្រះបង្ហាញខ្ញុំពីសេចក្តីពិតស្តីពីអាពាហ៍ពិពាហ៍និងការលែងលះ ហើយខ្ញុំជឿថាទ្រង់នឹងអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំនាំវាចេញ។

135 ហើយសារផ្សេងទៀតដែលខ្ញុំចង់មាននៅសប្តាហ៍នេះគឺ តើមិលគឺស្យាដែកនេះជានរណា? តើព្រះជ្រើសរើសដាក់ព្រះនាមទ្រង់នៅឯណា? ហើយរឿងមួយចំនួនដូចនោះ ដែលជាសារមកឡើង និងកំណើតដ៏ឈឺចាប់។ ហើយ—និងរឿងមួយចំនួនទៀត—នៅលើលំដាប់នោះ និងបំពេញបន្ថែមដល់បុរសជ្រើសរើសប្រពន្ធ។ ហើយរឿងមួយចំនួន ពួកគេសារ ខ្ញុំចង់លើកយកនៅសប្តាហ៍នេះ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំគ្រាន់តែចង់ឱ្យក្រុមជំនុំ...

136 កន្លែងណា បើមានអ្នកដឹកនាំនៅទីនេះ ខ្ញុំមិននៅទីនេះទេ បងប្អូនអើយ... ខ្ញុំមិនចង់ឲ្យអ្នក ឬសមាជិកខ្លះនៃអ្នកត្រឡប់ទៅព្រះវិហាររបស់អ្នកវិញ ហើយនិយាយថា “បងប្រុសប្រាណហាំបាននិយាយដូច្នោះហើយដូច្នោះ។”

ខ្ញុំមានកាតព្វកិច្ចចំពោះសារមួយដែលត្រូវបានផ្តល់ឱ្យខ្ញុំពីព្រះដ៏មានព្រះចេស្ដា។ ដូចដែលខ្ញុំឈរនៅទីនេះនៅយប់នេះ ហើយព្រះដឹងថាវាជាការពិតនោះចុះនៅលើទន្លេនេះ...មានមនុស្ស ប្រហែលជា អង្គុយនៅទីនេះ នៅពេលដែលទេវតារបស់ព្រះអម្ចាស់ចុះមកទីនោះហើយប្រាប់ខ្ញុំពីអ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើនៅទីនោះ ក្នុងឆ្នាំ ១៩៣៣ នៅលើផ្លូវនិទាយរដូវនេះនៅទីនេះ។ បើអ្នកជាមនុស្សចម្លែកនៅទីនេះ សូមបើកទ្បានចុះក្រោម។ វាជារៀងរាល់ថ្ងៃស្រ្តី ដែលជាកន្លែងដែលអ្នកបុក

ទន្ទេ ហើយនៅទីនោះជាកន្លែងដែលវាបានកើតឡើង។ នោះគឺនៅឆ្នាំ ១៩៣៣។ វា ប្រហែលជាប្រហែលសាមសិបពីរឆ្នាំមុន។ អូ វាមានរយៈពេលសាមសិប-...វាមាន រយៈពេលសាមសិប-...សាមសិបពីរឆ្នាំមុន សាមសិបពីរឆ្នាំមុន។

ហើយរបៀបដែលទ្រង់បាននាំសិទ្ធិនោះចុះ អ្វីគ្រប់យ៉ាង។ ហើយយើងបាន ចេញទៅនាំយកសារ ហើយបានឃើញអ្នកជំងឺបានជាសះស្បើយ មនុស្សខ្លាច និងពិការ ខ្លួន ឈប់ និងអ្វីៗទាំងអស់។ ហើយបន្ទាប់មកមើលសូម្បីតែមនុស្ស ស្លាប់ ដែលយើងដឹងថាត្រូវបានផ្ទៀងផ្ទាត់ រស់ឡើងវិញ។ មនុស្សស្លាប់ ហើយ រស់ឡើងវិញ និងអ្វីៗទាំងអស់នេះ។ បើសារមួយចេញមក មានទីសំគាល់និងការ អស្ចារ្យ!

137 ហើយអ្នកនៅតែឃើញសាលាគំនិតចាស់ដដែលដែលអ្នកបានបង្កើតឡើង? នោះមិនមែនមកពីព្រះទេ។ ព្រះមិនគ្រាន់តែត្រូវធ្វើ...

ព្រះកំពុងព្យាយាមទាក់ទាញការយកចិត្តទុកដាក់របស់អ្នកចំពោះអ្វីមួយ។

138 ហើយបន្ទាប់មកនៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវបានយាងចេញទៅ ទ្រង់បាន ចាប់ផ្តើមព្យាបាលអ្នកជំងឺ ហើយធ្វើការនិងកិច្ចការដ៏អស្ចារ្យ។ ទ្រង់តែងតែ ទ្រង់... ព្រះយេស៊ូវបានធ្វើវា។ ហើយលោកម៉ូសេនិងព្រះយេស៊ូវបានធ្វើវា និងអ្នកដទៃ ទៀតនៃពួកគេ។ ហើយនៅពេលដែលទ្រង់គង់នៅទីនេះ ទ្រង់បានធ្វើវា។

ហើយទ្រង់កំពុងធ្វើវាដូចគ្នានៅថ្ងៃនេះ។ នៅពេលដែលទ្រង់បញ្ជូនការប្រជុំ បែបនោះ ការរស់ឡើងវិញ ហើយចាប់ផ្តើមការប្រជុំនៅលើផែនដី ហើយចាប់ផ្តើម ធ្វើចលនាជាមួយនឹងទីសម្គាល់និងការអស្ចារ្យទាំងនេះ។ ហើយបន្ទាប់មកអ្នក ឃើញ ត្រឡប់មកវិញ សាលាបង្រៀនចាស់ដដែលនោះ—មានអ្វីមួយខុសនៅ ទីនោះ។ មានអ្វីថ្មីមកដល់ហើយ! នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវយាងចេញមក បន្ទាប់ពីនោះ ពេលណា...

139 “គាត់ជាគ្រូល្អ។” ទ្រង់អាចទៅវេទិកាណាមួយនិងអធិប្បាយ នៅពេលដែល ទ្រង់កំពុងព្យាបាលអ្នកជំងឺ។ នៅពេលដែល អូ ពួកគេចូលចិត្តមានទ្រង់នៅ ទីនោះ។

ប៉ុន្តែថ្ងៃមួយនៅពេលដែលទ្រង់បានអង្គុយចុះ ហើយមានបន្ទូលថា “ខ្ញុំនិង ព្រះវរបិតាខ្ញុំគឺតែមួយ” បងប្រុស ទ្រង់មិនសូវមានប្រជាប្រិយភាពបន្ទាប់ពីនោះ។

នៅពេលដែលទ្រង់មានបន្ទូលថា “លើកលែងតែអ្នកបរិភោគសាច់របស់ខ្ញុំ ហើយ ផឹកឈាមរបស់ខ្ញុំ បើមិនដូច្នោះទេអ្នកគ្មានជីវិតនៅក្នុងអ្នកទេ។ ប៉ុន្តែអ្នកណាដែល បរិភោគសាច់ខ្ញុំ ហើយផឹកឈាមខ្ញុំ នោះមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ហើយខ្ញុំនឹង លើកគាត់ឡើងនៅថ្ងៃចុងក្រោយ។” បន្ទាប់មក ទ្រង់មិនសូវមានប្រជាប្រិយភាព តាំងពីពេលនោះមក។

140 ពួកគេបាននិយាយថា “បុរសនេះគឺជាបិសាចជញ្ជក់ឈាម។ បុរសនេះគឺជា បេលសេប៊ូល។ នោះជារបៀបដែលទ្រង់បានធ្វើកិច្ចការទាំងនោះ។ ទ្រង់អាចប្រាប់ ពីសំណាង។ ទ្រង់បានមើលតាមរយៈគំនិតរបស់ពួកគេ—និងយល់គំនិតរបស់ ពួកគេ។ គាត់ជាគ្រូទាយ។”

ប៉ុន្តែតើវាជាអ្វី ទ្រង់—ទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដែលបានបើកសម្តែង សម្រាប់សម័យនោះ។ ហើយទ្រង់ត្រូវបានចងកាតព្វកិច្ច។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ខ្ញុំ តែងតែធ្វើអ្វីដែលគាប់ព្រះហឫទ័យដល់ព្រះវរបិតាខ្ញុំ។” ព្រះជួយយើងធ្វើដូចគ្នា ធ្វើអ្វីដែលគាប់ព្រះហឫទ័យព្រះវរបិតា។

141 ហើយខ្ញុំសង្ឃឹមថាអ្នកទាំងអស់គ្នានឹងយល់។ ប្រសិនបើអ្នកមិនយល់ស្រប ជាមួយខ្ញុំលើសារទាំងនេះនិងរឿងទាំងនេះ អ្នកនឹងចងចាំ យ៉ាងហោចណាស់ មានការគោរពនេះ ថាខ្ញុំមានទំនួលខុសត្រូវ ហើយខ្ញុំនឹងមិនទៅតាស៊ីសទេ។ ខ្ញុំ នៅតាមផ្លូវទៅនីនីវេ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំត្រូវយំ។ សូមព្រះអម្ចាស់ប្រទានពរដល់អ្នក ទាំងអស់គ្នា។

សូមឲ្យយើងអានក្បាលឥឡូវនេះបន្តិច។

142 វាជិតប្រាំបួនសាមសិបនាទីហើយ។ ខ្ញុំមិនចង់ទុកអ្នកយូរទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំចង់ រកវាប្រសិនបើខ្ញុំអាចធ្វើបាននៅយប់នេះ។ តើមានខ្លះនៅទីនេះ—នោះមិនមែន ជាកន្លែងដែលអ្នកគួរតែនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទទេ ប៉ុន្តែអ្នក—អ្នកចង់ក្លាយជា ហើយ អ្នកចង់ក្លាយជា អ្នកគ្រាន់តែលើកដៃឡើងនិយាយថា “បងប្រុស ប្រាណហាំ អធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំ”? ព្រះប្រទានពរអ្នកគ្រាន់តែមើលដៃ។ “ខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់...ខ្ញុំនៅ ទីនេះ បងប្រុសប្រាណហាំ ដើម្បីចូលទៅជិតព្រះ។”

ហើយប្រសិនបើក្បាលរបស់អ្នកបានលើកឡើង ដៃខ្ញុំ—ខ្ញុំក៏លើកឡើងដែរ។ នោះហើយជាអ្វីដែលខ្ញុំនៅទីនេះ។ ខ្ញុំកំពុងស្រែកឃ្លានដូចអ្នកដែរ។

143 ប៉ុន្តែ អូ នៅថ្ងៃផ្សេងទៀត រឿងដ៏អស្ចារ្យបំផុតមួយបានកើតឡើង ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំដឹងពីអ្វីដែលត្រូវធ្វើ។ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំអធិស្ឋានថាព្រះនឹងផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវការយល់ដឹងច្បាស់លាស់នោះ។ វានៅទីនោះ។ នេះ...ប្រសិនបើមានសំណួរនៅក្នុងគំនិតរបស់អ្នក ត្រូវតែមានចម្លើយនៅកន្លែងណាមួយ ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងសំណួរនោះ។ ការអធិស្ឋានរបស់ខ្ញុំ គឺព្រះអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកឃើញសំណួរនោះត្រូវបានឆ្លើយក្នុងអំឡុងពេលនេះ។

144 បើអ្នកឈឺ សូមព្រះប្រោសអ្នក។ យើងនឹងមានកម្មវិធីព្យាបាល ខ្ញុំគិតថាអនុវត្តជារៀងរាល់យប់ ហើយយើងនឹងអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺ។ យើងនឹងធ្វើអ្វីដែលយើងអាចធ្វើបានដើម្បីជួយអ្នក ហើយអ្នកធ្វើអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលអ្នកអាចធ្វើបានដើម្បីជួយយើង។ ហើយយើងនឹងធ្វើការជាមួយគ្នា ដោយទុកចិត្តព្រះនឹងផ្តល់ឱ្យយើងនូវការប្រជុំដ៏អស្ចារ្យ។

145 ឥឡូវនេះ ព្រះវរបិតាអើយ ពាក្យខ្លីកាត់ៗទាំងនេះ ប៉ុន្តែពួកគេនៅក្នុងព្រះហស្តទ្រង់ឥឡូវនេះ។ ព្រះអម្ចាស់អើយ វាត្រូវបានចែងដូច្នោះ។ ខ្ញុំនឹងត្រូវជួបវា។ ដូចជា... ពាក្យរបស់ពួកគេមិនអាចស្តាប់បានទេ ពួកគេកំពុងធ្វើដំណើរជុំវិញផែនដី នៅលើកំណត់ត្រាមួយ ហើយថ្ងៃណាមួយខ្ញុំនឹងត្រូវប្រឈមមុខនឹងវាម្តងទៀត។ ទូលបង្គំដឹងរឿងនេះ ព្រះអម្ចាស់អើយ ហើយទូលបង្គំនិយាយវាដោយភាពស្មោះត្រង់។

146 ទូលបង្គំអធិស្ឋាន ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ នៅយប់នេះ សម្រាប់កូនៗរបស់ទ្រង់ម្នាក់ៗ។ ហើយ ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំទុកចិត្ត មុនពេលសប្តាហ៍នេះចប់ពួកគេនឹង—ពួកគេនឹងយល់ នោះជាសំណួរដ៏អស្ចារ្យនៅក្នុងគំនិតរបស់ពួកគេនៅយប់នេះ នឹងត្រូវបានដោះស្រាយ។ ផ្តល់វា ព្រះអម្ចាស់។

147 មានអ្នកខ្លះនៅទីនេះដែលមិនស្គាល់ទ្រង់ ជាព្រះវរបិតា ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះនៅឡើយ ឬប្រហែលជាមិនដែលត្រូវបានបំពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ សូមឱ្យនេះជាយប់នោះ។

148 ព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំមិនអាចបំពេញនរណាម្នាក់ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានទេ ខ្ញុំក៏មិនអាចសង្គ្រោះអ្នកណាម្នាក់ដែរ។ ទូលបង្គំអាចប្រាប់ពួកគេពីអ្វីដែលទ្រង់មានបន្ទូល “មានពរហើយអស់អ្នកណាដែលស្រែកឃ្លានសេចក្តីសុចរិត ដ្បិតគេនឹងបានឆ្លែត។” ហើយទូលបង្គំអធិស្ឋានថា ទ្រង់នឹងបង្កើតការស្រែកឃ្លានបែបនេះនៅក្នុងចិត្តរបស់ពួកគេ។

មនុស្សជាច្រើន ព្រះអម្ចាស់អើយ ពួកគេត្រូវតែស្រែកឃ្លាន តើពួកគេនឹង បើកបររាប់រយម៉ាយល៍ទាំងនេះដោយរបៀបណា តាមរយៈទឹកកកនិងអ្វីៗ គ្រប់យ៉ាង និងនៅលើភ្នំដែលមានភ្លៀងធ្លាក់ និងឆ្លងកាត់វាលខ្សាច់ ដើម្បីមក កន្លែងចាស់បន្តិចនៅទីនេះនៅកាច់ជ្រុង! បន្ទាប់មកខ្ញុំគិតម្តងទៀត ទ្រង់មានបន្ទូល ថា “កន្លែងណាដែលគ្រោងឆ្អឹង ឥឡូវនឹងត្រូវបានប្រមូលផ្តុំ។” ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមប្រទានអាហារមកណាដ៏ទេវភាពរបស់ទ្រង់។ ផ្តល់ឱ្យព្រលឹងរបស់យើងនូវអ្វី ដែលយើងពិតជាត្រូវការ។ យើងកំពុងស្រែករកទ្រង់ ព្រះបិតា។ យើងនៅក្នុងដៃ របស់ទ្រង់ឥឡូវនេះ។

149 សូមឲ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដ៏អស្ចារ្យ ដែលយាងចុះមកលើភ្នំនៅថ្ងៃផ្សេងទៀត ខ្ញុំអធិស្ឋានថាទ្រង់នឹងបំពេញចិត្តទាំងអស់នៅទីនេះដោយសេចក្តីល្អនិងសេចក្តី មេត្តាករុណារបស់ទ្រង់ដោយការយល់ដឹង។ យើងដឹងថា ព្រះវរបិតា នោះគឺជាអ្វី ដែលយើងត្រូវការ គឺដើម្បីយល់។ បើយើងមិនដឹងថាយើងកំពុងធ្វើអ្វីទេ តើយើង ដឹងពីរបៀបធ្វើវាដោយរបៀបណា? ប៉ុន្តែយើងត្រូវតែមានការយល់ដឹង។ ដូចដែល ដានីយ៉ែលបាននិយាយ គាត់មាន “ការយល់ដឹងដោយការសរសេររបស់ហោរា យេរោម។” ហើយ ឱព្រះវរបិតាអើយ យើងមានការយល់ដឹងដោយការសរសេរ របស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដូចដែលទ្រង់នឹងបង្ហាញវាដល់យើងនៅក្នុងម៉ោងនេះ។ សូមប្រទានដល់យើង ព្រះអម្ចាស់អើយ បំណងប្រាថ្នាដែលយើងមានសម្រាប់ ទ្រង់។ ទូលបង្គំសូមយ៉ាងទន់ភ្លន់នេះ ព្រះវរបិតាអើយ សម្រាប់សិរីល្អរបស់ទ្រង់ ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

150 ឥឡូវនេះដោយឱនក្បាលរបស់យើង។ ដូចដែលបងស្រីរបស់យើងកំពុង ច្រៀងបទនោះ “ទ្រង់នឹងប្រទានព្រះគុណនិងសិរីល្អដល់ខ្ញុំ ហើយទៅជាមួយខ្ញុំ គ្រប់ផ្លូវ។” ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកគ្រាន់តែអធិស្ឋានដោយស្ងៀមស្ងាត់ឥឡូវនេះ ហើយសូម ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ថាទ្រង់នឹងប្រទានដល់អ្នកនៅយប់នេះ នូវអ្វីដែលអ្នក ត្រូវការ។

151 បងប្រុសជាទីស្រឡាញ់ បងស្រីជាទីស្រឡាញ់ ទ្រង់នៅជិតដូចជាដែររបស់អ្នក គឺសម្រាប់អ្នក។ អ្នក អ្នកបានជឿខ្ញុំ—នៅក្នុងរឿងផ្សេងទៀត ជឿខ្ញុំក្នុងរឿងនេះ។ ទ្រង់នៅទីនេះដើម្បីផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវអ្វីដែលអ្នកត្រូវការ។

152 អូ ពីរបីសប្តាហ៍ចុងក្រោយនេះ ខ្ញុំឃ្លានខ្លាំងណាស់ ស្រែកណាស់ នឹកផ្ទះ

ណាស់ ដើម្បីជួបអ្នក។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលខ្ញុំនិយាយ “បីលលី តោះទៅផ្ទះ។”

មេជាបាននិយាយថា “តើអ្នកចង់ត្រលប់ទៅទីនោះវិញ នៅក្នុងប្រទេសដ៏ត្រជាក់នោះម្តងទៀតសម្រាប់បីល? អ្នកតែងតែឈឺបំពង់កនិងអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង។ អ្នកតែងតែចេញមកក្រៅ ហើយត្រជាក់ ហើយអ្នកស្អុក ហើយអ្នកពិបាកនិយាយណាស់។”

153 ខ្ញុំបាននិយាយថា “មែនហើយ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។” ខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់នាង... ខ្ញុំឃើញមិត្តរបស់ខ្ញុំឈ្មោះ ឆាលី ខុក កំពុងអង្គុយនៅទីនោះ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំគ្រាន់តែអន្ទះសារចង់ឮឆាលីនិយាយ កំប្រុកតូចនោះបានឡើងដើមឈើនៅទីនោះ។ ខ្ញុំស្រែកឃ្លានក្នុងការស្តាប់។” ខ្ញុំ—ខ្ញុំគ្រាន់តែចង់—ចង់នៅក្បែរអ្នក។

154 ខ្ញុំដឹងថាបងប្រុសប៊ែងរបស់ខ្ញុំឈឺណាស់។ ហើយខ្ញុំបានឃើញនិមិត្តអំពីគាត់នៅទីនេះមិនយូរប៉ុន្មានទេ ហើយគាត់កំពុងដេកលើខ្នងរបស់គាត់។ ហើយខ្ញុំដឹងថាគាត់ជិតនឹងចាកចេញពីយើង ថ្មីៗនេះ។ ពេលខ្ញុំមើលអ្នកផ្សេង...

155 ខ្ញុំមកនៅយប់ផ្សេងទៀត ចូលរួមក្នុងការប្រជុំបុរសធុរកិច្ចគ្រីស្ទាន និងអន្តរជាតិ។ ចាស់ “ប៉ុប” សាការៀន ជាឪពុករបស់ដេម៉ូស គាត់ធ្លាប់អង្គុយនៅទីនោះ ហើយគ្រាន់តែមើលរហូតដល់ខ្ញុំចូលមក បន្ទាប់មកគាត់នឹងញញឹម ហើយរលកតូចនោះគាត់នឹងត្រូវមកខ្ញុំ។ គាត់មិននៅទីនោះទេ។ គាត់ទៅបាត់ហើយ។

បន្ទាប់មកខ្ញុំត្រូវមកគ្រួសារនោះ ដោយមានព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់កូនស្រីរបស់ពួកគេក៏នឹងត្រូវស្តាប់ដែរ។ ប្តីនិ ខ្ញុំបានឃើញនាងនៅក្នុងនិមិត្តមួយ ឃើញនាងទៅ។ ហើយខ្ញុំដឹងថានាងនឹងទៅ។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “អធិស្ឋាន គ្រាន់តែអធិស្ឋាន។ អ្នកដឹងទេថាមាន...ហោរាម្នាក់ត្រូវបានគេប្រាប់ឱ្យទៅប្រាប់ស្តេចមួយអង្គរៀបចំផ្ទះរបស់គាត់ឱ្យមានរបៀបរៀបរយ។ ហើយគាត់បានអធិស្ឋាន ហើយទ្រង់បានទុកជីវិតរបស់គាត់ ដប់ប្រាំឆ្នាំទៀត។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “អធិស្ឋាន។”

156 ប៉ុន្តែ អ្នកមើល ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំត្រឡប់មកវិញ...ខ្ញុំបានអង្គុយនៅទីនេះក្នុងភោជនីយដ្ឋានមួយ ថ្ងៃមុនកំពុងញ៉ាំ។ បុរសម្នាក់ដើរមកខ្ញុំនិយាយថា “តើអ្នកមិនមែនជាបីលីប្រាណហាំទេឬ?”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “បាទ។”

157 គាត់ប្រហែលជាមិនស្គាល់ខ្ញុំទេ ព្រោះមានចំណុចទំពែកនេះនៅលើក្បាលរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំបានពាក់សក់តូចមួយនេះ ដើម្បីកុំឱ្យឈឺបំពង់កក្នុងអំឡុងពេលប្រជុំនេះ។

គាត់ដើរមករកខ្ញុំ គាត់និយាយថា “ខ្ញុំគិតថាខ្ញុំស្គាល់អ្នក ប៊ីលី។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “បាទ។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “តើអ្នកជានរណា?”

បាននិយាយថា “ខ្ញុំជាចន រ៉ឺមន។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “តើប្រ៊ុបយ៉ាងម៉េចដែរ?”

គាត់បាននិយាយថា “ប៊ីលី គាត់បានស្លាប់។” អូ!

158 ខ្ញុំបានចុះមកតាមរយៈតុលាការ បានចុះទៅបង់ពន្ធរបស់ខ្ញុំ។ ចុះមកតាមរយៈតុលាការ ហើយស្រ្តីម្នាក់បានស្រែកដាក់ខ្ញុំ ហើយនាងនិយាយថា “តើអ្នកដឹងថាចនបានលាចាកទេ?” ឬឈ្មោះខ្លះៗ វាប្រហែលជាមិនមែនជាយ៉ូហានទេ អេដ ឬអ្វីមួយ។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា...ខ្ញុំមិនស្គាល់ស្រ្តីនោះទេ។ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ខ្មាស់រវៀន។ ហើយមករកខ្ញុំមិនដឹងថានាងជានរណាទេ។

នាងបាននិយាយថា “តើអ្នកនៅចាំយប់ងងឹតមួយនៅពេលដែលទឹកទន្លេឡើងលើច្រាំងទន្លេនៅទីនេះ និងផ្ទះលាងចេញ នៅផ្លូវឆេសណាត់ ហើយអ្នកបានប្រថុយជីវិតរបស់អ្នកដើម្បីទៅកន្លែងមួយ ហើយយកស្រ្តីម្នាក់និងកូនតូចៗខ្លះចេញ?”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “តើអ្នកជានាង?”

159 នាងបាននិយាយថា “ខ្ញុំ—ខ្ញុំជាស្រ្តីនោះ។” នាងចាប់ផ្តើមស្រែករកកូនរបស់នាង អ្នកដឹងពីរឿងរបស់ខ្ញុំ។ នាងបាននិយាយថា “ម្នាក់នោះដែលខ្ញុំហៅថា ‘កូនរបស់ខ្ញុំ’ បានរៀបការហើយមានគ្រួសារ។” ឃើញទេ? ហើយនៅទីនេះនាងគឺចាស់ហើយពណ៌ប្រផេះ ហើយខ្ញុំនៅទីនេះ ដូចគ្នាដែរ។

160 ម្តងមួយៗ កាតរបស់យើងចេញពីរ៉ាកែត ដូចដែលវាធ្លាប់មាន។ ហើយយើងមានកិច្ចប្រជុំ ហើយខ្ញុំនឹកមួយនេះ នឹកមួយនោះ។ យើងទាំងអស់គ្នាត្រូវឡើងបាត់នៅថ្ងៃណាមួយ។

ប៉ុន្តែ បងប្អូនប្រុសស្រី មានកន្លែងប្រមូលផ្តុំ។ សូមប្រាកដថាឥឡូវនេះយើង និយាយត្រូវ។ តើបានទេ? កុំឲ្យការយល់ដឹងរបស់យើងទាំងអស់អំពីព្រះ ជាដើម ទៅជាឥតប្រយោជន៍។ ចូរយើងជឿ។

161 ឱព្រះវរបិតាអើយ ពួកគេនៅក្នុងដែររបស់ទ្រង់។ ទូលបង្គំនៅក្នុងព្រះហស្តទ្រង់ ព្រះអម្ចាស់។ យើងគ្រាន់តែនៅទីនេះក្នុងការលះបង់ឥឡូវនេះ មុនពេលកិច្ចប្រជុំ ដែលនឹងចាប់ផ្តើមនៅយប់ថ្ងៃស្អែក។ តើទ្រង់នឹងជួយយើងទេ ព្រះអម្ចាស់? សូម —សូមឲ្យការសន្ទនារបស់យើងស្ថិតនៅលើទ្រង់ជានិច្ច! សូមឲ្យចិត្តនិងគំនិត របស់យើងស្ថិតនៅលើទ្រង់ ហើយទ្រង់មានបន្ទូលថាទ្រង់នឹងរក្សាយើងនៅក្នុង សន្តិភាពដ៏ល្អឥតខ្ចោះ។ វាត្រូវបានសរសេរនៅក្នុងព្រះគម្ពីរផងដែរ “កុំពឹងផ្អែក លើការយល់ដឹងផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក។” ឱព្រះអង្គអើយ យើងមិនចង់បានការយល់ ដឹងរបស់យើងទេ យើងចង់បានការយល់ដឹងរបស់អ្នក។ សូមប្រទានពួកគេមក យើង ឱព្រះអង្គអើយ។ ហើយសូមឲ្យការរីកផុសផុលចូលមកក្នុងព្រលឹងរបស់ យើងរហូតដល់ក្រុមមនុស្សនេះគ្រាន់តែជាបេះដូងតែមួយនិងឯកភាពគ្នា។ ផ្តល់ វា ព្រះបិតា។ ផ្តល់ការនេះ ខណៈពេលដែលយើងអធិស្ឋាននៅក្នុងព្រះនាម ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

រហូតដល់ព្រលឹងដែលខ្ញុំលើកឡើងទៅស្ថានសួគ៌
សម្រាកហួសពីទន្លេ។
នៅក្នុងឈើឆ្កាងនៅក្នុងឈើឆ្កាង
សូមថ្វាយសិរីល្អដល់ទូលបង្គំ...

ចូរលើកដៃឡើង។

...ធ្លាប់
រហូតដល់ព្រលឹងខ្ញុំលើកឡើងទៅស្ថានសួគ៌
សម្រាកហួសពីទន្លេ។
ព្រះយេស៊ូវ សូមរក្សាខ្ញុំនៅក្នុងឈើឆ្កាង
មានប្រភពទឹកដ៏មានតម្លៃ
ដោយសេរី...(បាទ ព្រះអម្ចាស់ ដោយសេរី)...ដងស្ទឹង
ព្យាបាល
ទឹកហូរចេញពីប្រភពទឹកកាល់រ៉ាវី។

នៅក្នុងឈើឆ្កាងនៅក្នុងឈើឆ្កាង
 សូមថ្វាយសិរីល្អដល់ទូលបង្គំ
 រហូតដល់ព្រលឹងខ្ញុំលើកឡើងទៅស្ថានសួគ៌
 សម្រាកហួសពីទន្លេ។

162 [បងប្រុសប្រាណហាំនៅក្បែរឈើឆ្កាង—អដ។] ឱព្រះអង្គអើយ! បើមាន
 អ្នកណាម្នាក់មានអារម្មណ៍ចង់ឡើងមកលុតជង្គង់ជុំវិញអាសនៈ បើអ្នកគ្រាន់តែ
 ចង់មក និយាយថា “ខ្ញុំមិនមែនជាកន្លែងដែលខ្ញុំគួរនៅ ព្រះអម្ចាស់។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់
 ធ្វើការថ្វាយសារជាថ្មី។ ខ្ញុំចង់ធ្វើវានៅយប់នេះ ព្រះអម្ចាស់។” អ្នកត្រូវបានស្វាគមន៍
 ក្នុងការមក។ យើងនឹងនៅទីនេះដើម្បីអធិស្ឋានជាមួយអ្នក។

នៅក្នុងឈើឆ្កាងនៅក្នុងឈើឆ្កាង
 អូ សូមលើកតម្កើងសិរីរុងរឿងរបស់ទូលបង្គំ
 រហូតដល់ព្រលឹងខ្ញុំលើកឡើងទៅស្ថានសួគ៌
 សម្រាកហួសពីទន្លេ។

ព្រះយេស៊ូវ សូមរក្សាខ្ញុំនៅជិតឈើឆ្កាង
 មានប្រភពទឹកដ៏មានតម្លៃ
 ឥតគិតថ្លៃទាំងអស់គ្នា ដងស្ទឹងព្យាបាល
 ទឹកហូរចេញពីប្រភពទឹកកាល់រ៉ាវី។

នៅក្នុងឈើឆ្កាងនៅក្នុងឈើឆ្កាង
 សូមថ្វាយសិរីល្អដល់ទូលបង្គំ
 រហូតដល់ព្រលឹងដែលខ្ញុំលើកឡើងទៅស្ថានសួគ៌
 សម្រាកហួសពីទន្លេ។

163 សូមអធិស្ឋាន ម្នាក់ៗតាមវិធីផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នកឥឡូវនេះ។ គ្រាន់តែ—គ្រាន់តែ
 ភ្លេចពេលវេលា។ ចូរយើងអានក្បាលនៅក្នុងវត្តមានរបស់ទ្រង់។ ស្រ្តីតូចនេះនៅ
 ទីនេះ ស្រែកថា “ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់ ព្រះយេស៊ូវ!” អ្នកចាំពេលដែលអ្នកបានសង្គ្រោះ
 ជាច្រើនឆ្នាំកន្លងមកហើយ ចាំថាវាផ្តើមល្អប៉ុណ្ណាសម្រាប់អ្នក? ទ្រង់គឺផ្តើមល្អម
 ដូចយប់នេះ។ សូមអធិស្ឋាន អ្នករាល់គ្នាតាមរបៀបរបស់អ្នកឥឡូវនេះ។ ចូរ—ចូរ
 យើងទាំងអស់គ្នាថ្វាយខ្លួនយើងដល់ព្រះ គ្រាន់តែថ្វាយខ្លួនយើងដល់ព្រះអម្ចាស់។

164 ឱព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ...[កន្លែងទទេនៅលើកាំសត—អដ។]

ដងស្ទឹងនៃការលូងលោមទាំងអស់របស់ខ្ញុំ
 លើសពីជីវិតសម្រាប់ខ្ញុំ
 តើនៅលើផែនដីនេះ ទូលបង្គំមានអ្នកណានៅក្បែរទ្រង់?
 ឬអ្នកណានៅស្ថានសួគ៌ក្រៅពីទ្រង់?

ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំអធិស្ឋានឥឡូវនេះ សូមឲ្យសេចក្តីមេត្តាករុណា និងព្រះគុណរបស់ទ្រង់ត្រូវបានបញ្ជូនមកលើយើងម្នាក់ៗ ព្រះអម្ចាស់។ យើងនៅ ទីនេះនៅជុំវិញអាសនៈ។ មនុស្សជាច្រើនមិនអាចឡើងមក អ្នកនឹងជួបពួកគេនៅ កៅអីរបស់ពួកគេ។ អ្វីក៏ដោយដែលយើងថ្វាយ ព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់សុខចិត្តទទួល។ ប្រសិនបើយើងគ្រាន់តែផ្តល់ឱ្យទ្រង់នូវពេលវេលារបស់យើង ទ្រង់នឹងទទួលវា ទេពកោសល្យ ទ្រង់នឹងទទួលវា។ ប៉ុន្តែ ព្រះអម្ចាស់អើយ យប់នេះ យើងនឹងលើស ពីនោះ យើងកំពុងផ្តល់អ្វីៗទាំងអស់ដែលយើងមាន។ អ្វីទាំងអស់ដែលទូលបង្គំ ទាំងអស់ដែលទូលបង្គំរំពឹងថានឹងមាន ទាំងអស់គឺនៅក្នុងទ្រង់ ព្រះអម្ចាស់។ យើងអធិស្ឋានថាទ្រង់នឹងយកការអធិស្ឋានរបស់យើង ចូលទៅក្នុងចិត្តរបស់ទ្រង់ ព្រះអម្ចាស់អើយ ហើយផ្តល់ឱ្យយើងនូវជម្រៅដ៏អស្ចារ្យនៃព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធ ថាជីវិតរបស់យើងនឹងត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរ។ ដ្បិត យើងឃើញថាយើងជិតដល់ទី បញ្ចប់ហើយឥឡូវនេះ។ មិនអាចយូរពេកទេ។ ហើយនៅពេលដែលយើងឃើញ មនុស្សជាទីស្រឡាញ់របស់យើងធ្លាក់ចុះពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ ទាំងចាស់ទាំងក្មេង យើងដឹងថាវាត្រូវតែគោះទ្វាររបស់យើង។ ហើយយប់នេះ ព្រះអម្ចាស់អើយ ខណៈ ពេលដែលយើងនៅក្នុងគំនិតត្រឹមត្រូវរបស់យើង អង្គុយនៅទីនេះ ឬលុតជង្គង់ នៅទីនេះ ឈរនៅទីនេះ ទីតាំងណាមួយដែលយើងស្ថិតនៅក្នុង ទទួលយើង ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះ។

165 យកខ្ញុំ ព្រះអម្ចាស់។ ទូលបង្គំមិនជាអ្វីទេ ប៉ុន្តែអ្វីក៏ដោយដែលទូលបង្គំជា ព្រះអម្ចាស់ ប្រសិនបើទ្រង់អាចទទួលបានប្រយោជន៍ពីទូលបង្គំ ទូលបង្គំសូម ថ្វាយខ្លួនដល់ទ្រង់។

166 ទូលបង្គំអធិស្ឋាន ព្រះអង្គជាទីស្រឡាញ់ សម្រាប់ការទាំងនេះនីមួយៗ។ មនុស្សជាទីស្រឡាញ់ទាំងនេះដែលខ្ញុំបានឈរនៅលើភ្នំក្នុងរដ្ឋអារីហ្សូណាហើយ យំអំពី ហើយនៅទីនេះពួកគេកំពុងលុតជង្គង់នៅជុំវិញអាសនៈជាមួយយើងនៅ យប់នេះ អធិស្ឋាន ព្រែកជីវិតរបស់យើង។ ឱព្រះវរបិតាអើយ យើងស្រឡាញ់ទ្រង់

ជាងជីវិតរបស់យើងទៅទៀត។ យើងស្រឡាញ់ទ្រង់ជាងគ្រួសាររបស់យើង។ យើងស្រឡាញ់ទ្រង់ជាងប្រពន្ធ កូន ឪពុក ម្តាយ បងស្រី បងប្រុស ប្តី ប្រពន្ធ។ យើងស្រឡាញ់ទ្រង់ ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។ ធ្វើឱ្យវាក្លាយជាការពិតនៅក្នុងចិត្តរបស់យើង ព្រះអម្ចាស់។ ចាក់ប្រេងនៃសេចក្តីអំណរ នៅសប្តាហ៍នេះ ព្រះអម្ចាស់អើយ នៅក្នុងព្រលឹងរបស់យើង។ ផ្តល់ឱ្យយើងនូវការងូតទឹក ការលាងព្រះបន្ទូល ដោយទឹកនៃព្រះបន្ទូល បែងចែកសេចក្តីពិតដល់យើង។

167 មនុស្សជាច្រើននៅទីនេះយប់នេះ ព្រះអម្ចាស់ ហើយនឹងនៅទីនេះ ដែលច្រឡំលើប្រធានបទទាំងនេះដែលសំខាន់។ ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ សូមបើកប្រភពទឹកនៅក្នុងដំណាក់របស់ព្រះ នោះ—នោះគឺសម្រាប់សម្អាតយើង។ ទូលបង្គំអធិស្ឋានថា ទ្រង់នឹងលាងយើង ហើយសំអាតយើងដោយព្រះលោហិតរបស់ទ្រង់ ហើយធ្វើឱ្យយើងមានជីវិតថ្មី។ ហើយផ្តល់ឱ្យយើងនូវព្រះគុណនិងកម្លាំង ដើម្បីនាំមកនូវព្រះបន្ទូលនៃសេចក្តីពិតនៅក្នុងការបើកសម្តែងដ៏ទេវភាពនៃការក្លាយជារបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

សូមទ្រង់លេចមកនៅចំពោះយើង ព្រះអម្ចាស់។ សូមទ្រង់យាងមកព្យាបាលជំងឺរបស់យើង អត់ទោសបាបរបស់យើង បំពេញដួងចិត្តដែលស្រេកឃ្លានរបស់យើងជាមួយនឹងដំណឹងល្អនៃសេចក្តីអំណរដ៏អស្ចារ្យ ដំណឹងល្អបានបង្ហាញនៅក្នុងជីវិតរបស់យើង។

សូមប្រទានពរដល់គ្រូគង្វាលគ្រប់រូប អ្នកដឹកនាំចម្រៀងគ្រប់រូប គ្រូបង្រៀនសាលាថ្ងៃអាទិត្យ។ សូមប្រទានពរដល់យើងទាំងអស់គ្នា ព្រះអម្ចាស់អើយ យើងស្រឡាញ់ទ្រង់។ ហើយឥឡូវនេះយើងជារបស់ទ្រង់ ព្រះអម្ចាស់អើយ នៅក្នុងការថ្វាយនេះ។ នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សូមប្រើយើងឥឡូវនេះតាមឆន្ទៈរបស់ទ្រង់។

ជំនឿរបស់ខ្ញុំមើលទៅទ្រង់
កូនចៀមនៃកាល់វ៉ារី
ឱព្រះអង្គសង្គ្រោះ
ឥឡូវនេះសូមស្តាប់ខ្ញុំពេលខ្ញុំអធិស្ឋាន
យកអំពើបាបរបស់ខ្ញុំចេញ
អូអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំពីថ្ងៃនេះ

ធ្វើជារបស់ទ្រង់ទាំងស្រុង!

តើអ្នកស្រឡាញ់វាទេ? តោះច្រៀងម្តងទៀត។

ពេលខ្ញុំកំពុងរត់លើផ្លូវដីឥត
ហើយទុក្ខព្រួយនៅជុំវិញខ្ញុំរីករាលដាល
អូ ទ្រង់ជាអ្នកនាំផ្លូវរបស់ខ្ញុំ
ភាពងងឹតប្រែទៅជាថ្ងៃ
ជូតទឹកភ្នែកចេញ
ហើយកុំអោយខ្ញុំរង្វេង
ពីទ្រង់ឡើយ។

តើវាធ្វើឱ្យអ្នកមានអារម្មណ៍ល្អទេ? តើមានប៉ុន្មាននាក់ដែលចូលចិត្តច្រៀងបទ
ចាស់ៗ? ខ្ញុំគ្រាន់តែស្រឡាញ់ពួកគេ។ មែនអត់?

អូ យើងកំពុងដើរក្បួនទៅស៊ីយ៉ូន
ស៊ីយ៉ូនដ៏ស្រស់ស្អាត
យើងកំពុងដើរឆ្ពោះទៅស៊ីយ៉ូន
ទីក្រុងដ៏ស្រស់ស្អាតរបស់ព្រះ។
អូ យើងកំពុងដើរក្បួនទៅស៊ីយ៉ូន
អូ ស្រស់ស្អាត ស៊ីយ៉ូនដ៏ស្រស់ស្អាត
យើងកំពុងដើរឆ្ពោះទៅស៊ីយ៉ូន
ទីក្រុងដ៏ស្រស់ស្អាតរបស់ព្រះ។
មក យើងដែលស្រឡាញ់ព្រះអម្ចាស់
ហើយសូមឱ្យសេចក្តីអំណររបស់យើងត្រូវបានគេស្គាល់
ចូលរួមច្រៀងដោយផ្អែមល្ហែម
ចូលរួមច្រៀងដោយផ្អែមល្ហែម
ហើយដូច្នោះព័ទ្ធជុំវិញបល្ល័ង្ក
ហើយដូច្នោះនៅជុំវិញ...

ឥឡូវនេះ ចូរក្រោកឡើងឥឡូវនេះនៅពេលយើងច្រៀងវា។ ចាប់ដៃគ្នា
ទៅវិញទៅមក។

...ដើរទៅក្រុងស៊ីយ៉ូន

ជូនពរឬនស្រី! ជូនពរឬនស្រី! ជូនពររបងប្រុស! ជូនពរឬនស្រី!

ទីក្រុងដ៏ស្រស់ស្អាតរបស់ព្រះ។

សូមលើកដៃឡើងថ្វាយព្រះឥឡូវនេះ។

អូ យើងកំពុងដើរក្បួនទៅស៊ីយ៉ូន

ស៊ីយ៉ូនដ៏ស្រស់ស្អាត

យើងកំពុងដើរឆ្ពោះទៅស៊ីយ៉ូន

ទីក្រុងដ៏ស្រស់ស្អាតរបស់ព្រះ។

អូ យើងកំពុងដើរក្បួនទៅស៊ីយ៉ូន

អូ ស្រស់ស្អាត ស៊ីយ៉ូនដ៏ស្រស់ស្អាត

យើងកំពុងដើរឆ្ពោះទៅស៊ីយ៉ូន

ទីក្រុងដ៏ស្រស់ស្អាតរបស់ព្រះ។

តើវាមិនធ្វើឱ្យអ្នកមានអារម្មណ៍អស្ចារ្យទេឬ? ខ្ញុំអើយខ្ញុំអើយ! អូ សូមលើកដៃឡើងហើយសរសើរតម្កើងទ្រង់តាមរបៀបរបស់យើង។

168 ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ទ្រង់ជាផ្កាកុលាបនៃសារ៉ុន ផ្កាលីលីនៃជ្រលងភ្នំ ពន្លឺនិងផ្កាយព្រឹក យុត្តិធម៌បំផុតក្នុងចំណោមមួយម៉ឺននាក់ដល់ព្រលឹងខ្ញុំ។ ទ្រង់ជាដងស្ទឹងនៃការលូងលោមទាំងអស់របស់ទូលបង្គំ លើសពីជីវិតសម្រាប់ទូលបង្គំ! តើយើងស្រឡាញ់ទ្រង់យ៉ាងណា! ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមស្តាប់យើងខ្ញុំ។ តើយើងអរព្រះគុណទ្រង់យ៉ាងណា! អូ! [កន្លែងទទេនៅលើកាសែត—អដ។] តើយើងសរសើរទ្រង់យ៉ាងណា! សូមប្រទានពរដល់ព្រះអម្ចាស់និងព្រះអង្គសង្គ្រោះដ៏មានតម្លៃរបស់យើង! សូមប្រទានរបស់ទាំងនេះ ព្រះអម្ចាស់។ ផ្តល់វា...?...

...នៅជិតឈើឆ្កាង

សូមថ្វាយសិរីល្អដល់ទូលបង្គំ

រហូតដល់ព្រលឹងខ្ញុំលើកឡើងទៅស្ថានសួគ៌

សម្រាកហួសពីទន្លេ។

169 ដូចម្តេចផ្សេងទៀត ខ្ញុំគ្រាន់តែមានអារម្មណ៍ថាយើងនឹងទៅ...មានអ្វីមួយនៅខាងមុខសម្រាប់យើង។ ឥឡូវនេះ សូមចាំថា ខ្ញុំជឿថាខ្ញុំកំពុងទាយ។ អំណរដ៏

អស្ចារ្យនៅខាងមុខ។ ជឿវា។ ហ្នឹងហើយ។ ចិត្តសោកសៅជាច្រើននឹងកើតឡើង... អាថ៌កំបាំងដ៏អស្ចារ្យនឹងត្រូវបានបង្ហាញឱ្យច្បាស់ ហើយមនុស្សដែលសោកសៅ នឹងប្រែទៅជារីករាយ។

នៅជិតឈើធ្លាង នៅក្នុងឈើធ្លាង
សូមថ្វាយសិរីល្អដល់ទូលបង្គំ
រហូតដល់ព្រលឹងខ្ញុំលើកឡើងទៅស្ថានសួគ៌
សម្រាកហួសពីទន្លេ។

170 ដូចចន់ចាស់ នៅពេលដែលគាត់ចាស់ពេកក្នុងការអធិប្បាយ គាត់គ្រាន់តែ អង្គុយហើយស្រែក ពួកគេប្រាប់ខ្ញុំដោយអស់ពីកម្លាំងរបស់គាត់ “កុមារតូចៗអើយ ចូរស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក!” ស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក។ កុំអោយមានអ្វីមក ក្នុងចំណោមអ្នក ឃើញទេ? រក្សាទាំងអស់ អ្វីគ្រប់យ៉ាងឱ្យឆ្ងាយពី... ៣១ មិនថា វាជាអ្វីទេ ប្រឈមមុខនឹងវា។ យើងនៅតាមផ្លូវទៅនីនីវ។ ឃើញទេ? កុំឡើងលើ កប៉ាល់ចាស់របស់តាស៊ីស ដែលនាំអ្នកចេញពីកិច្ចការ។ ចូរយើងបន្តដំណើរ ទៅមុខនៃព្រះពររបស់ព្រះ។ ខ្ញុំជឿថាយើងនឹងមានវា។ ខ្ញុំជឿព្រះបិតារបស់យើង។

171 មានអារម្មណ៍ធូរស្បើយហើយ បងស្រី? នោះមិនអីទេ។ នោះជារបៀបដែលខ្ញុំ ចូលចិត្តឃើញកូនកើតមក។

ខ្ញុំអាចគិតពីឆ្នាំមុន លើហេតុផលទាំងនេះ តើមានមនុស្សប៉ុន្មានពាន់នាក់ ដែលបានកើតនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្ររបស់ព្រះ នៅលើទឹកដីនេះ។ តើយើងដឹង តិចតួចប៉ុណ្ណា នៅពេលដែលយើងកំពុងឈរនៅទីនេះជាមួយនឹងប្រាក់ប៉ែតសិប សែននៅក្នុងហោប៉ៅរបស់យើង សម្រាប់សាងសង់ព្រះវិហារ! អូ ទ្រង់មានបន្ទូល ថា “យើងជាព្រះអម្ចាស់បានដាំវា ខ្ញុំនឹងស្រោចទឹកវាទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ។” ហើយ ទ្រង់បានធ្វើវាហើយ។ ទ្រង់បានធ្វើវាហើយ។

ព្រះប្រទានពរអ្នក។ ឥឡូវនេះនៅពេលដែលយើងខិនក្បាលរបស់យើង...

172 ឥឡូវនេះ នៅយប់ថ្ងៃស្អែក សូមចាំថា កម្មវិធីនឹងធ្វើឡើងនៅសាលប្រជុំ សាលានៅទីនេះ។ ហើយប្រសិនបើ...យើងនឹងមាននរណាម្នាក់បានបង្ហោះនៅ ទីនេះ ដើម្បីបង្ហាញមនុស្សពីរបៀបទៅទីនោះ ពីព្រោះអ្នកថ្មីនឹងចូលមក។

173 អ្នកស្រឡាញ់ទ្រង់ និយាយថា “អាម៉ែន។” ក្រុមជំនុំនិយាយថា “អាម៉ែន។”—អេដ។ អូ តើទ្រង់មិនអស្ចារ្យទេឬ?

174 ខ្ញុំបានឈរនៅទីនេះនៅមាត់ច្រាំង ហើយច្រៀងបទចាស់នោះ៖

ខ្ញុំឈរនៅលើច្រាំងទន្លេយ៉ាងជាន់

គិត នោះជាសាមសិបឆ្នាំមុន សាមសិប-បី សាមសិប-បីឆ្នាំមុន។

ហើយបើកភ្នែកប្រាថ្នា

ទៅស្រុកកាណានដ៏សប្បាយនិងយុត្តិធម៌

កន្លែងដែលទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ខ្ញុំតាំងនៅ។

ហើយមនុស្សជាច្រើនដែលខ្ញុំបានជ្រមុជទឹក នៅល្ងាចនោះ គឺនៅទីនោះ ឥឡូវនេះ។ នៅពេលដែលពួកគេបានឈរនៅទីនោះ ហើយបានឃើញផ្កាយព្រឹក ចុះពីលើមេឃមក វិលជុំវិញដូចនោះ បាននិយាយថា “ដូចជាយ៉ូហានបាទីស្ទត្រូវបានបញ្ជូនមកដើម្បីនាំមកមុនការយាងមកជាលើកដំបូងរបស់ព្រះគ្រីស្ទ សាររបស់អ្នកនឹងនាំមុខការយាងមកជាលើកទីពីរ។” តើវាអាចគិតយ៉ាងដូចម្តេច? ប៉ុន្តែគ្រប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគឺពិត គ្រប់ទាំងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ យើងកំពុងរស់នៅក្នុងវត្តមានរបស់ស្តេចដ៏អស្ចារ្យ។ ព្រះប្រទានពរអ្នក។

175 ពេលយើងអានក្បាល ខ្ញុំនឹងសួរបងប្រុស នេវីល ដែលជាគ្រូគង្វាលដ៏មានតម្លៃរបស់យើង ដើម្បីមកទីនេះហើយបញ្ចប់យើងដោយការអធិស្ឋាន។

សូមព្រះប្រទានពរដល់អ្នក បងប្រុសនេវីល។ 🙏

65-0217 មនុស្សម្នាក់តែចេញពី វត្តមានរបស់ព្រះអម្ចាស់

រាងខ្មោចសថ្មប្រាណហាំ

ជេហ្វឺសាន់វីល, អ៊ីនឌៀរអាយណា ស.ហ.រ

KHMER

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

សេចក្តីជូនដំណឹងស្តីពីការរក្សាសិទ្ធិ

រក្សា រ សិទ្ធិ គ្រប់យ៉ាង។ សៀវភៅនេះអាចត្រូវបានបោះពុម្ពនៅលើម៉ាស៊ីនបោះពុម្ព នៅផ្ទះសម្រាប់ប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ឬត្រូវបានផ្តល់ឱ្យដោយឥតគិតថ្លៃ ជាឧបករណ៍ សម្រាប់ផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ សៀវភៅនេះមិនអាចលក់ ផលិតឡើងវិញក្នុងទ្រង់ទ្រាយធំ បង្ហោះនៅលើគេហទំព័រ រក្សាទុកក្នុងប្រព័ន្ធទាញ យកមកវិញ បកប្រែជាភាសាផ្សេងទៀត ឬប្រើសម្រាប់ការរស្មីសំឡេងនិរន្តរ៍ដោយ គ្មានការអនុញ្ញាតជាលាយលក្ខណ៍អក្សរពី Voice Of God Recordings®។

សម្រាប់ព័ត៌មានបន្ថែម ឬសម្រាប់សម្ភារៈផ្សេងទៀត សូមទាក់ទង៖

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org